

NEDERLANDSCH
VOLKSLIEDERENBOEK.

SAMENGESTELD DOOR

DANIËL DE LANGE, JHR. MR. J. C. M. VAN RIEMSDIJK,

DR. G. KALFF.

134 LIEDEREN VOOR ZANG EN KLAVIER.

UITGAVE VAN DE

MAATSCHAPPIJ TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.

AMSTERDAM. — S. L. VAN LOOY.

1896.

Geene afdrukken van dit Nederlandsch Volksliederenboek worden
voor echt erkend, dan die, namens het hoofdbestuur der Maatschappij tot
nut van 't algemeen, zijn geteekend door

den algemeenen secretaris:

J. de Ruin

1935 k 816

VOORBERICHT VAN HET HOOFDBESTUUR.

Door de uitgave van dit Volksliederenboek brengt de Maatschappij tot nut van 't algemeen ten uitvoer het besluit, genomen in hare algemeene vergadering van 1892.

Het hoofdbestuur stelde zich van deze uitgave veel voor, zooals blijkt uit de volgende, in de toelichting tot zijn voorstel opgenomen woorden:

„In het lied, waarin het volk zijn gedachten, gewaarwordingen en aspiratiën neerlegt, „in het lied, waarin zich het verleden van het volk afspiegelt in de eigenaardige vormen van „den tijd, waarin het werd geboren, ligt een groote, niet alleen poëtische maar tevens zedelijke, „alle deelen des volks verbindende kracht. Daarin spreekt zich de nationaliteit, de éénheid „des volks uit; daarin wordt het hart des volks openbaar in zijn verscheidenheid van uitingen „en in verband met de toestanden, waarin het leefde.

„Een volk, dat zijn nationaliteit, zijn karakter wil bewaren, heeft daarom zijn volks- „liederen lief. Deze liederen dragen van geslacht tot geslacht de eigenaardigheden des volks „over, bewaren de traditiën der voorouders voor het nageslacht en de éénheid des volks te „midden van de verscheidenheid van richting, partij, geloof, inzicht.

„Is dit in 't algemeen waar, dan doet zich de behoefte aan het levendig besef dier „waarheid vooral gevoelen in onze dagen, waarin het volksleven zich schijnt te verbrekken. „In de noodzakelijke verscheidenheid van kringen in onze samenleving erkennen velen nauwe- „lijks de even noodzakelijke volkséénheid. Bij de volle ontplooiing van het nieuwe leven, „waarbij ieder zijn eigen weg volgt en de partijen in kerk en staat, de groepen in het maat- „schappelijk leven, op groote verscheidenheid wijzen, vergeten velen, dat wij allen kinderen „zijn van één huis, zonen en dochteren van 't zelfde vaderland en dat één zelfde verleden het „gansche volk draagt.

„Diensvolgens is elke poging om het bewustzijn van volkséénheid te verlevendigen, vooral „in onzen tijd toe te juichen. Daarom is het een goed streven, ook de liederen des volks te „verzamelen, d. i. bijeen te brengen de historische, hetzij algemeene hetzij plaatselijke zangen, „die als uit het hart des volks zijn opgerezen en waarin het *nederlandsche* volk, gelijk het in „dezen tijd gevoelt, denkt en oordeelt, zich in verbinding stelt met het zelfde *nederlandsche* „volk, gelijk het gevoelde, dacht en oordeelde in vroegere dagen. Immers het *lied* is, meer „dan het *woord*, geschikt om gevoelens en gewaarwordingen uit te spreken, stemmingen weer „te geven, uit te drukken wat het *hart* beweegt.

„Terwijl in het *lied* eenerzijds een weemoed ligt die de snaren des gemoeds doet trillen, „wekt het anderzijds eene bezieling die tot handelen drijft. Wie samen één lied zingen, zijn „op dat oogenblik één in stemming en streven. In het *volkslied* spreekt *het volk* zich uit.

„Maar ook is het lied in hooge mate reinigend, louterend, aansporend ten goede, hart „en karakter vormend. Een volk zijn eigen liederen te herinneren, is het volk opvoeden in „zijn beste eigenaardigheden. Wie tot algemeen volksgeluk wil bijdragen, leere daarom ook aan „het volk zijne liederen kennen. Wie tot verbetering van den zedelijken en maatschappelijken „toestand des volks wil meêwerken, invloed wil oefenen op de volksopvoeding, de volks- „begrippen wil veredelen, zorg dat het volk — en daartoe behooren wij allen — deze „liederen zinge. Van de huiskamer en de school uit, kome het lied in de vergaderzaal en op „de straat — dan gaat het als een goede genius rond, opwekkend, veredelend, de harten „verbindend, de kinderen van 't zelfde huis vereenigend.

„Ja, omdat het lied het menschelijk hart verruimt, de booze gedachten bant, de nevelen, die soms het zonnetje van binnen omhullen, verdrijft, het huiselijk leven veredelt, verheft het ook het arbeidsvermogen en vermeerderd het de energie van den mensch. Het volkslied leert aan de kinderen des volks: „gij hebt één vaderland, hebt dit lief! gij zijt één natie, verdeel niet, maar vereenig! gij hebt als zoodanig één streven: „uw land, uw volk gelukkig te maken.“

„Maar het lied heeft ook nog een meer intieme beteekenis. Van ouders tot kinderen brengt het over de woorden en melodiën, waardoor het gemoedsleven wordt gevormd. Is het wiegelied dat de moeder zingt voor haar kind niet een uiting van die naïve teederheid, die zich door vele geslachten heen bewaart, een treffende herinnering, door het gansche bestaan der kinderen en kleinkinderen geweven, een erfdeel van hooge waarde, een traditie die wij in den kring der familie gaarne ontvangen en overbrengen?

„Er zijn tijden, waarin het volkslied geboren wordt: dat zijn de tijden van opgewekt volksleven, zware tijden dikwijls, vol gevaar en zorgen, waarin alle *bijzondere* belangen terugwijken voor het *algemeene* belang.

„Er zijn tijden ook, waarin de drang der stoffelijke belangen de gemoedsuiting beheerscht, en het volksleven niet in nieuwe volksliederen zich afspiegelt. Zulk een tijd beleven wij in menig opzicht. Maar het beste wat het volksleven vroeger en later voortbracht in zulk een tijd bijeen te brengen, is juist *dan* goed; niet alleen om het verleden te eeren, maar ook met het oog op de toekomst. In die volksliederen van het voorgeslacht toch zullen de verstrooide deelen des volks zich opnieuw als éénheid terug vinden, wanneer wederom zware tijden komen.“

Zóó gaf het hoofdbestuur te kennen, dat de Maatschappij een voortreffelijk werk zou verrichten door het uitgeven van een Nederlandsch Volksliederenboek, indien dit, wat vorm en inhoud betreft, aan de eischen des tijds beantwoordde.

Om dit doel te bereiken, was het in de eerste plaats noodig, voor de samenstelling van den bundel eenige mannen bereid te vinden, die niet alleen instemden met het doel der uitgave, maar ook de bekwaamheid, de historische en muzikale kennis, benevens den goeden smaak bezaten, om uit de bestaande nederlandsche volksliederen zulk een keuze te doen, dat de bundel inderdaad *die* liederen zou bevatten, welke aan het boven omschreven doel het best zouden beantwoorden.

Dat het hoofdbestuur met zijne uitnoodiging gelukkig is geweest, blijkt reeds uit de mededeeling, dat de heeren DANIEL DE LANGE, Jhr. Mr. J. C. M. VAN RIEMSDIJK en Dr. G. KALFF zich bereid verklaarden, de taak der samenstelling te aanvaarden.

Aan de beide eerstgenoemden dankt de Maatschappij de muzikale bewerking; aan den heer Dr. KALFF de bewerking van den tekst der opgenomen liederen.

Voor de uitgave van het boek en de voorbereiding daarvan, werden aan deze heeren toegevoegd de leden van het hoofdbestuur, de HH. A. C. WERTHEIM en Mr. J. A. LEVY.

Dat de aldus gevormde commissie van samenstelling met het doel van de uitgave volkomen instemde, wordt bewezen door het verzoek, door haar tot het hoofdbestuur gericht, om in dit voorbericht de boven aangehaalde regelen af te drukken.

Of en in hoeverre deze bundel aan dat doel beantwoordt, moge de ervaring leeren.

Terwijl het hoofdbestuur als zijn vertrouwen uitspreekt, dat de arbeid der commissie, zooals deze in de voorrede der commissie is toegelicht, niet alleen in nutskringen, maar door het geheele nederlandsche volk met waardeering zal worden ontvangen, brengt het, namens de Maatschappij, zijn hartelijken dank aan allen, die hebben medegewerkt, om deze uitgave mogelijk te maken.

In de eerste plaats aan de commissie van samenstelling zelve, voor al den arbeid en de liefde, waarmede zij hare niet gemakkelijke taak heeft volbracht. Met weemoed wordt hierbij herinnerd, dat de Heer VAN RIEMSDIJK zijne taak niet ten einde toe mocht volbrengen, maar te midden van zijn rusteloos krachtig werken plotseling werd weggenomen.

Recht op dankbaarheid hebben voorts de eigenaren van het kopyrecht op tekst of melodie der opgenomen liederen, voor de vrijgevigheid, waarmede zij of kosteloos, of tegen eene geldelijke vergoeding, vergunning hebben gegeven, deze liederen op te nemen, alsmede de vrienden der Maatschappij, die, door het verleenen van een renteloos voorschot aan het

„gevormde fonds voor de uitgave en de exploitatie van het volksliederenboek“, de geldelijke bezwaren, aan de uitgave verbonden, hebben helpen overwinnen.

Dat het hoofdbestuur zijne instemming betuigt met den dank, door de commissie in hare voorrede gebracht aan allen die aan den oproep tot samenwerking met de commissie voor het bijeenbrengen der liederen een zoo welwillend gehoor hebben gegeven, spreekt vanzelf.

Opdat dit *Nederlandsch Volksliederenboek* kome in het bezit van zooveel mogelijk, is de prijs van den bundel, die 134 liederen bevat, gesteld op *f* 1.—.

De eerste oplage van 4000 exemplaren zal dan ook, naar te verwachten is, weldra uitverkocht zijn. Zoodra dit het geval is, zal een tweede uitgave worden voorbereid. Daarbij zal gaarne gebruik gemaakt worden van de opmerkingen, welke, tot verbetering, herziening en aanvulling, bij het hoofdbestuur van belangstellenden mochten inkomen.

Zoo kome deze bundel tot ons volk, in al zijne kringen. In het gezin, in de school, in de vergaderzaal onzer departementen en van andere vereenigingen vinde hij een goede ontvangst! Zoo herleve het lied in den mond en allermeeft in het hart des volks, en brenge het nieuw leven.

Hij drage — in ruime mate — bij tot de veredeling van hart en gemoed, tot verheffing van den nationalen volkszin en daardoor tot wezenlijk volksgeluk!

Het hoofdbestuur der Maatschappij:

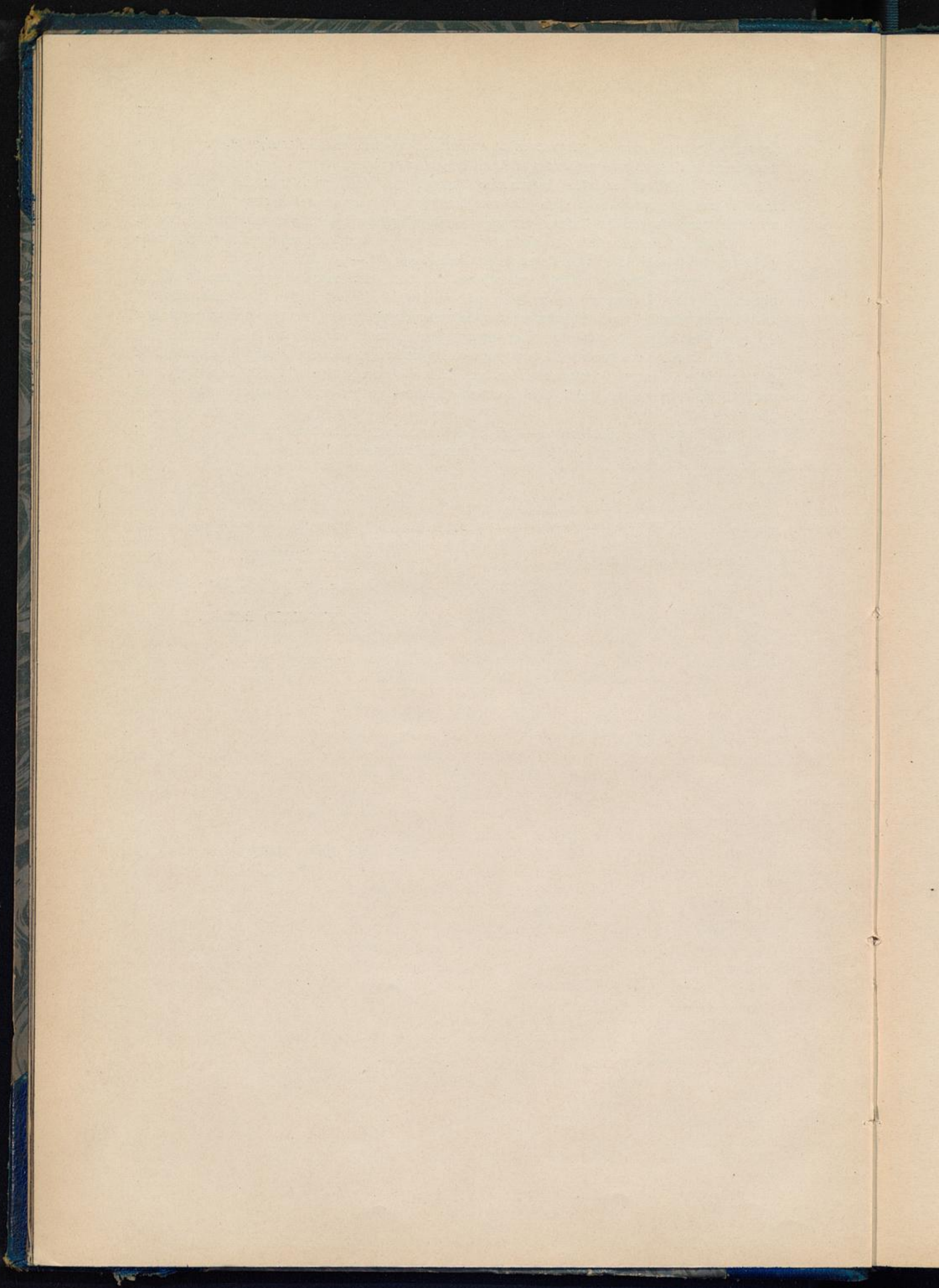
de algemeene voorzitter:

R. VAN DE WERK,

de algemeene secretaris:

J. BRUINWOLD RIEDEL.

AMSTERDAM, 3 October 1896.

VOORREDE.

In de 106de algemeene vergadering der *Maatschappij tot nut van 't algemeen* werd een voorstel van het hoofdbestuur dier Maatschappij aangenomen betreffende de samenstelling van een Volksliederenboek.

Het hoofdbestuur droeg aan eene commissie, bestaande uit de H.H. DANIEL DE LANGE, Jhr. Mr. J. C. M. VAN RIEMSDIJK en Dr. G. KALFF, op, zich met de samenstelling van zulk een bundel te belasten.

Eerst nu heeft die commissie hare taak kunnen voltooien en kan zij het hoofdbestuur haar werk aanbieden. In enkele woorden wenschen wij uiteen te zetten, hoe wij gemeend hebben onze taak te moeten opvatten en volvoeren. Eerst echter willen wij uiting geven aan de droefheid die ons nog vervult over het verlies van ons mede-lid Jhr. Mr. J. C. M. VAN RIEMSDIJK, die ons in den zomer van 1895 door den dood is ontvallen. Om zijne uitgebreide en grondige kennis onzer oude melodieën, niet minder dan om zijn fijnen smaak en zijne urbaniteit, werd hij ook in deze commissie op hoogen prijs gesteld. Indien het Volksliederenboek later zal blijken eenigen invloed ten goede te kunnen oefenen, dan zal dat zeker voor geen gering deel aan VAN RIEMSDIJK te danken zijn.

Een oproep, door het hoofdbestuur in de meeste couranten van ons land geplaatst, waarin ieder werd verzocht, minder bekende fraaie nationale liederen die nog heden gezongen worden, aan den secretaris der commissie toe te zenden, leverde niet veel op. Gelijk wij verwachtten, hebben wij ons moeten bepalen vooral tot het samenstellen eener bloemlezing van reeds gedrukte oude en nieuwe liederen, die om tekst en melodie geacht konden worden eene plaats in een volksliederenboek te verdienen. Toch zijn ook sommige, slechts door mondelinge overlevering bekende, mooie of aardige liederen hier voor het eerst opgenomen; bovendien maakten verscheidene ingezonden teksten en melodieën ons bekend met een feit dat hoop geeft op het welslagen dezer onderneming van de Maatschappij. Het is der commissie nl. gebleken, dat langs de kusten der Noordzee, in Noord-Holland en in het noorden des lands, o. a. in het hartje van Drente, nog allerlei motieven uit onze oude liederpoëzie leven. ¹⁾ Het voortleven, zij het ook slechts ten

¹⁾ Eenige staaltjes uit vele mogen hier volgen. In Nieuwolda (Gr.) en Oosterhesselen (Dr.) wordt nog eene bewerking van het Hooglied (III, 1—4) gezongen, geheel in den trant der middeleeuwsche geestelijke romances over Jezus als bruidegom. Een ander geestelijk lied: „Nu zijt willecome, Jesu, heere Christ” en een Driekoningslied worden nog gehoord in het land tusschen Maas en Waal. Het lied „Van de Twee Koningskinderen” hoort men nog te Koog aan de Zaan, in de buurt van Montfoort en van Hedel. „De drie Ruitertjes” kent men nog van Schouwen tot Schermerhorn en Groningen (Leekster meer). Uit Friesland werd ons medegedeeld eene variatie op het Halewijns-lied („Jan Alberts stond op en hij zong er een lied”), een lied „van de Markgrave”. Uit de Zaanstreek ontvingen wij allerlei bewerkingen van oude motieven (de verlegen vrijer, het kwezelken, kieschkeurige meisjes, molenaar); uit Naaldwijk (verlaten meisje). Uit Texel het lied van de drie koningsdochteren. (Vgl. Het Lied in de Middeleeuwen bl. 73—77).

deele, van den geest onzer oude liederen, geestelijke en wereldlijke, geeft recht tot de onderstelling, dat ons volk niet ongevoelig zal blijken voor eene poging, om het op nieuw bekend te maken met een deel van den rijken liederenschat dien het vroeger bezeten heeft.

Van den aanvang af hebben wij ons gesteld op het standpunt, ook door het hoofdbestuur ingenomen; het hoofdbestuur wenschte geen wetenschappelijk maar een populair werk: eene verzameling mooie volksliederen, van verschillenden aard, uit verschillende tijden, die, tegen matigen prijs voor ieder verkrijgbaar, in het hedendaagsch gemis aan goede nederlandsche liederen zal kunnen voorzien.

Getrouw aan deze opvatting, hebben wij ons onthouden van allerlei geleerdheid, van toelichtingen en aanwijzingen met betrekking tot de taal, de geschiedenis der literatuur en die der muziek. Slechts hier en daar zijn verouderde woorden verklaard. De spelling der oude liederen is in hoofdzaak behouden, omdat menig lied door eene gemodernizeerde spelling een deel zijner welluidendheid zou verliezen. Wat betreft de melodieën, hebben wij gemeend, aan de liederen uit ouderen tijd eene ruime plaats in dezen bundel te moeten geven, omdat in die zangen, beter dan in die uit nieuweren tijd, het eigenaardige van ons volkskarakter terug te vinden is. Echter zijn vele schoone en karakteristieke liederen uit nieuweren tijd niet door ons vergeten. De bewerking is zoo eenvoudig mogelijk, opdat het lied alleen, onopgesmukt, zijne uitwerking op den hoorder zal kunnen doen.

Menig mooi oud lied konden wij tot ons leedwezen hier niet opnemen, òf doordat wij de melodie niet konden vinden, òf omdat wij de bestaande melodie niet geschikt achtten ter opname in een volksliederenboek. Anderzijds moesten wij menige fraaie oude melodie ongebruikt laten, doordat wij van den tekst òf niets òf slechts den aanvangsregel kennen. Andere liederen konden niet worden opgenomen, omdat wij ons moesten wachten voor een te grooten omvang van het Liederboek, waardoor het werk te kostbaar zou worden en niet zou worden bereikt, wat de hartelijke wensch is van hoofdbestuur en commissie: dat deze bundel in veler handen kome.

Ten slotte wenschen wij nog een woord van welgemeenden dank te richten tot de velen die gehoor hebben gegeven aan den oproep van het hoofdbestuur. Hier aller namen vermelden, zou niet wel doenlijk zijn; doch de namen der meesten, die ons door inzendingen van beteekenis hebben geholpen, mogen hier volgen.

Voorop sta de naam van Dr. G. J. BOEKENOOGEN te Leiden en daarna die van de dames: Mej. A. G. ADDICKS (Hardinxveld); Mevr. BAKELS (Koog ^a/_a Zaan); Mej. W. M. G. v. D. KOPPEL ('s-Graveland); Mevr. de Wed. HONIG—MULDER (Zaandijk); Dames ROORDA (Assen); Mevr. de Wed. K. v. SOMEREN—GRÉVE (Apeldoorn) en van de heeren: H. BAARSCHERS (Amsterdam); Dr. A. BENTHEM (Enschede); J. BINNENDIJK (Naaldwijk); S. HENNES (Apeldoorn); M. HONIGH (Wormerveer); S. DE JONGE (Nieuwolda); J. B. KOLKMAN (Stadskanaal); J. KUILEMAN (Schermerhorn); W. G. v. D. MEULEN (Bergum); L. MULDER (Meppel); H. ROES (Alphen bij Tiel); A. TERDU (Leiden); Dr. W. ZUIDEMA ('s-Hertogenbosch).

Namens de Commissie:

UTRECHT, }
AMSTERDAM, } Augustus 1896.

G. KALFF.
DAN. DE LANGE.

I N H O U D.

Vaderlandsche Liederen.

A. HEDENDAAGSCHE.

1. Wilhelmus van Nassouwe.
2. Wilhelmus van Nassouwe.
3. Oranje-Liedje.
4. Koning en Vaderland.
5. Koninginnelied.
6. De Koningin verjaart.
7. Wij leven vrij, wij leven blij.
8. Wien Neerlandsch bloed.
9. Vlaggelied.
10. Frysk Folksliet.
11. De Vlaamsche Leeuw.
12. Hou Zee!

B. GESCHIEDZANGEN.

13. O Nederland, let op u saeck.
14. Wie dat sich selfs verheft.
15. O Heer die daer.
16. Maximilianus de Bossu.
17. Wilt heden nu treden.
18. Waer dat men sich al keerd of wend.
19. Gelukkig Vaderland.
20. Merck toch hoe sterck.
21. O Heemskerk! noyt u kloeke daet.
22. Helpt nu u self.
23. De vogel wert gelockt gefluyt.
24. Van Alva, den ouden Man.
25. De Geuzen in den Bomlerwaard.
26. Een liedje van Koppelstok den Veerman.
27. Een triomfantelijk lied van de Zilvervloot.
28. Glyck den grootsten rapsack.
29. De Ruyter.
30. Een draaiersjongen.
31. Al is ons Prinsje nog zoo klein!
32. Patriotten-Lied.
33. In 't Voorhout.

Geestelijke Liederen.

A. ALGEMEEN.

34. Ic heb ghejaecht myn leven lanc.
35. Myn tyt gaet wech.

36. Die aldersoetste Iesus.
37. Adieu natuerlyc leven myn.
38. Ick wil mi gaen vertroosten.
39. Van liefden comt groot liden.

B. KERSTLIEDEREN.

40. 't Is een dagh van vrolyckheydt.
41. Waer is die dochter van Syoen.
42. De boodschap van Maria.
43. Nu zyt wellekome Iesu lieven Heer.
44. De nederige geboorte.
45. Kers-liedt.
46. O, Kersnacht schooner dan de daegen.

Verhalende Liederen.

47. Hanselyn.
48. Het daghet uyt den Oosten.
49. Van Twee Koningskinderen.
50. Van Heer Danielken.
51. De drie ruitertjes.
52. In't soetste van den Meije.
53. Het Spook.
54. De nachtegael die sanc een liet.

Minneliederen.

55. Ghequetst ben ick van binnen.
56. Ick seg adieu.
57. Een liedeken van den Mey.
58. De minnebode.
59. Daer spruyt een boom in ghenen dal.
60. Het viel eens hemels douwe.
61. Ic had een allerliefste.
62. Ryc God wie sal ic clagen.
63. Verlanghen, ghi doet mynder herte pyn.
64. Ic hadde een gestadich minneken.
65. Ghepeys, ghepeys, vol van envyen.
66. Die Winter is verganghen.
67. De minne die in myn hartje leyt.
68. O Angenietje!
69. Een rondendans om de bruydt te bedde te dansen.
70. 's Nachts, doen een blauw gestarde kleed.
71. 'k Heb veel nachten lang ghewaectt.

- 72. Gesangh.
- 73. Mijn lief is al myn vreugd.
- 74. 't Haesken.
- 75. Afzijn.
- 76. Te Kieldrecht.
- 77. Het Kwezelken.
- 78. Des winters als het regent.
- 79. Moetje varen?
- 80. Dejanira, ick kent u wezen.
- 81. Elck prys syn lief.
- 82. Van een Meisjen en een Schipper.

Drinkliedjes.

- 83. Naer Oostland willen wy ryden.
- 84. Drinck-Liedeken.
- 85. Drinklied.
- 86. O Noach, goeden ouden Heer!
- 87. Wel in de Plantagie daar is er een Kroeg.
- 88. Drinklied.
- 89. Drinklied.
- 90. Drinklied.

Studentenliedjes.

- 91. Io vivat.
- 92. Jubelzang.
- 93. Gaudeamus igitur.

Soldatenliedjes.

- 94. Reveille.
- 95. Signalen.
- 96. 1^e Compagnie.
- 97. 2^e Compagnie.
- 98. 3^e Compagnie.
- 99. 4^e Compagnie.
- 100. 5^e Compagnie.
- 101. Veldzang.
- 102. Te land en ter zee.
- 103. Luitfeld.

Matrozenliedjes.

- 104. Naar zee.
- 105. Schippersdeun.

- 106. De Kabels los.
- 107. Daar was laatst een meisje loos.
- 108. Matrozen-afscheid.
- 109. Een liedje van de zee.

Liederen van gemengden inhoud.

- 110. Pierlala.
- 111. Wel man, gij moet naar huis toe gaan.
- 112. 'k Heb mijn wagen volgeladen.
- 113. Nu trekt de boer een paar klompjes aan.
- 114. Liedje van den Molenaar.
- 115. Jeughdige Nimphen die 't boerten bemind.

Kinderliedjes.

*Liederen uitgegeven door de Maatschappij tot
Bevordering der Toonkunst.*

A.

- 116. Twee voerlui.
- 117. Stuurlui.
- 118. Onpartijdig.
- 119. Honger.
- 120. Hand en hoofd.
- 121. Houw en trouw.

B.

- 122. Jan myn man.
- 123. Boterblommetje.
- 124. Violtje, zacht van kleuren.
- 125. 'k Zag twee beren.
- 126. Er was een oorlogsschip.
- 127. Ik voer laatst over zee.
- 128. 's Avonds als ik slapen ga.
- 129. Slaap Kindje, slaap!

C. DANSLIEDJES.

- 130. Het Patertje.
- 131. In Holland staat een huis.
- 132. De Zevensprong.
- 133. Daar vloog een schelvisch al door het woud.
- 134. Tusschen Keulen en Parijs.

1. WILHELMUS VAN NASSOUWE.

MARNIX VAN St. ALDEGONDE.

VOLKSLIED.

Opgewekt. *f*

1. Wil-hel-mus van Nas - souwe Ben ick, van duytschen bloet, Het Va-der-landt ghe -
 2. Lydt u ¹⁾ myn on - der - sa-ten Die op-recht zijn van aert! Godt sal u niet ver -

trouwe Blyf ick tot in den doot! Een Prin-ce van O-ran-giën Ben ick, vry, on-ver-
 la-ten, Al zigt ghy nu be-swaert. Die vroom begheert te le-ven, Bidt Godtnacht en-de

veert, Den co - - ninck van His - pan-giën Heb ick al - tijt ghe - òert.
 dach, Dat hy my cracht wil ghe-ven Dat ick u hel-pen mach.

3. Myn schilt ende betrouwen
 Sijt ghy, o Godt mijn Heer!
 Op u soo wil ick bouwen,
 Verlaet my nimmermeer,
 Dat ick doch vroom mach blijven,
 U dienaer t' aller stondt,
 De tyranny verdrijven
 Die my myn hert doorwont.

4. Oorlof! myn arme schapen
 Die zijt in grooten noot.
 U herder zal niet slapen,
 Al zijt ghy nu verstroot.
 Tot Godt wilt u begheven,
 Syn heylsaem woordt neemt aen,
 Als vrome Christen leven;
 't Sal hier haest zijn ghedaen.

¹⁾ Weest lijdzaam.

2. WILHELMUS VAN NASSOUWE. ¹⁾

NICOLAAS BEETS.

Bewerkt door RICHARD HOL.

1. Wil - hel - mus van Nas -

sou - we, Held-haf - tig, goed en groot, Het Va - der - land ge -

trou - we Ge - ble - ven tot den dood! Zoo dik - - wijls

Naar verkiezing tweestemmig te zingen.

¹⁾ Gezongen bij gelegenheid der Eerste-Steenlegging van het Nieuw Universiteits-Gebouw te Utrecht.

wij ons scha - ren Om een van uw Ge - slacht, Wordt

ook met stem en sna - ren Uw lied en deugd her -

1. 2. om te sluiten.
dacht.

2. Wilhelma van Nassouwe,
Aanvallig koningskind!
U blijft het volk getrouwe,
Het volk dat U bemint;
Zijn bidden en bedenken,
Zijn hart is U verpand,
Wie U een haar zou krenken,
Geen zoon van Nederland.

3. Lofwaardste der Vorstinnen,
Die voor uw kind regeert,
Die we als dat kind beminnen,
Wie al wat braaf is eert!
Uw zorgen en uw waken
Voor de eer van Land en Kroon,
Blijve ons gelukkig maken
En vinde in God zijn loon!

3. ORANJE-LIEDJE.

J. P. HEIJE.

J. J. VIOTTA.

Zeer opgewekt.

1. „Ö - ran - je - hout - je kan geen kwaad!# Dat heb ik wat ge - zon - gen En 'k heb er als een

jon - gen Meê loopen zwieren langs de straat, En 't zal me nooit be - rouwen, Wil -

helmus van Nas - souwen, Wil - hel - mus, Wil - hel - mus, Wil - helmus van Nas - souwen.

2. Wat hebben wij u liefgehad,
 Gij Prinsen van Oranje!
 Wat is er tegen Spanje
 Voor u al Neêrlandsch bloed gespat!
 Maar 't zal ons nooit berouwen
 Wilhelmus van Nassouwen,
 Wilhelmus, Wilhelmus,
 Wilhelmus van Nassouwen.

3. Och, koning uit Oranjebloed!
 De welvaart dezer landen
 Die stellen we in uw handen.
 Voer staf en degen vroom en vroed!
 Dan zal 't ons nooit berouwen,
 Wilhelmus van Nassouwen,
 Wilhelmus, Wilhelmus,
 Wilhelmus van Nassouwen.

4. KONING EN VADERLAND.

A. C. W. STARING.

A. C. W. STARING.

Matig.

1. Aan Neêrlands ko-ning wijdt ons lied Een hul-de die ons 't hart ge-

biedt: Den va-der, nooit van zor-gen moe, Zingt jui-chend al-les ze-gen

toe: Hij leev'! — Hij leev' — Dat Neêr-lands ko - - ning leev'! —

2.

Door eendracht, moed en deugd geschraagd,
 Sta Nassaus troon, vergeefs belaagd!
 Zoo blijv' der oudren roem ons bij
 En eeuw aan eeuw herhaalt als wij:
 Hoe schoon, hoe schoon
 Praalt Neêrlands eerekroon.

5. KONINGINNELIED.

N. BEETS.

W. F. G. NICOLAÏ.

f

1. Nu rid - der-trouw ge - zwo - ren der jon - ge Ko - nin - gin! Haar

f

moet ons hart be - hoo - - ren, haar Va - der leeft er in met

al de voor - ge - slach - - ten van vroe - ge en la - ter eeuw, ge -

trouwe en ster-ke Wach - ten, ge - trouwe en ster-ke Wach - ten, om

Neërlands Tuin en Leeuw, om Neër - lands Tuin en Leeuw.

2. Nu dicht aaneengesloten
 In d'ouden Eendrachtsband,
 Gij Kleinen en gij Grooten
 Van 't ééne Vaderland!
 Partijleus, kerkleus, kleven
 Aan eigen zaak en zin,
 Door d'eenen kreet verdreven;
 Door d'eenen kreet verdreven;
 „Voor volk en Koningin!“
 „Voor volk en Koningin!“
3. Nu trouwe samenwerking
 Tot Welvaart, Orde, en Tucht!
 Genezing en versterking
 Van al wat ziekte en zucht;
 Opbeuring en verkwikking
 Van wat nog kwijnt en lijdt;
 Afwering en verstikking,
 Afwering en verstikking,
 Van twistvuur, nijd en strijd,
 Van twistvuur, nijd en strijd.

4. Gij, Koninklijke Vrouwe,
 Die voor uw Kind regeert!
 Wij weten van uw trouwe,
 Uw deugden hoog geëerd;
 Gij zult haar schreden leiden,
 Haar Vorstelijk voorbeeld zijn,
 Haar voor haar taak bereiden,
 Haar voor haar taak bereiden,
 Tot dat haar dag verschijn'!
 Tot dat haar dag verschijn'!
- 1) 5. U blijven wij gelooven,
 Almachtig God en Heer!
 Zie uit uw Hof der Hoven
 Ontfermend op ons neer!
 Leer ons ons kwaad verwinnen,
 Ons goed te doen met vlijt,
 En sterk onz' Koninginnen,
 En sterk onz' Koninginnen,
 Gij, die haar Koning zijt!
 Gij, die haar Koning zijt!

1) Dit laatste vers zacht en een weinig langzamer te zingen.

6. DE KONINGIN VERJAART!

C. S. ADAMA VAN SCHELTEMA.

C. S. ADAMA VAN SCHELTEMA.

Matig.

1. 't Is feestdag voor gansch Ne-der-land Tot in de kleinste vest; Een juichtoon klinkt van
strand tot strand, Weergalmt van Oost tot West: „Dat on-ze Ko-nin-gin-ne leev'“, Is
al-ler jaardags beê,— „Dat God Haar eere en voorspoed geev' En on-gestoorden vreê!“

2. Waai, driekleur, wapper vrij en fier
Van torentop en trans,
Straal zonne op wimpel en banier
Met feestelijken glans;
De hoop en roem van 't Vaderland,
Ons door Gods gunst gespaard
En van Zijn hoede en trouw ons pand:
De Koningin, verjaart!

3. Leev', dierbre Koninginne, leev'
Door de almacht Gods behoed!
Uw pad, dat liefde en licht omzweev',
Zij bloemrijk voor uw voet,
Waar rijk en arm, waar jong en oud
God smeekt in bede en zang:
„Wees Neêrland goed, o God, behoud
Ons Wilhelmina lang!“

7. WIJ LEVEN VRIJ, WIJ LEVEN BLIJ.

J. BRAND.

VOLKSLIED.

Zeer opgewekt.

1. Wij le - ven vrij, wij le - ven blij Op Neêr - lands dier - bren grond; Ont -

worsteld aan de sla - ver - nij, Zijn wij door eendracht groot en vrij; Hier duldt de grond geen

ding - lan - dij, Waar vrijheid eeuwen stond, Waar vrijheid eeuwen stond.

2. Zijn wij als Maurits in den strijd,
 Als Ruyter op de zee,
 De handel bloei door onze vlijt!
 Dat elk der kunsten offers wijd!
 En Neêrlands vlag blink' wijd en zijd
 Tot aan de verste reê!
 Tot aan de verste reê!

3. Zoo leven we altijd vrij en blij,
 Op Neêrlands dierbren grond;
 Door trouw aan eigen wetten vrij,
 Praalt Neêrland in der volkren rij
 En 't Vaderland blijft groot en vrij
 Tot 's werelds avondstond.
 Tot 's werelds avondstond.

8. WIEN NEERLANDSCH BLOED.

TOLLENS.

J. WILMS.

Andante.

1. Wien Neerlandsch bloed in d'a - dren vloeit, Van vreem-de smet - ten

mf

The first system of the musical score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in G major, 4/4 time, and begins with a quarter rest followed by a series of quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The piano accompaniment starts with a half note G3 in the bass and a half note G4 in the treble, followed by chords and moving lines in both hands.

vrij, Wiens hart voor land en ko - ning gloeit, Ver - heff' den zang als wij: Hij

The second system continues the vocal line with a quarter rest, followed by quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The piano accompaniment features a more active bass line with eighth notes and chords, while the treble part has a melodic line with some grace notes.

stell' met ons, ver-eend van zin, Met on-be-klemde borst, Het god-ge-val - lig

The third system continues the vocal line with a quarter rest, followed by quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4. The piano accompaniment maintains a steady harmonic support with chords and moving lines in both hands.

feest-lied in Voor va-der-land en vorst, Voor va-der-land en vorst.

2.

Ons klopt het hart, ons zwelt het bloed,
 Bij 't rijzen van dien toon:
 Geen ander klinkt ons vol gemoed,
 Ons kloppend hart zoo schoon:
 Hier smelt het eerst, het dierst belang,
 Van allen staat en stand
 Tot één gevoel in d'eigen zang,
 Voor vorst en vaderland,
 Voor vorst en vaderland.

3.

Bescherm, o God! bewaak den grond,
 Waarop onze adem gaat;
 De plek, waar onze wieg op stond,
 Waar eens ons graf op staat.
 Wij smeeken van uw Vaderhand,
 Met diepgeroerde borst;
 Behoud voor 't lieve vaderland,
 Voor vaderland en vorst,
 Voor vaderland en vorst.

9. VLAGGELIED.

J. P. HEIJE.

W. SMITS.

Zeer opgewekt en krachtig.

1. Gij schitteren-de kleuren van Ne-der-lands vlag, Wat wappert gij fier langs den

vloed; Hoe klopt ons het har-te van vreugd en ont-zag, Wan-

neer het uw ba-nen be-groet: Ont-plooi u, waai uit nu, bij

nacht en bij dag, Gij blijft ons het tee-ken, o hei - li - ge vlag Van

trouw en van vroomheid, van vroomheid en moed, Van trouw en van vroomheid en moed!

2.

Of is niet dat Blauw in zijn smetlooze pracht,
 Der Trouw onzer Vadren gewijd?
 Of tuigt niet dat Rood van hun manlijke kracht
 En Moed in zoo menigen strijd?
 Of wijst niet die Blankheid, zoo rein en zoo zacht,
 Op Vroomheid die zegen van Gode verwacht?
 Den zegen, die éénig, die éénig gedijt,
 Den zegen die éénig gedijt!

3.

Waai uit dan, o Vlag: zij een tolk onzer beê
 Om Trouw en om Vroomheid en Moed!
 De Wereld ontzie U op golven en reê.....
 Doch — dáált Gij op strand weêr of vloed,
 Wij heffen uw Wit uit de schuimende zee,
 En voeren naar 't Blauw van den Hemel U mee —
 Al kleurt zich, al kleurt zich uw Rood met ons bloed,
 Al kleurt zich uw Rood met ons bloed.

10. FRYSK FOLKSLIET.

HALBERTSMA.

Moderato.

1. Frysk bloed, tsjoch op! wol nou ris bruwze in sie - de In bounsje
2. Ho eak throch oermacht, need, in sé be - trit - sen, Oer - ál de

throch ues ie-ren om! Flean op! wij sjonge it baes-te lân fen' e ier - de It Frysce
ljea - we Frysce groun, Nooit waerd dy faes-te ta - je bân for-brit-sen, Dy Friezen

f Andantino

lân fol eare in rom. Klink den in da-wer-je fier yn it roun
van hjar lân for - - zoun! Klink den in da-wer-je fier yn it roun

Dyn âl - de ea - re, o Frys - ce groun! Klink den in da - wer - je
Dyn âl - de ea - re, o Frys - ce groun! Klink den in da - wer - je

fier yn it roun Dyn âl - de ea - re, o Frys - - ce groun!
fier yn it roun Dyn âl - de ea - re, o Frys - - ce groun!

rall.

3.

Fen buwgjen frjemd, bleau by 't âld folk yn eare
Syn namme in tael, syn frije sin,
Syn wird wier wet, rjucht, sljucht in trou syn leare,
In thwang fen hwa eak stie ik tojin
Klink den in dawerje fier yn it roun
Dyn âlde eare, o Frysce groun!
Klink den etc.

4.

Throchloftich folk fen dizze âlde namme
Waes jimmer op dy âlders great!
Bliuw iwich fen dy grize hege stamme
Ien grien, ien kraeftich bloeyend leat!
Klink den in dawerje fier yn it roun
Dyn âlde eare, o Frysce groun!
Klink den etc.

11. DE VLAAMSCHE LEEUW.

VAN PEENE.

K. MIRY.

Matig.

1. Zij zul - - len hem niet tem - - men Den
 2. Wee hem! den on - - be - zon - - nen, Die
 3. Het wraak - sein is ge - ge - - ven, Hij

fi - - ren Vlaamschen Leeuw, Al drei - gen zij zijn vrij - - heid Met
 valsch en vol ver - raad, Den Vlaamschen Leeuw komt stree - len En
 is hun ter - gen moë; Met vuur in 't oog, met woe - - de Springt

kluis - ters en geschreeuw. Zij zul - - len hem niet tem - men, Zoo-
 trou - we-loos hem slaat. Geen en - - kle hand - be - we - ging, Die
 hij den vij - and toe. Hij scheurt, vernielt, ver - plet - tert, Be-

lang één Vla - ming leeft, Zoo - lang de Leeuw kan klau - wen, Zoo-
 hij uit 't oog ver - liest, En, voelt hij zich ge - trof - fen, Hij
 dekt met bloed en slijk, En ze - - ge - pra - lend grijnst hij Op

lang hij tan - den heeft.
 stelt zijn ma - ne`en briescht. } Zij zul - - len hem niet tem - - - men, Zoo -
 's vij - ands tril - lend lijk.

lang één Vla - ming leeft, Zoo - lang de Leeuw kan klau - - wen, Zoo -

lang hij tan - - - den heeft, Zoo - lang de Leeuw kan

klau - - - wen, Zoo - lang hij tan - - - den heeft.

12. HOU ZEE.

M. A. BRANDTS BUYS.

M. A. BRANDTS BUYS.

Matig.

1. Hou zee, hou zee, Hou moe-dig zee! Gij leus van on - ze va - dren Stort

kracht en moed in de adren:- Het loope te-gen, 'tloope mee...Hou zee, hou zee!

2.

Hou zee, hou zee,
In krijg en vreë!
Kamp wakker met de golven,
Wel worstlend, nooit bedolven:
Het loope tegen, 'tloope mee....
Hou zee, hou zee!

3.

Hou zee, hou zee,
Hou krachtig zee!
Wat stormen u omgeven,
Tot God de ziel geheven:
Het loope tegen, 'tloope mee....
Hou zee, hou zee!

4.

Hou zee, hou zee,
Hou juichend zee!
Wie dan zijn vlag moog strijken.
Ons Neerland zal niet wijken,
Het loope ons tegen, 'tloope ons mee,
't Houdt zee, 't houdt zee.

13. O, NEDERLAND! LET OP U SAECK.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Niet te snel.

1. O Ne-derland! let op u saeck, De tijt en stont is daer, Op-dat nu in den

hoeck niet raeck U vrijheit die voorwaer U ouders hebben dier gecocht Met goet en bloet en

le-ven: Want sij werd nu gantsch en t' ee-nemael gesocht Tot niet te zijn ver - he-ven.

2.

Neemt acht op uwer Landen staet,
 U volck end' steden meest
 Sijn sterck end' daer is raet en daet
 Van outs altijd geweest.
 U adel is manhaftich vroom,
 Men vind niet haers gelijcken;
 Houd den Spanjaert doch, ick bid u, in den thoom
 Dat hij van ons mach wijcken.

3.

Beschut, beschermt, bewaerd u land,
 Let op het Spaensch bedrög!
 Eij, laet niet nemen uijt u hand
 U Privilegien toch!
 Maer thoont u elck een man vol moet
 In 't houden van u wetten,
 Boven al dient God en valt hem steeds te voet,
 Dat hij op u mach letten.

14. WIE DAT SICH SELFS VERHEFT.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Gedragen.

1. Wie dat sich selfs ver-heft te met, Wert wel een ar-me sle-ter; Ducd'Alf, u beeld, tot

spijt ge-set, Waer af-ge-bro-ken be-ter. U boo-se daed die ghij be-gaet, Bij

al-len toch on-lij-dig is en strij-dig is Met on-ser Landen staet.

2.

Doch 't schijnt dat nergens ghij nae vraegt,
 Ghij wilt het al verscheuren,
 Maer die daer doet wat God mishaget,
 Sal 't eijnde noch betreuren,
 Als hij vol noot, sal naeckt en bloot
 Voor Godes oordeel schuldig staen, onduldig gaen
 Verwesen totter doot.

3.

De Godloos groeijt een wijl seer wel,
 Doch 't eijnde staet te vreesen;
 Siet, Lucifer quam in de hel
 Door zijn hooveerdig wesen;
 Daer 't volck sich al aen spieg'len sal
 Indien se soecken goeden spoet, want hoogen moet
 Gaet altijt voor den val.

15. O HEER DIE DAER.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Niet snel.

1. O Heer die daer des he - mels ten - te spreijt, End' wat op aerd' is hebt al - leen be -
 2. Als ghij (o vrome!) dick - wijs hebt gesmaect, Vermaect u nu vrij dat 't u her - te

reijt, Het schuijmig woe - dig meer kond maken stil - le End' al - les doet naer
 raect, Looft God den Heer met sin - gen en - de spe - len End' roept vrij uijt te

u - wen lie - ven wil - le, Wij slaen het oog tot U om - hoog, Die ons in ancxst en
 saem met luijder ke - len: Hadd' ons de Heer (Hem sij de eer) Al - soo niet bij - ge -

noot Ver - los - sen komt tot al - ler stont, Jae selfs oock van de doot.
 staen, Wij wa - ren lang (ons was soo bang) Al in - den druck ver - gaen.

16. MAXIMILIANUS DE BOSSOU.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Matig.

1. Max - i - mi - lia - nus de Bos - sou Ben ick, een Graeff, ghe - hee ——— ten, Duck-

dal - ve diend' ick seer ghetrou, Die heeft mij nu ver - ghe ten: Ick ben gheweest sijnen

Ad - mi - rael, De geusen te doo - den prin - ci - pael, Dit had ick mij ver - me - ten.

2.

Maer doen ick quam voor 't Hoorners hop,
 Wierd ick anders ghewaere,
 Dat sal my steken in mijn krop,
 Al leeft' ick noch vyftich jaren,
 Want geus my leerde op 't selve pas,
 Wat schoonder ghenoechte dat het was,
 Op Zuyderzee te vaeren.

3.

Och! daer ick placht een Heer te zijn,
 Daer ligh ick nu ghevanghen,
 Nae Amsterdam op dit termijn
 Waer beter mijn verlanghen.
 Ghy geus laet my doch uit dit gaet,
 Ick sal u loonen die schoon weldaet
 Met moorden en met hanghen.

17. WILT HEDEN NU TREDEN.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Niet te langzaam.

1. Wilt he - den nu tre - den voor God — den Hee - re, Hem bo - ven al

lo - ven van her - - ten seer, End' ma - - ken groot sijns lie - ven naemens

ee - re, Die daer nu on - sen vij - - - ant slaet ter neer.

2. Ter eeren ons Heeren wilt al u dagen
Dit wonder bijzonder gedencken toch;
Maeckt u, o mensch! voor God steeds wel te dragen,
Doet ijder recht en wacht u voor bedrog.
3. Bid, waket end' maket dat g'in bekoring
End' 't quade met schade toch niet en valt.
U vroomheijt brengt de vijand tot versterking,
Al waer sijn rijk noch eens soo sterck bewalt.

18. WAER DAT MEN SICH AL KEERD OF WEND.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Matig.

1. Waer dat men sich al keerd of wend End' waer men loopt of staet, Waer dat men reijst of

rotst of rend, End' waer men he-nen gaet, Daer vint men 't sij oock op wat ree d'Hol-

lan-der end' de Zeeuw: Sij loo-pen door de wo-es-te zee Als door het bosch de Leeuw.

2. Vereenigd vrij gevochten volck
Maeckt Spanjen d'oorlog moe,
Sulcx dat hij zijnen vredentolck
Dit Land moet senden toe.
Wie soud' oijt hebben dit gedacht,
Dat d'hoogmoet van Papou, ¹⁾
Dat soo een groote trotse macht
So buijgsaem worden sou?

3. O Neerland! so ghij maer en bout
Op God den Heer altijd,
U pijlen vast gebonden hout
End' t'saem eendrachtig zijt,
So kan u Duijvel, Hel noch Doot
Niet krencken noch vertreen,
Al waer oock Spanjen noch soo groot,
Ja 's werelts machten een.

¹⁾ De Spanjaard.

19. GELUCKIG VADERLAND.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Gedragen.

1. Ge-lu-ckig is het Land Dat God den Heer beschermt Als daer met moord en

brand De vij-and ront-om swermt, End' dat men meent hij sal 't Schier

o - - verwin-nen al, Dat dan, dat dan, dat dan Hij selfs komt tot den val.

fin.

2. De Hoeder Israëls,
Die slaept noch sluijmert noijt,
Hij helpt uijt veel gequels
Sijn volck 't welck was verstroijt
Door 't Spaensche boos gebroet
End' doet haer noch dit goet,
Dat self, dat self, dat self
De vijand loopen moet.

3. Gedanckt moet sijn de Heer,
De God die eeuwig leeft!
Dat hij ons 't zijnder eer
Dees overwinning geeft;
Wat wonder heeft de kracht
Des Heeren al gewracht!
O Heer, o Heer, o Heer,
Hoe groot is uwe macht!

20. MERCK TOCH HOE STERCK.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Levendig en pittig.

1. Merck toch, hoe sterck nu in 't werck sich al steld, Die 't al-len tij soo ons

vrij-heijt heeft be-stre-den. Siet hoe hij slaeft, graeft en draeft met ge-weld

Om on-se goet en ons bloet en on- - - se ste-den. Hoor de Spaen-sche

trommels slaen! Hoor Maraens ¹⁾ trom - pet - - - ten! Siet hoe komt hij trec-ken aen,

Ber - gen te be - set - - - ten. Berg op Zoom, hout u vroom, Stut de Spaensche

scha - - ren; Laet 's Lands boom end' sijn stroom Trouwlijck toch be - - wa - - - ren!

2. 't Moedige, bloedige, woedige swaerd
 Blonck en het klonck dat de voncken daeruijt vlogen,
 Beving en leving, opgeving der aerd,
 Wonder gedonder nu onder was nu boven;
 Door al 't mijnen en 't geschut,
 Dat men daeglijcx hoorde,
 Menig Spanjaert in sijn hut
 In sijn bloet versmoorde.
 Berg op Zoom hout sich vroom,
 't Stut de Spaensche scharen;
 't Heeft 's Lands boom end' sijn stroom
 Trouwlijck doen bewaren.

3. Die van Oranjen quam Spanjen aen boord,
 Om uijt het velt als een helt 't gewelt te weeren;
 Maer also dra Spinola 't heeft gehoord,
 Treckt hij flox heen op de been met al sijn heeren.
 Cordua kruijd spoedig voort,
 Sach daer niet te winnen,
 Don Velasco liep gestoort:
 't Vlas was niet te spinnen!
 Berg op Zoom hout sich vroom,
 't Stut de Spaensche scharen;
 't Heeft 's Lands boom end' sijn stroom
 Trouwlijck doen bewaren.

1) Des Spanjaards.

21. O HEEMSKERCK! NOIJT U KLOEKE DAET.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Kloek.

1. O Heemskerck! noijt u kloe-ke daet Uijt ons gedachten gaet, Die met lust na de kust Gibrals
 2. Doen g'op den blaeuwen O - ce-aen Liet waeijen Statenvaen, Al't gebras dat-ter was Moste

tar voert so var', Om Ma-raen daer wat op te slaen, Met menich kloecken Held, Die u te
 voort o-verboort Daer versoop schier meest al den hoop; De vlot-ten dre-ven seer Vol Castil-

sche-pe was be-steld, Elck ge-aerd als een Leeuw, On-ver-vaerd voor 't geschreeuw Van het
 ja-nen heen en weer Groot kri-oel en ge-woel Sach men daer voor en naer; Die best

snoo - de Spaensch ge - drocht; 't Was een won - - - - - der soo elck vocht.
 kon - de, pakt hem dra Op de vlucht - - - - - of tot ge - na.

22. HELPT NU U SELF.

(GEUZENLIEDBOEK).

Breed.

1. Helpt nu u self, soo helpt u Godt Uyt der ty - ran - nen bandt en
 2. De Spaensche hoochmoet, vals en boos, Sant u een beu - del²⁾ god - de -

slot, Be nau - - de Ne - - - der - lan - den! Ghy draecht den
 loos, Om u god - loos te mae - cken; Gods woort rooft

bast¹⁾ al om u strot, Rept flucks u vro - - me han - den!
 hy door men - schengloos,³⁾ En wilt u 't ghelt ont - schae - cken.⁴⁾

3.

Soo neemt hy elck sijn hooghste goet:
 Die 't Woordt, der zielen voetsel soet,
 Om draf niet willen derven,
 Becoopen 't met haer roode bloet
 Of moeten naeckt gaen swerven.

4.

O Nederlandt ghy zijt belaên,
 Doodt ende leven voor u staen:
 Dient den tyran van Spangien,
 Of volght, om hem te wederstaen,
 Den Prince van Oraengien.

1) Strop. 2) Beul. 3) Uitlegging, verklaring van menschen. 4) Ontrooven.

23. DE VOGEL WERT GELOCKT GEFLUIJT.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK”).

Niet te langzaam.

1. De vo - gel wert ge-lockt ge-fluijt, Des van - gers pijp geeft soet ge-luijt, Tot

mf

dat hij 't dierken heeft in 't net, 't Welck hij - dan naer sijn han - den set En

bren - get in al - sulck be-dwang, Dat 't pij - pen ¹⁾ moet naer zij - nen zang.

2.

Duc d'Alf dien ouden snooden gast
 Fluijt mede nu seer soet al vast,
 Opdat hij 't Land soo inneslick,
 Het volck mocht krijgen in zijn strick.
 Maer vrienden 't is een lichte vlieg,
 Siet toe dat hij u niet bedrieg.

3.

Com, nestelt ²⁾ hem de broeck eens op
 En smijt ³⁾ hem oock vrij op de kop,
 Slae dat hij pijpt en kirt en janckt,
 Sijn steert als een hontrekel hanckt.
 Strijt vroom voor uwe goede saeck,
 Maeckt dat hij uijt het Lant geraeck.

¹⁾ Fluiten. ²⁾ Bindt. ³⁾ Slaat.

24. VAN ALVA, DEN OUDEN MAN.

(GEUZENLIEDBOEK).

$\text{♩} = 86.$

1. Wie wil hoo - ren een nieu liet, En dat sal ick u
2. Hy is met Pro - ces - sy in - ghe - haelt, Men ginck daer al slam -

singhen, Van den ou - - den man die Duc - dal - - ve hiet, Duc - dal - - ve hiet, 't Zijn
pampen, Nu vaert hij wech, heeft niemant betaelt, heeft niemant betaelt, By

al - soo vreem - - de din - ghen, 't Zijn al - soo vreem - - de din - ghen:
nacht soo gaet hij scham - pen, ¹⁾ By nacht soo gaet hij scham - pen.

a tempo

3.

Den ouden man was alsoo beus, ²⁾
Sy wouden voor hem niet nijghen,
Sy riepen veel liever Vive le Geus,
Dan hy den tienden sou krijgen.
Dan hy den tienden sou krijgen.

4.

Den prins oprecht, dat edele bloet,
Had hy soo gheerne verraden,
Maer Godt heeft door den Prins seer goet
Den tyran seer beladen.
Den tyran seer beladen.

1) Zijne biezen pakken.

2) Boos.

25. DE GEUZEN IN DEN BOMLERWAARD.

(GEUZENLIEDBOEK).

Vlug.

1. De Geu-sen sijn in Bom-ler-weert ge-val-len, Zy heb-ben mijn ont-

no-men met haer al-len Een hup-se schans en daer-toe sterck van mue-ren, 't Is

een qua kans voor my diet moet be-sue-ren, Want met dees schans seer fel meend'

ick te win-nen 't spel, Dit was ooc al mijn mee-ning; Maer 't is nu al crac-

keel, Want nul-lo is mijn deel, Dat my brengt in ver- clee-ning.

terughoudend.

2.

Omdat Nassou als een stout helt bevonden
 Hollant getrou wil zijn tot allen stonden,
 Die met geweld mijn volck daer quam bestrijden,
 't Welck my seer quelt; nochtans ick moetet lijden,
 Ick wilde wel voorwaer
 Dat dese schans aldaer
 Noyt en ware begonnen!
 Want 't spel heb ick gerocet, ¹⁾
 Maer den Geus seer verstoect,
 Die heeft het afgesponnen.

3.

Mijn vreucht verdwijnt, couragie loopt verloren,
 Maer siet het schijnt, ic bender toe gheboren;
 Ick heb den strick voor een ander gehangen,
 Maer nu ben ick daer selver in gevangen!
 Och wat sal ic gaen doen!
 't Hart sinct my in de schoen,
 Door angst ben ick verslagen!
 Elc roept met vollen crop:
 „De clapmuts moet haes — op!” ²⁾
 Wie duyvel sout verdragen?

1) Op touw gezet.

2) De Spanjaard moet weg.

26. EEN LIEDJE VAN KOPPESTOK DEN VEERMAN.

A. J. SCHOOLEMAN.

Flink.

1. In naam van O-ran - je, doe o - pen de poort! De Wa - ter - geus ligt aan den

wal; De vlood - voogd der Geu - zen, hij maakt geen ac - coord Hij

vor - dert den Briel af - uw' val. Dit is het be - vel van Lu -

mey, op mijn eer En bur - gers, hier baat nu geen te - gen - stand meer, De

Wa - ter - geus komt om den Briel! De Wa - ter - geus komt om den Briel!

2.

De vloot is met vijfduizend koppen bemand,
 De mannen zijn kloek en vol vuur,
 Een oogenblik nog en zij stappen aan land,
 Zij wachten bericht binnen 't uur:
 Gij moogt dus niet dralen, doe open de poort!
 Dan nemen de Geuzen terstond zonder moord
 Bezit van de vesting den Briel!
 Bezit van de vesting den Briel!

3.

Hier dringt men naar buiten, daar schoolt men bijeen,
 En spreekt over Koppestoks last:
 „De stad in hun handen of anders den dood....”
 't Besluit tot het eerste staat vast.
 Maar nauwelijks is daarmee de veerman gevleid,
 Of Simonsz. de Rijk heeft de poort gerammeid
 En zoo kwam de Geus in den Briel.
 En zoo kwam de Geus in den Briel.

27. EEN TRIOMFANTELIJK LIED VAN DE ZILVERVLOOT.

J. P. HEIJE.

J. J. VIOTTA.

Opgewekt.

1. Heb je van de Zil - ve - ren Vloot wel ge - hoord De Zil - ve - ren Vloot van

Span - je? Die had er veel Spaansche matten aan boord En ap - pel - tjes van O -

ran - je; Piet - Hein, Piet - Hein, Piet - Hein, zijn naam is klein Zijn

da-den bennen groot, Zijn da-den bennen groot Die heeft ge - wonnen de Zil - ve - ren

Vloot Die heeft ge - won - nen de Zil - ver Vloot!

2.

Zei toen niet Piet Hein met een aalwaerig ¹⁾ woord:
 „Wel, jongetjes van Oranje,
 „Kom klim 'reis aan dit en dat Spaansche boord
 „En rol me die mat van Spanje!”
 Piet Hein, Piet Hein,
 Piet Hein, zijn naam is klein,
 Zijn daden bennen groot
 Die heeft gewonnen de Zilveren Vloot!

3.

Klommen niet de jongens als katten in 't want
 En vochten ze niet als leeuwen?
 Ze sloegen de Spanjers wel duchtig te schand
 Tot in Spanje klonk hun schreeuwen.
 Piet Hein, Piet Hein,
 Piet Hein, zijn naam is klein,
 Zijn daden bennen groot
 Die heeft gewonnen de Zilveren Vloot!

4.

Kwam er nu nog eenmaal zo'n Zilveren Vloot,
 Zeg, zou jelui nòg zoo kloppen?
 Of zoudt gij u veilig en buiten schoot
 Maar stil in je hangmat stoppen?
 „Wel, Hollands bloed
 „Heeft nog wel moed!
 „Al bennen we niet groot
 „We zouden nòg winnen een Zilveren Vloot!”

¹⁾ Overmoedig.

28. G'LIJCK DEN GROOTSTEN RAPSACK.

(VALERIUS' „GEDENCK-CLANCK").

Krachtig.

1. G'lijck den grootsten rap-sack, Vloot den Speck ¹⁾ verbaest, Als een wind die blaest,

Siet hem met zijn knapsack Loopen in-der haest Als een hond die raest. ²⁾ O ghij stad van

Leij-den! Dit stuck bemerck En laet toch ver-breij-den Gods won-der-werck.

2. De Bourgoensche vanen
 Vlogen op de vlucht,
 Met een groot gerucht
 En de Castiljaenen
 Waren oock vol sucht ³⁾
 En geheel beducht
 Door de hooge stromen
 En menig man
 Die sij sagen komen
 Dick krielen aen.

3. Wilt Gods eer verbreijen
 Die nu kleijn en groot
 Vrij maeckt van de doot
 En naer droevig schreijen
 U dus sent in noot
 Overvloedig broot.
 Lof dan, prijs en eere
 Moet sijn geseijt
 God ons aller Heere
 In eeuwigheyt.

¹⁾ De Spanjaard.²⁾ Dolle hond.³⁾ Ziekte.

29. DE RUYTER.

J. P. HEIJE.

J. J. VIOTTA.

Bedaard en met vrije voordracht.

1. Ik zing er al van een Ruyter koen, Maar niet van een rui-ter te paard; Toch

was — hij wel En-gel-sche dravers te gauw, Hij maak - te wel Fransche ver -

met een mooien uithaal.
vaard — Hij maak - te wel Fran - sche ver - vaard.

2.

Hij reed er al op zijn houten ros
De Zee in een ommezien rond,
En Landen en Stranden ze beefden voor 't ros,
Als 't brieschte met koperen mond.

3.

En wie maar niet snel ter zijde sprong,
En wie voor Oud-Holland niet boog,
Dien sloeg er dat ros met zijn hoef, dat het bloed
Uit neus en ooren hem vloog.

4.

Toen was nog ons Land zoo stout en vrij,
Toen was het zoo krachtig en groot:
Maar 't ros werd al zachtjes vernageld en oud;
De Ruyter, de Ruyter was dood!

5.

Och Vlissinger Michiel, Ruyter koen,
We pantseren nu wel ons paard;
Maar wanneer zal 't draven en brieschen op zee,
Als toen Gij er ruiters op waart?

30. EEN DRAAIERSJONGEN.

A. L. DE ROP.

R. HOL.

Zeer opgewekt.

1. In een blauw ge - rui - ten kiel Draai - de hij aan 't groo - te wiel Den

gan - - - - - schen dag, Maar Mi - chiel-tjes jon - gens hart Leed on -

dra - ge - lij - ke smart, a - - Ach, a - - Ach, a - Ach, a - - Ach!

2.

Als matroosje vlug en net,
 Heeft hij voet aan boord gezet,
 Dat hoorde zoo,
 Naar Oostinje, naar de West!
 Jongens, dat ging opperbest,
 Hojo, hojo, hojo, hojo!

3.

Daar staat Hollands Admiraal,
 Nu een man van vuur en staal,
 De schrik der zee,
 't Is een ruiter naar den aard,
 Glorierijk zit hij te paard,
 Hoezee, hoezee, hoezee, hoezee!

31. AL IS ONS PRINSJE NOG ZOO KLEIN.

41

VOLKSLIED.

Zeer opgewekt.

1. Al is er ons prins - - je nog zoo klein En hoe - zee! Al
 2. Nu zijn de Fran - schen van de vloer En hoe - zee! On - ze

e - ven - wel zal hij stad - hou - der zijn En hoe - zee! Al
 lie - - - ve Prins komt aan het roer En hoe - zee! Nu

buigt de stam en al kraakt het riet, Al e - venwel treurt O - ran - je niet Vi -
 dan - sen wij weer hand aan hand Voor 't ou - de lie - - - ve va - derland Vi -

vat O - ran - je, hoe - zee! Vi - vat O - ran - je, hoe - zee!
 vat O - ran - je, hoe - zee! Vi - vat O - ran - je, hoe - zee!

32. PATRIOTTEN-LIED.

VOLKSLIED.

Rustig.

1. Wat zul - len on - ze pa - tri - ot - jes e - - ten, Als

zij in 't le - ger zijn? Een kiek - ske aan 't spit ge -

ste - - ken, Dat zul - len on - ze pa - tri - ot - jes e - - - ten. Ka - pi -

tein, lui - te - nant, Vaan - de - rig, ser - geant, Tam - - boer, kor - po - raal Pa - tri -

ot - jes al - te - maal, Ka - me - ra - - - den, ka - me - ra - - - den.

2.

Wat zullen onze patriotjes drinken,
 Als zij in 't leger zijn?
 Den wijn uit zilver pinten,
 Dat zullen onze patriotjes drinken.
 Kapitein, luitenant,
 Vaanderig, sergeant,
 Tamboer, korporaal,
 Patriotjes allemaal,
 Kameraden, kameraden.

3.

Waarop zullen onze patriotjes slapen?
 Als zij in 't leger zijn?
 Op een bed met schoone lakens,
 Daarop zullen onze patriotjes slapen.
 Kapitein, luitenant,
 Vaanderig, sergeant,
 Tamboer, korporaal,
 Patriotjes allemaal,
 Kameraden, kameraden.

4.

Waarmee zullen onze patriotjes schieten,
 Als zij in 't leger zijn?
 Met een kanon met vier wieltjes,
 Daarmee zullen onze patriotjes schieten.
 Kapitein, luitenant,
 Vaanderig, sergeant,
 Tamboer, korporaal,
 Patriotjes allemaal,
 Kameraden, kameraden.

33. IN 'T VOORHOUT.

J. P. HEIJE.

J. P. HEIJE.

Matig.

1. Schildwacht-je, wend je hoofd zoo niet: 't Is O-ran-je, 't blijft O-ran-je!

't Is O-ran-je, 't blijft O-ran-je! Of je nu schik hebt of ver-driet,

Toch is 't O-ran-je, dat je ziet: — 't Is O-ran-je, 't blijft O-ran-je,

't Is O-ran-je, 't blijft O-ran-je, 't Is O-ran-je bo-ven!

2. Zij 't wat verbleekt in achttien jaar,
 't Is Oranje, 't blijft Oranje!
 't Heeft toch nog glans genoeg, 't is raar,
 Dat het je haast verblindt, niet waar?
 't Is Oranje, 't blijft Oranje,
 't Is Oranje boven!

3. Wil je mijn kop? Grijp dan maar aan!
 Toch Oranje, toch Oranje
 Zal op mijn hoedje blijven staan,
 Of je mijn hoofd al af moogt slaan:
 Toch Oranje, toch Oranje,
 Toch Oranje boven!

35. MIJN TIJT GAET WECH.

(DEVOOT ENDE PROFITELYCK BOECXKEN).

Zeer rustig.

1. Mijn tijt gaet wech en ic daer met; Mijn
 le - ven en mach niet due - - - ren, Ic wil mi kee - ren on - be - let Ic
 wil mi kee - ren on - be - let Van al - le cre - - a - tu - - - ren.

p *p* *dim.* *p*

2. Ende allen dinghen ledich staen, ¹⁾
 Dat mi van God mach keeren, ²⁾
 Mijns zelfs altijd te buten gaen (*bis*)
 Al doer ³⁾ die minne ons heeren.

3. Het herte mach wel vrolic zijn,
 Ten derf hem niet versaghen: ⁴⁾
 Al is hem liden somtijts pijn, (*bis*)
 God salt hem helpen dragen.

4. Nu laet ons dan een cort termijn
 Doer Gode gaerne liden,
 Want ten sal toch niet lange sijn, (*bis*)
 Wi mogen wel loeflijc striden.

1) Zich afkeeren van.

2) Zich losmaken van alles.

3) Om.

4) Het behoeft niet bevreesd te zijn.

35. IC HEB GHEJAECHT MIJN LEVEN LANG.

PATER BRUGMAN.

Zeer gedragen.

1. Ic heb ghe - - jaecht mijn le - ven lanc Al om een

p *met uitdrukking.*

The first system of the musical score is in 3/4 time. It features a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on grand staff (treble and bass clefs). The vocal line begins with a quarter rest, followed by a series of quarter and eighth notes. The piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic and includes the instruction *met uitdrukking.* The melody is in a minor key, indicated by a single flat in the key signature.

jone — frou scho - ne, Die al - re - soet - ste wijn - gaert - ranc Al

The second system continues the musical score. The vocal line and piano accompaniment follow the same 3/4 time signature and key signature. The lyrics continue with 'jone — frou scho - ne, Die al - re - soet - ste wijn - gaert - ranc Al'. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines in both hands.

in des he - - mels tro - ne. ¹⁾ Mit en - ghe - len is si om be -

The third system concludes the musical score on this page. The vocal line and piano accompaniment continue in 3/4 time. The lyrics are 'in des he - - mels tro - ne. ¹⁾ Mit en - ghe - len is si om be -'. The piano accompaniment features a variety of chordal textures and melodic fragments.

set, Ic en can daer niet bi co - men, Mijn son - den heb - bent

mi be - - let Des ic mi mach be - - droe - - ven.

2.

Ick bin verdooft op deser jacht,
 Die werelt heeft mi gheloghen; ²⁾
 Ghenoechte heb ic seer gheacht
 In wanen bin ic bedroghen.
 Rijkheit ende lof hebbic ghemint
 Ende idelheit uutvercoren,
 In 't jaghen ben ic dus verblint,
 Den wech heb ic verloren.

3.

O Jesu heer, nu biddic di
 Uut al mijns herten gronde:
 Van sonden wilt mi maken vri
 Dats nu ende tallen stonden!
 Doet mi die pure moeder dijn
 Mit suverheit aenschouwen,
 Door haer wilt mijns ghenadich zijn!
 Ic wil haer dienen mit trouwen.

1) De hoogste hemel.

2) Bedrogen.

36. DIE ALDER SOETSTE JESUS.

(DEVOOT ENDE PROFITELYCK BOECKXKEN).

Innig en niet te snel.

1. Die al-der soet-ste Je - - sus, Die al-der miltste heer, Hi

mint die reyne maechden Die maechden al - so seer Ende siet van den he - mel uyt, Hoe

su - ver - lijc dat si is ge - daen, ¹⁾ Sijn ut - ver - co - ren bruyt.

2. Hi sprac: „verblijt u maghet,
 „Edel roose root,
 „Om u heb ick gheleden
 „Den bitterlijcken doot;
 „Des danct mi tot alder tijt,
 „Keert u tot mi in alle uwe noot,
 „Ic sal u maken verblijt.”

3. „Ic liet mi om uwer minnen
 „Aent hout des cruycen slaen,
 „Dus wilt met bliden sinnen
 „Doer mi ²⁾ dat cruyce ontfaen,
 „Ende draghen blijdelijck,
 „So sal ick u hier nae vriendelijc
 „Ontfaen al in mijns Vaders rijc.”

4. „Boven alle heylighen
 „Die daer zijn inden troon, ³⁾
 „So vercrighen daer die maechden
 „Een sonderlinghen loon,
 „Ende singhen eenen nieuwen sanck
 „Ende elcken voetstap dien sy inden hemel treen
 „Gheeft eenen soeten clancck.”

¹⁾ Hoe schoon van gedaante.

²⁾ Om mij.

³⁾ Hemel.

37. ADIEU NATUERLIJG LEVEN MIJN.

(DEVOOT ENDE PROFITELYCK BOECXKEN).

Zeer gedragen.

p

1. Adieu! na-tuer - lijck ¹⁾ le - ven mijn, Adieu! solaes ²⁾ ende al-le mijn vreucht, A -
 2. „A-dieu” is een on-troost-lijck woert, Ghevoe-le ick wel in mi - nen moet³⁾, „A -

dieu! het moet ghescey - den sijn Van al dat ghe-ne uat nu mijn herte verheucht! Mi en
 dieu” ghi hebt mijn her-te verstoert, Och sceyden ghi my treu - ren doet; Ic

sal niet bli - ven dan die deucht, Dat ic hier vinde wort mi onttogen: Jong-heyte, schoonheyte,
 ho-pe, ghi sult mi we-sen goet, Als ic hier na - maels sal verhoghen; Och — we - relt,

p

so - laes en - de al - le mijn vreucht — Wie dat u mint, hy wort be-droghen.
 valsch fe - nijn, al smaect ghi soet, Wie dat u mint, hi wort be-droghen.

1) Vleeschelijk.

2) Genoegen.

3) Gemoed.

38. ICK WIL MI GAEN VERTROOSTEN.

(DEVOOT ENDE PROFITELYCK BOECCXKEN).

Rustig. Zeer eenvoudig voor te dragen.

1. Ick wil mi gaen ver - troos - - ten In Je - sus li - den groot, Al

hevet gestaen ten boos - ten, Het mocht noch werden goet; Al - om mijn sondich le - ven Ben

ick met druck be - vaen, Dat wil ick gaen be - ge - ven, O Je - su! siet mi aen!

2. Mijn suchten ende mijn kermen
Siet aen, ghenadich God!
Eylaes, wilt mijns ontfermen,
Al heb ick u ghebot
Versmaet tot menigher uren,
Ick wil mi beteren gaen;
Dit doet mijn herte trueren,
O Jesu! siet mi aen!

3. Den tijt heb ick verloren
Die ghi mi hebt verleent;
Nae u en wilde ick niet horen,
In sonden was ick versteent.
Seer traech ben ick tot deuchden,
Al heb ick goed vermaen;
Oorspronck der ewiger vreuchden,
O Jesu! siet mi aen!

39. VAN LIEFDEN COMT GROOT LIDEN.

(DEVOOT ENDE PROFITELYCK BOECXKEN).

*Langzaam en innig.**p*

1. Van lief-den comt groot li - - den En-de on-der wi-len groot leyt: Het

min-de die ma-get Ma - ri - - a Den Gods soon wel ge - meyt; ¹⁾ Si min-de hem seer, si

had-de hem lief, Als si hem sach in li - den Si en con-de ghe-rus-ten niet. —

2. Maria was in liden;
Si ghinc eenen droeven ghanc
Tot Hierusalem voer die poorte
Die si ontsloten vant;
Daer sach si comen haers herten lief,
Met eenen cruce gheladen
Als een verbannen dief. ²⁾

3. Met weenentlijcken oogen
Dat si hem ane sach;
„O my!” sprac si doen, „eylacen,
„Is dit den droeven dach,
„Die van my is gepropheteert,
„Dat myn hert soude doersniden
„Dat wreede bitter sweert!”

1) Blijmoedig.

2) Misdadiger.

40. 'T IS EEN DAGH VAN VROLIJKHEYDT.

(THEODOTUS).

Opgewekt maar niet snel.

1. 't Is een dagh van vro-lijk-heydt In 's Konings ghe-boor-te, Want he-den seer
2. Als niet wort ghe-quetst een glas, Daer het licht gaet doo-re, G'loov' ick dat Ma-

wel be-reydt Ut des He-mels poor-te Is ghe-ko-men won-der-lijk
ri-a was Reyn Maecht na en voo--re Sa-ligh is dees kraemvrouw blij

Een kindt seer ghe-neu-ghe-lijk Na der Menschlijk-he--den; Maer 't is on-uyt-
Wiens ghe-slo-ten li-chaem vry Den Heer heeft ghe-dra-ghen, Sa-ligh die bor-

spre-ke-lijk En oock on-waer-dee-re-lijk Na sijn God-lijk-he-de.
sten daer by Die Godt heeft ghe-soo-ghen bly In sijn jon-ghe-da-ghen.

41. WAER IS DIE DOCHTER VAN SYOEN.

(THEODOTUS).

Kalm.

1. Waer is die doch - ter van Sy - - oen, Ick
 soud' haer bly - de ma - - - - ken: Ick sou - - de haer een
 boot - schap doen Van al - soo groo - te sa - - - - ken.

2. Als men de werelt al bescreef, ¹⁾
 Soo wert de Maghet moeder,
 Te Bethleëm daer sy doen bleef ²⁾
 Van 't kint onsen behoeder.

3. Een glas, al ist dat schijnt daer door,
 T'en breekt niet van der sonnen:
 Soo heeft sy, maghet naer en voor,
 Dat salich kint ghewonnen.

4. Maria nam hem op den schoot,
 Sy cust' hem aenden monde:
 Die liefde hadde sy seer groot,
 Tot hem in alle stonde.

¹⁾ Volkstelling hield.

²⁾ Beviel.

42. DE BOODSCHAP VAN MARIA.

Met fijne naïeve voordracht.

1. Er was een maag-det - je zui - ver en net, In Da - vids stad ge -

bo - ren. Het staat geschreven al in de wet, Van God was zij ver -

ko - ren. Zij bleef ten al - len ston - de Zuiver van al - - le zon -

de. Zij is voor - waar Een spie-gel klaar 1) Voor u maag-den eer - baar.

2.

Den vijf en twintigsten van Maart
 Dees maagd oud dertien jaren,
 De Engel kwam met groot eerwaard
 Tot haar naar Gods behagen.
 Zij was verwonderd zeere,
 Dees edel maged teere,
 Als zij daar zag
 In klaar gewaad
 Gods engel voor haar staan.

3.

„O Maged, en verschrik zoo niet,
 „Gods kracht zal u bewaren,
 „Elisabeth uw nichte, ziet,
 „Was reeds boven haar jaren;
 „Zij heeft ook met verlangen
 „Zelfs ook een zoon ontvangen.
 „Gij zult certain
 „Zijn maged rein
 „En moeder Gods alleen.”

1) Helder.

43. NU ZIJT WELLEKOME JESU LIEVEN HEER.

(THEODOTUS).

Vriendelijk en rustig.

1. Nu zijt wel-le - ko - me, Je - su lie - ven Heer! Ghy komt van al - soo hooghe, van

al - soo veer. Nu zijt wel-le - ko - me van den hoo - ghen He - mel neer.

Zeer rustig.
Hier al in dit Aerdtrijck zijt ghy ghesien noyt meer. Ky - ri - e - leys.

2. d'Herders op den velde hoorden een nieuw liedt
Dat Jesus was ghebooren, sy wisten 't niet:
Gaet aen gheender straeten, ¹⁾ en ghy sultet vinden klaer, ²⁾
Bethlem is de stede, daer 't is gheschiedt voorwaer.
Kyrieleys.

3. d'Heylighe drie Koon'ghen uyt soo verren landt,
Sy sochten onsen Heere met offerhandt:
Se offerden ootmoedelijck Myrrh', Wieroock ende Goudt,
t'Eeren van dat Kinde dat alle dingh behoudt.
Kyrieleys.

¹⁾ Gene. ²⁾ Duidelijk.

44. DE NEDERIGE GEBOORTE.

(LOOTENS EN FEYS).

Zeer rustig.

1. Er is een kin-det-je ge-bo-ren op d'aard', Er

is een kin-det-je ge-bo-ren op d'aard': 't Kwam op de aar-de voor

ons al-le-gaar, 't Kwam op de aar-de voor ons al-le-gaar.

2. 't Kwam op de aarde en 't had geen huis, *(bis)*
't Kwam op de aarde en 't droeg al zijn kruis. *(bis)*
3. Er is een kindetje geboren in 't strooi, *(bis)*
't Lag in een krebbetje gedekt met hooi. *(bis)*
4. 't Had twee schoon oogjes, zoo zwart als laget, ¹⁾ *(bis)*
Twee bleuzende kaakjes, dat stond hem zoo net. *(bis)*
5. 't Keek naar zijn moeder en 't lachte zoo snel, *(bis)*
't Kende de liefde zijns moeders zoo wel. *(bis)*
6. 't Kwam op de aarde voor ons allegaar *(bis)*
En 't wenscht ons een zalig nieuwejaar. *(bis)*

1) Git.

45. K E R S - L I E D T.

(MEDEMBLICKE SCHARRE-ZOODJE).

Gedragen.

1. Komt, wilt u spoeden na Beth-le-hem, Hoort, als de vroe-de, 1) der

En-glen stem, Ver-voeght u me-de by 't soet ac-coort, 't Is

pays en vre-de dat men daer hoort. Nu is ver-dwe-nen de

duis - ter nacht, 't Licht is ver - sche - nen A - - dams ge - slacht. Een

dou-we neerdaelt die rou-we weghaelt, Siet een Jonghvrouwe heeft God be - paelt. ²⁾

2.

Den Heer der geesten van 's Hemels Hof,
 Leyt voor de beesten in dreck en stof,
 Die alle gaven en rijkdom geeft,
 Een Maegt moet laven, van koude beeft.
 Een Godt der vreuchden nu tranen schreyt,
 Om ons ondeughden in 't krebje leyt,
 Sijn handen zijn vast, ons banden ontlast,
 Sijn Ziel te pande stelt desen gast.

3.

Komt, wilt beminnen den jongen Prins!
 Sijn sachte zinnen vergramt geensins,
 Begeeft u leden tot sijner eer,
 Sijn Wet en Zeden volght meer en meer.
 Wilt u verkloecken dagh en nacht
 Om hem te soecken met al u kracht,
 Sijn paden zijn slecht, ³⁾ zijn reden ⁴⁾ oprecht,
 Al komt ghy spade, ghy wort sijn knecht.

1) Wijselijk. 2) In zich besloten. 3) Effen. 4) Woorden.

46. O KERSNACHT, SCHOONER DAN DE DAEGEN.

VONDEL.

Stadig.

1. O Kers-nacht schoo-ner dan de dae - - gen, Hoe kan He -
 2. Hij pooght d'on-noos-le²⁾ te ver - - nie - - len Door 't moor-den
 3. Be-druck-te Ra-chel, schort dit wae - - ren: Uw kin-ders

ro-des't licht ver-drae - - gen Dat in uw dui-ter-nis-se
 van on-noos-le zie - - len En weekt een stad-en land-ge-
 ster-ven mar-te-lae - - ren En eers-te-lin-gen van het

blinckt En word ge-viert en aen-ge-be - - - den! Zijn hoogh-moed luis-tert
 schrey In Beth-le-hem en op den ac - - - ker En maeckt den geest van
 zaed Dat uit uw bloed be-gint te groei - - - en En heer-lijk tot Gods

na geen re - - - - den¹⁾ Hoe schel die in zijn oo-ren klinckt.
 Ra-chel wac - - - - ker Die wae-ren gaet door beemd en wey.....
 eer zal bloei - - - - en En door geen wreedheid en ver-gaet.

1) Toespraak.

2) Den onschuldige.

47. HANSELIJN.

(HORAE BELGICAE PARS II).

Niet te snel.

1. Doen Han - se - lijn o - ver der hei - de reet Hoe haes - - tich wert hi ghe -
 van - - ghen! Hi wert al op een to - ren ghe - leit, Ghe -
 boei - - et wel al - soo stran - - ghe, so stran - - - - - ghe.

2. Ende dat verhoorde een meisje jonc,
 Een meisje van seventien jaren,
 Si ghinc al voor haer moeder staen,
 Hei, daer nae al voor haer vader:
3. „Och vader, sei si, vader van mijn,
 „Mijn alderghenadichste here!
 „Woudt ghi mi dese ghevanghen man gheven,
 „De vrome lantsnechtjës ter eren?”
4. „„Dese ghevanghen man crijcht ghi niet,
 „„Want hi sal moeten sterven:
 „„Hi isser van seven lantsheren verwesen 1)
 „„Alsoo veer in vreemde erven.””
5. Het meisje liet backen twee wittebroots
 Daer in twee scherpe vilen, [wegghen,
 Si wierpse al in den toren, was hooch:
 „Hei, lantsnechtje, wilt jou los vilen!”

1) Veroordeeld.

6. Hi vijlde so menighen nacht en dach,
 So menighen stouten uren,
 Tot datter den toren ontsloten was;
 Hei, men sach er noit lantsnecht truren!
7. Si troc hem daer twee laersen an,
 Daer toe twee scherpe sporen,
 Si sette hem op haer vaders grau ros:
 „Lantsnecht, geeft de moet niet verloren!”
8. Doen hi ter halver weghe quam,
 Hi keec so dicwils omme;
 Hi dochter wel om den toren, was hooch,
 Maer meer noch omt meisken was jonghe.
9. „„Nu heb ic al de joncfrouwen lief
 „„Al omme de wille van ene,
 „„Si heeft behouden het leven van mijn,
 „„Och, mochtic haren dienaer wesen!””

48. HET DAGHET UYT DEN OOSTEN.

(HET ANTWERPSCH LIEDBOEK):

Zeer gebonden, droomerig en vloeiend voor te dragen.

p

1. Het da-ghet in den Oos-ten,

p

Detailed description: This system contains the first two staves of music. The top staff is a vocal line in G major, C major, and G major, with a treble clef and common time signature. It begins with a whole rest, followed by a repeat sign and a half note G4. The lyrics "1. Het da-ghet in den Oos-ten," are written below. The bottom staff is a piano accompaniment in G major, C major, and G major, with a bass clef and common time signature. It features a bass line with triplets of eighth notes and chords in the right hand. A piano dynamic marking *p* is placed above the piano part.

Het lich - - tet o - - - - - ver - al; Hoe lut-tel weet

Detailed description: This system contains the third and fourth staves of music. The top staff is a vocal line in G major, C major, and G major, with a treble clef and common time signature. The lyrics "Het lich - - tet o - - - - - ver - al; Hoe lut-tel weet" are written below. The bottom staff is a piano accompaniment in G major, C major, and G major, with a bass clef and common time signature. It continues the accompaniment from the first system, with chords in the right hand and a bass line. A piano dynamic marking *p* is placed above the piano part.

mijn lief - - - - ken Och waer ick he - nen - - - - - sall

Detailed description: This system contains the fifth and sixth staves of music. The top staff is a vocal line in G major, C major, and G major, with a treble clef and common time signature. The lyrics "mijn lief - - - - ken Och waer ick he - nen - - - - - sall" are written below. The bottom staff is a piano accompaniment in G major, C major, and G major, with a bass clef and common time signature. It continues the accompaniment from the previous systems, with chords in the right hand and a bass line. A piano dynamic marking *p* is placed above the piano part.

2.

„Och warent al mijn vrienden
 „Dat mijn vianden sijn,
 „Ick voerde u uten lande,
 „Mijn lief, mijn minnekijn!”

3.

„Dats waer soudi mi voeren,
 „Stout ridder wel gemeyt?
 „Ic ligge in myns liefs armkens
 „Met grooter waerdicheyt!”

4.

„Ligdy in uws liefs armen?
 „Bilo! ghi en segt niet waer:
 „Gaet henen ter linde groene —
 „Verslegghen so leyt hi daer!”

5.

Tmeysken nam haren mantel
 Ende si ghinc eenen ganck
 Al totter linde groene
 Daer si den dooden vant.

6.

„Och, ligdy hier verslagghen,
 „Versmoort al in u bloet,
 „Dat heeft gedaen u roemen
 „Ende uwen hooghden moet!”

7.

„Och, ligdy hier verslagghen,
 „Die mi te troosten plach,
 „Wat hebby mi ghelaten?
 „So menighen droeven dach!”

8.

Tmeysken nam haren mantel
 Ende si ghinck eenen ganck
 Al voor haers vaders poorte,
 Die si ontsloten vant.

9.

„Och, is hier eenich heere
 „Oft eenich edel man,
 „Die mi mijnen dooden
 „Begraven helpen can?”

10.

Die heeren swegghen stille,
 Si en maecten gheen geluyt;
 Dat meysken keerde haer omme,
 Si ghinc al weenende ut.

11.

Si nam hem in haren armen,
 Si custe hem voor den mont,
 In eender corter wijlen
 Tot also menegher stont.

12.

Met sinen blancken swaerde
 Dat si die aerde opgroeef,
 Met haer sneewitten armen
 Ten grave dat si hem droech.

13.

Met hare clare stemme
 Die misse dat si sanck,
 Met haer sneewitten handen
 Dat si dat belleken clanck.

14.

„Nu wil ick mi gaen begeven
 „In een cleyn cloosterkijn
 „Ende dragghen swarte wijlen ¹⁾
 „Ende worden een nonnekijn.”

¹⁾ Sluier.

49. VAN TWEE KONINGSKINDEREN.

(HORAE BELGICAE PARS II).

Rustig.

1. Het wa-ren twee conincs-kin - dren, Si

had - den mal - can - der so lief, Si con - den by - een niet

ko - - men: Het wa - ter was veel te diep.

2.

Wat stac si op? drie keersen
Drie keersen van twaelf in't pont,
Om daer mee te behouden
's Conincs sone, van jaren was jonc.

3.

Met een quam daer een besje,
Een oude venijnde bes
En die blies uit die keersen,
Daer verdronker dien jonghen helt.

4.

„Och, moeder, seidese, moeder!
 „Mijn hoofje doet mijnder soo wee,
 „Mocht icker een cort half uertje
 „Spanceren al langhes de see?”

5.

„Och, dochter, seidese, dochter!
 „Alleen en meucht ghi niet gaen,
 „Weet op uw joncste suster
 „En later die met u gaen.””

6.

„Mijn alderjoncste suster
 „Dat is also cleinen kint,
 „Si pluct maer al de roosjes
 „Die si in haer wegghen vint.”

7.

„Si pluct maer al de roosjes
 „En die bladertjes laet si staen
 „Dan segghen maer alle de lieden:
 „Dat hebben coninckskinderen ghedaen!”

8.

De moeder ghinc nae de kerke,
 De dochter ghinc haren ganc,
 Si ginc maer also verre,
 Daer si haers vaders visscher vant.

9.

„Och visscher, seidese, visscher,
 „Mijns vaders visscherkijn!
 „Woudt ghi een weinich visschen,
 „'t Soud u wel ghelonet sijn.”

10.

Hi smheet sijn net int water,
 De lootjens die ghinghen te gront,
 Hoe haest was daer ghevisschet
 Sconincs sone, van jaren was jonc!

11.

Wat troc si van haer hande?
 Een vingherline, ¹⁾ root van gout;
 „Houdt daer, mijns vaders visscher,
 „Daer isser den lone van jou.”

12.

Si nam hem in haer armen,
 Si custe hem voor sijn mont:
 „Och mondelinc, ²⁾ cost ghi spreken!
 „Och hertje, waertghijder ghesont!”

13.

Si nam hem in haer armen,
 Si spronk er mee in de see:
 „Adieu, mijn vader en moeder!
 „Van uw leven siet ghi mi niet meer!”

14.

„Adieu, mijn vader en moeder!
 „Mijn vriendekens alle ghelije,
 „Adieu, mijn suster en broeder!
 „Ic vaerder nae 't hemelrijc.”

¹⁾ Vingerring.

²⁾ mondelijn.

50. VAN HEER DANIELKEN.

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Vertellend.

1. Wil - di ho - - ren een goet nieu liet? En dat sal ic ons

sin-gen: Wat heer Da-niel - ken is ge-sciet Al met Vrou Ve - nus min - ne.

2.

„Oorlof,”¹⁾ sprac hi, „vrouwe waert!
 „Ende ic wil van u sceyden,
 „Ic wil gaen trecken te Romen,
 „Al in des paus gheleide.

3.

„Heer Daniel, wilt ghi orlof ontfaen?
 „Ic en wil u niet begeven;
 „Laet ons in die camer gaen,
 „Die hoochste minne pleghen.”

4.

„Dat en doe ic niet, vrouwe fier,
 „Mi dunct in alle minen sinne —
 „U ogen bernen,²⁾ al waert een vier³⁾ —
 „Mi dunct ghi zijt een duvelinne!”

5.

„Heer Daniel, wat ist dat ghi segt!
 „Ghi en dort u niet vermeten;
 „Comt ghi noch weder in den berch,
 „Dat woort en sal ic niet vergeten.”

6.

„Trouwe, neen ic, joncfrou stout!
 „Nu noch te geenen stonden
 „En peyse ic om dijnen rooden mont
 „Die en achte ic niet tot allen stonden.

7.

„Daniel, wilt ghi oorlof ontfaen,
 „Neemt oorlof aen die grijsen,
 „Werwaert dat ghi henen keert,
 „Onsen lof sult ghi altijd prisen.”

1) Vaarwel. (verlof tot heengaan).

2) Branden.

3) Als waren zij vuur.

8.

Hi nam een staf al in sijn hant,
 Ende hi streec te Romen binnen;
 „Nu biddic Maria die moeder Gods,
 „Dat ic den paus mach vinden!”

9.

Doen quam hi voor den paus ghegaen
 Voor onsen eerdschen vader:
 „Here, ic soude mi biechten geerne
 „Ende roepe op God genade.

10.

„Ic soude mi biechten seer bevrees
 „Met alle mijnen sinne:
 „Ic heb seven jaer in den berch gheweest
 „Met Vrou Venus die duyvelinne.”

11.

— „Hebdi seven jaer in den berch gheweest
 „Met Vrou Venus die duyvelinne?
 „So sult ghi bernen eewelijc
 „Al in die helse pijn!”

12.

Die paus nam eenen drooghen stock
 Ende stack hem in die aerde beneven:
 — „Wanneer desen stock roosen draecht,
 „Dan sijn u sonden vergheven.”

13.

Vermaledijt moeten die pausen zijn,
 Die ons ter hellen driven,
 Si hebben Gode so menighe ziele ghenomen,
 Die wel behouden mochte bliven.

14.

Hi tooch te Ronsen op 't hooge huys
 Om drie zijnder suster kinder,
 Die nam hi al metter hant
 Ende leydese bi Venus zijnder vriendinne.

15.

Al doen den derden dach omme quam,
 Dien drooghen stock droech roosen,
 Men sant ⁴⁾ bode ende wederbode
 Om heer Daniel te soeken.

16.

Doen hi voor den berch quam,
 Vrou Venus die quam hem teghen:
 „Segt mi, segt mi, Daniel fijn,
 „Hoe is die reyse gelegen?””

17.

— „Hoe nu die reyse gelegen is?
 „Daertoe is mi so leyde:
 „Die paus heeft mi sulcken troost gegeven,
 „Eewelic van God te zijn ghescheyden!”

18.

Si sette hem eenen stoel,
 Daerin so ghinck hi sitten,
 Si haelde hem eenen vergulden nap
 En wilde Danielken schincken.

19.

Hi en wilde eten noch drincken,
 Si wilde eenen raet versieren, ⁵⁾
 Hoe si in die camer soude comen
 Met seven camerieren.

20.

Maer doen si uter camer quam,
 Al lachende ende al spelende,
 Al hadde si eewelijck gespeelt,
 Heer Daniel die hadde gesweghen.

21.

Mer die dit liedeken eerstwerf sanck,
 Sijn herte lach hem in dolen; ⁶⁾
 Hi was liever in Venus bedwanck
 Dan in helse scholen.

⁴⁾ Zond. ⁵⁾ Verzinnen. ⁶⁾ Dwaling.

51. DE DRIE RUITERTJES.

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Een weinig vlug.

1. Ic stont op hoo - - gen ber - - - gen, Ic sach ter zee-waert

in: Ic sach een scheepken drij - - ven, Daer wa-ren drie ruy - ters

in Den ee-nen stont in mi-nen sin, Den ee-nen stont in mi-nen sin.

2.

Den alderjonsten ruyter
Die in dat scheepken was,
Die scanc mi eens te drincken
Den wijn ut een glas
God loons hem die dat was. (*bis*)

3.

„Ick brenghet u, cleyh haveloos meysken,
„Ghi zijt van haven bloot;
„Om dat ghy een cleyh haveloos meysken zijt
„Daer om ic u laten moet
„Ghi en hebter ja gheen goet.” (*bis*)

4.

Ben ick een cleyn haveloos meysken,
 Ick en bens alleyne niet;
 In een cloosterken wil ic rijden,
 God loons hem diet mi ziet
 Dat ic ut alle genoechten sciet. ¹⁾ (bis)

5.

„Och, joncfrou nonne, als ghy ten clooster gaet,
 „Ende als ghi wijnge ²⁾ ontfaet,
 „Hoe geerne soude ick weten,
 „Hoe u die nonnecleyder staen,
 „Als ghi in een clooster wilt gaen.” (bis)

6.

Mer doen si in dat clooster quam,
 Haer vader die was doot,
 Men vant in al mijns heren lant
 Geen rycker kint, ende was groot
 Ende niet van haven bloot. (bis)

7.

Den ruyter had so haest vernomen,
 Hi sprac: „sadelte mi myn peert!
 „Dat si int clooster is gecomen
 „Dat mynder herten so sere deert,
 „Het is mi wel rijdens weert.” (bis)

8.

Mer doen hi voor dat clooster quam,
 Hi clopte aen den rinc:
 „Waer is dat joncste nonneken,
 „Dat hier lest wijnge ontfinck?
 „Het is so schoonen kint.” (bis)

9.

„Dat alderjoncste nonneken
 „En mach niet comen ut:
 „Si sit alhier besloten
 „Ende si is Jesus bruyt,
 „Si looft hem overluyt.”” (bis)

10.

Dat alderjoncste nonneken
 Ghinc voor den ruyter staen;
 Haer hayrken was afgescoren,
 Die minne was al ghedaen,
 Nonnecleederen had si aen. (bis)

11.

Ghi moecht wel thuisweert riden,
 Stout ruyter, ghi moecht wel gaen,
 Ghi moecht een ander verkiesen,
 Mijn minnen is al ghedaen;
 Ick hebbe een ander leven aenghegaen. ³⁾ (bis)

12.

Doen ic een cleyn haveloos meysken was,
 Doen stiet ghi mi metten voet,
 Om dat ic jonc ende arm was;
 Ic en hadde doen gheen spoet, ⁴⁾
 Stelt nu te vreden uwen moet! (bis)

¹⁾ Scheidde. ²⁾ Wijding. ³⁾ Aanvangen. ⁴⁾ Voorspoed (succes).

52. IN 'T SOETSTE VAN DEN MEYE.

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

1. In 't soet - ste van den mey - e, Al - daer ic quam ghe - gaen, So

diep in een val - ley - e Daer schoo - ne bloem - kens staen, Die

mey stont int say - soe - - ne, 1) Ver - chiert aen el - cken cant, Ic

1) Bloei.

had - de ghe - noech te doe - ne, Want ic mijn lief daer vant.

2.

Ic vantse daer alleyne,
 Si bont haer gheluwe ²⁾ hayr,
 Bi een claer fonteyne;
 Dus quam ick al neven haer.
 Als si mi wert gheware,
 Soo seere dat si verschoot! ³⁾
 Doen quam int openbare
 Haer liefde die si mi boot.

3.

Ic groettese vriendelijcke,
 Ic boot haer goeden dach,
 Doen dede si mi des gelijcke,
 Die mi troost geven mach.
 „Schoon lief, om een bede
 Dwelc reyn liefde prijst:
 „Dat ghi gheen dorperhede ⁴⁾
 „Mijn lichaem en bewijst.”

4.

„En wilt er niet af spreken!
 „Want u sal niet misschien,
 „Ter doot toe soude ict wreken,
 „Saghe ick u onghelije bien.”” ⁵⁾
 „Schoon lief, tot uwer scaden
 „Hebdy mi gevonden hier:
 „Wi twee wi zijn verraden,
 „Ons vianden comen hier.

5.

„Al ut mijns vaders hove
 „Dat vol verraders staet....
 „Maria, tot uwen love,
 „Wilt ons nu gheven raet!”
 „Den raet die ic sal vinden
 „En is te mael niet goet:
 „Ic moet mijn leven eynden
 „Ende storten mijn roode bloet.

6.

„Schoon lief, om uwen wille
 „So wil ic sterven den doot;
 „Die verraders swijghen stille,
 „Si zijn mijn overhoot. ⁶⁾
 „Ic wilse gaen bestormen
 „Ende maken groot gescal,
 „Mijn lichaem hoort den wormen,
 „Dwelc ic hem gheven zal.””

7.

Men ginck er stormen, striden,
 Haer lief die bleef daer doot.
 „Waer sal ic nu gaen oft riden?
 „Noyt vrou in meerder noot.”
 Si was van rou ghestorven,
 Wanneer si sach zijn bloet,
 Die strenghe doot verworven
 Door grooten teghenspoet.

²⁾ (Goud)geel.³⁾ Schrok.⁴⁾ Laagheid, gemeenheid.⁵⁾ Onrecht doen.⁶⁾ Te machtig.

53. HET SPOOK.

(UIT DE OUDE DOOS).

Matig.

1. Op het een-zaam erf

Van Jaap Krijnens werf Werd voorheen van spoken Nooit gespro - - ken;

ten.

Maar nu zag Jaap Krij - nen, Za-gen al de zij - nen 's Nachts een spook ver-schij - nen

En al-lengs ver-dwij - - nen. 't Komt ie-der keer

ten.
Op het spookuur weer, 't Maakt elkeen verwonderd en bedon - derd.

2.

Jaap vlucht met zijn wijf,
Met dien schrik op 't lijf,
Voor die geestvertooning
In zijn woning.
Meiden, boerenknapen
Willen niet te wapen,
Vluchten net als schapen,
Durven schier niet slapen;
Zijn dochter Aagt,
Een frissche maagd,
Is van angst naar boven
Weggestoven.

3.

Als het licht verdwijnt
En het spook verschijnt,
Hooft men raven krassen
Honden bassen;
't Komt dan stil genaken,
Wit gelijk een laken,
't Doet de boomen kraken;
De oogen gloeien, blaken.
Elk oogenblik
Treff hen nieuwe schrik,
't Rammelen van de keten
Doet hen zweeten.

4.

Maar onze oude Jaap,
Een vrij sluwe knaap,
Voelde allengs min vreezen
Voor dat wezen.
Stouter dan te voren,
Doen hem bei zijne ooren
Boven bij het koren
Kettingrammlen hooren.
Hij wil gaan zien
Of het spook misschien
Ook bij Aagts gordijnen
Durfte verschijnen.

5.

Hij stapt wel te moê
Kloek naar boven toe
En doet door zijn bliken
't Spook nu schrikken.
Mees had lang voor dezen
Aagje reeds belezen;
Jaap, geen vriend der Meezen,
Had hem afgewezen;
Maar onze maat
Nam nu list te baat
En kwam, afgesproken,
Bij haar spoken.

54. DE NACHTGAEL DIE SANG EEN LIET.

(NIEU AMSTELREDAMS LIEDBOECK).

Met vrije voordracht.

1. De nach - te - gael die sanck een liet, Dat leer - de ic; Ic heb - be

een ver - ho - len lief, Die vry - de ick En die wil ick niet lae - ten, Jae

lae - ten, Ick ho - pe noch een cort half nacht In mijns liefs arm - te sla - pen.

2. Die Moeder van den bedde spranc,
Ontstac haer licht,
Sy vant haer joncste Dochter op
Haer bedde nicht ¹⁾):
„Waer is sy nu gheganghen,
„Ja ganghen?
„Nu is mijn joncste Dochter wech
„Met een soo vreemden manne!”
3. „Hy en was my alsoo vreemde niet:
„Hy had my lief;
„Hy voerde my over die heyden,
„Hy misdede my niet;
„Hy voerde my over die heyden
„Ja heyden;
„Daer twee schoon liefkens tsamen gaen,
„Hoe noode ist dat sy scheyden.

4. „Daer twee goe liefkens tsamen aen
„Den danse gaen,
„Hoe vriendelic dat sy haer oochskens op
„Malcander slaen,
„Ghelijc der morghen sterre
„Ja sterre;
„Mijn harteken is van sulcker aert,
„Bruyn oochskens sie ic gaeren.
5. „Mijn herteken is veel wilder dan
„Een wilt conijn,
„Dat en mach niemant temmen dan
„Die liefste mijn;
„En dan die alderliefste mijn,
„Dat is soo fraeyen gheselle,
„Ja waren alle duyvels soo
„En ic voer in der helle.”

1) Het Hoogduitsche *nicht* (niet).

55. GHEQUETST BEN IC VAN BINNEN.

(HORAE BELGICAE PARS II).

Langzaam.

Ghe - quetst ben ic van bin - nen, Door - wont mijn hert so seer, Van

mf *espressivo.*

u - wer gan - scher min - nen Ghe - quetst so lanc so meer; Waer

ic mi wend, waer ic mi keer, Ic en can ghe-rus-ten dach noch nach-te, Waer ic mi

wend, waer ic mi keer Ghi sijn al - leen in mijn ghe - - dach - te.

56. ICK SEG ADIEU!

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Langzaam en innig te zingen.

p

1. Ick seg a-dieu! Wy twee wi moe-ten

p

scey - - - - den! Tot op een nieu So

wil ic troost ver - - bey - - - - - den. Ic laet bi u dat

her - te mijn, Want waer ghi zijt daer sal ic zijn, Tsi

vreucht oft pijn Tsi vreucht oft pijn Al - toos sal ik u

vry ey gen ¹⁾ zijn.

2.

Mijns sins ghequel
 Dat doet mi dicwils treuren,
 Haer liefde rebel
 Die doet mi therte scheuren;
 Tsceiden van u doet mi den noot,
 Ic blijf gewont, ic segt u bloot;
 Schoon bloeme minioot! ²⁾ (bis)
 U eygen blive ic tot inden doot.

3.

Ic dancke u lief,
 Reyn minnelic lief ghepresen,
 Voor alle grief
 So wilt mi doch ghenesen.
 Dese niders fel met haer fenijn
 Si hebben belet ons blide aenschijn,
 Op dit termijn (bis)
 Altoos sal ic u vry eygen zijn.

1) Dienaar.

2) Liefelijk.

57. EEN LIEDEKEN VAN DEN MEY.

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Niet vlug.

p

1. Och lig - dy nu en slaept, — Mijn

p

Detailed description: This system contains the first line of music. It features a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The key signature has three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 6/8. The vocal line begins with a whole rest, followed by a half note 'Och', a quarter note 'lig', a quarter note 'dy', a quarter note 'nu', a quarter note 'en', a quarter note 'slaep', and a half note 't, —'. The piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic and provides harmonic support for the vocal line.

ut-ver-co-ren bloe - - me! Och lig - - dy nu en slaept — In

Detailed description: This system contains the second line of music. The vocal line continues with a quarter note 'ut', a quarter note 'ver', a quarter note 'co', a quarter note 'ren', a quarter note 'bloe', a quarter note 'me!', a quarter note 'Och', a quarter note 'lig', a quarter note 'dy', a quarter note 'nu', a quarter note 'en', a quarter note 'slaep', and a half note 't, —'. The piano accompaniment continues with the same harmonic structure.

u-wen eer - sten droo - - me! Ont-wect u, soe - - te lief, — Wilt

Detailed description: This system contains the third line of music. The vocal line continues with a quarter note 'u', a quarter note 'wen', a quarter note 'eer', a quarter note 'sten', a quarter note 'droo', a quarter note 'me!', a quarter note 'Ont', a quarter note 'wect', a quarter note 'u', a quarter note 'soe', a quarter note 'te', a quarter note 'lief', and a half note 't, —'. The piano accompaniment concludes the piece.

door u veyn-ster co - - men, Staet op, lief, wilt ont-faen — Den

mey met si - nen bloe - - men!

2.

— „Wat rysschet daer aen die muer,
 „Dat mi myn ruste berovet?
 „Die mi tseyden maect suer
 „Die leyt hier op ghedooghe
 „In minen arm so vast,
 „Wi en connens niet ontslyuten:
 „Mijn beddeken heeft sinen vollen last,
 „Plant uwen mey daer buyten!” —

3.

„O suyverlijcke jeucht,
 „Wilt nu u rusten laten,
 „Doet op ¹⁾ dijn veynsterkijn
 „Ende coemt u lief ter spraken!
 „Al om te vinden troost
 „So ben ic hier tot u gecomen,
 „Staet op, lief, wilt ontfaen
 „Den mey met sinen bloemen!”

4.

— „Al stony daer tot morgen,
 „Ic en sal u niet in laten,
 „Mijn boel leyt hier verborgen,
 „Ghi en condt mi niet vermaken;
 „Myn herteken op u niet en past
 „Noch op gheen spel van luyten,
 „Mijn beddeken heeft sinen vollen last,
 „Plant uwen mey daer buyten!” —

¹⁾ Open.

58. DE MINNEBODE.

(WILLEMS, OUDVLAEMSche LIEDEREN).

Een weinig vlug.

1. Daer was een sneeuw wit vo-gel-tje, Daer was een
2. „Wilt gy, mijn-heer, de bo-de zijn?” Wilt gy, mijn-

sneeuw-wit vo-gel-tje, Al op een ste-ken-do-ren-tje... Din don dai-ne
heer, de bo-de zijn? — „Mijn-heer, de bo-de wil ik zijn.” Din don dai-ne

Al op een ste-ken-do-ren-tje Din don don.
Mijn-heer de bo-de wil ik zijn Din don don.

3. Hy nam den brief in zijnen bek, *(bis)*
Hy vloog er mede over 't hek....
Din don daine
Hy vloog er mede over 't hek
Din don don.
4. Hy vloog er meê tot zijn liefs deur: *(bis)*
— „En slaepje of waekje, of zyt gij dood?” —
Din don daine
— „En slaepje of waekje, of zyt gij dood?” —
Din don don.
5. „'k En slape noch 'k en wake niet, *(bis)*
„Ik ben getrouwd al een half jaer....”
Din don daine
„Ik ben getrouwd al een half jaer.”
Din don don.
6. — „Zijt gy getrouwd al een half jaer? *(bis)*
„Het dochte my wel duizend jaer....” —
Din don daine
„Het dochte my wel duizend jaer.”
Din don don.

59. DAER SPRUYT EEN BOOM IN GHENEN DAL.

(HORAE BELGICAE PARS II).

Gedragen.

1. Daer spruyt een boom in ghenen dal Al bo-ven breet, be - ne - den smal, Al

bo-ven breet, be - ne - den smal, Daer op so rust die nach - - - te - gael.

2.

„Och, nachtegael, cleyn voghelkijn,
 „Woudi daer minen bode sijn?”
 — „Hoe soudic uwen bode sijn?
 „Ic ben so cleinen vogelkijn.” —

3.

„Al sidi clein, ghi vlieghet snel,
 „Ghi voert daer mine bootschap wel.”
 Hi nam dat briefken in sinen mont,
 Hi voeret al over dat groene wout.

4.

Hi gaf dat vensterken eenen stoot:
 „Och, slaept ghi lief, of sijt ghi doot?”
 — „Ic en slaper also vaste niet,
 „Ic hoor al wat mijn lief bediet.”

5.

— „Uw lief ontbiet u goeden prijs,
 „Hi wil gaen trouwen een ander wijf.”
 „Wil hi gaen trouwen een ander wijf,
 „So wil ic gaen trouwen een anderen man.”

6.

„So wil ic gaen trouwen een anderen man,
 „Besien wiet eerst berouwen sal.
 „Nu biddic God ende Onse Lieve Vrou,
 „Dat het mijn liefken eerst berou!”

60. HET VIEL EENS HEMELS DOUWE.

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Zeer rustig.

1. Het viel eens he - mels dou - - - we Voor mijn liefs ven - ster -

pp

Detailed description: This system contains the first four measures of the song. The vocal line is in treble clef with a 6/8 time signature. The piano accompaniment is in grand staff (treble and bass clefs). The piano part begins with a *pp* dynamic marking. The lyrics are: "1. Het viel eens he - mels dou - - - we Voor mijn liefs ven - ster -".

kijn, Ic en weet geen schoonder vrou - - - we, Si staet int her - - te

Detailed description: This system contains the next four measures. The vocal line continues with the lyrics: "kijn, Ic en weet geen schoonder vrou - - - we, Si staet int her - - te". The piano accompaniment continues with similar harmonic support.

mijn, Si hout mijn her - te be - van - gen, Twelck is so seer door-wont;

Detailed description: This system contains the final four measures of the song. The vocal line concludes with the lyrics: "mijn, Si hout mijn her - te be - van - gen, Twelck is so seer door-wont;". The piano accompaniment ends with a final chord.

Mocht ic troost ont-fan - - ghen, So waer ic gansch ghe-sont.

2.

Ic wil den mey gaen houwen
 Voor myn liefs vensterkijn
 Ende scenken myn lief myn trouwe,
 Die alderliefste mijn
 Ende segghen: „lief, wilt comen
 Voor u cleyn vensterken staen,
 Ontfaet den mey met bloemen,
 Hi is so schoone ghedaen.”

3.

T meysken si was beraden,
 Si liet haer lief in,
 Heymelic al stille
 In een cleyn camerkynd;
 Daer laghen si twee verborghen
 Een corte wijle ende niet lanck,
 Die wachter opter mueren
 Hief op een liet, hi sanck:

4.

— „Och, isser yemant inne,
 „Die schaf hem balde van daen:
 „Ic sie den dach op dringhen,
 „Al in dat oosten opgaen;
 „Nu schaft u balde van henen,
 „Tot op een ander tijt,
 „Den tijt sal noch wel keeren
 „Dat ghi sult zijn verblijt.” —

61. IC HAD EEN ALDERLIEFSTE.

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Niet vlug.

1. Ic had een al-der - - lief - - - ste Die ic met o - gen aen -

mf

Detailed description: This system contains the first line of the song. It features a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The music is in 2/2 time and consists of three measures. The first measure is in 2/2 time, the second in 3/2 time, and the third in 2/2 time. The piano part includes a dynamic marking of *mf* and features triplet markings in the final measure.

sach, Om haer quam ic ge - - re - den Van den a - vont al tot - ten

Detailed description: This system contains the second line of the song. It features a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The music is in 2/2 time and consists of three measures. The first measure is in 2/2 time, the second in 3/2 time, and the third in 2/2 time. The piano part includes triplet markings in the final measure.

dach; Om haer quam ic ge - - re - den Van den a - vont al tot - ter tijt; Och,

Detailed description: This system contains the third line of the song. It features a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The music is in 2/2 time and consists of four measures. The first measure is in 2/2 time, the second in 3/2 time, the third in 2/2 time, and the fourth in 2/2 time. The piano part includes triplet markings in the third measure.

wou - de si mi in - - la - ten Dat rein trou sa - lich wijf!

2.

Hi clopte also lijselijck ¹⁾
 Met sinen hamere,
 Dat al die planckens spronghen
 Van der camere:
 „Staet op, myn alderliefste,
 „Staet op ende laet mi in,
 „Ic swere u bi mijnder trouwen,
 „Ic waer so geerne bi di.”

3.

Dat meysken schoot aen een hemdeken wit,
 Ter dueren dat si ghinck,
 In haren blancken armen
 Dat si haer liefken omvinck:
 „Nu weset wellecom,
 „Mijn lief, mijns herten bruyt!
 „Wi willen genoegte hanteeren
 „Ende maken gheen gheluyt.”

4.

Dat verhoorde die wachter
 Op hoogher tinne:
 — „Hier is een schoon frisch jongelinc
 „Ghecomen inne;
 „Wat sal hi mi gheven?
 „Twee hooskens ²⁾ ende een paer schoen,
 „Oft ic sal van hem clappen
 „Wat si opter came'en doen.”

5.

„Och swiget, wachter, stille!
 „Laet dat verholen zijn!
 „Ick sal u laten maken
 „Van goude een vingherlijn.”
 Met eenen siden snoer
 Dat meysken haer hayr op bant,
 Haer mantelken liet si glijden.
 Haer eere en duerde niet lanc.

6.

Hi dede eenen bode seynden,
 Daer hi den wachter vant.
 Wat gaf hi hem te loone?
 Een vingherlync aen zijn hant.
 Dat meysken hief op een liedeken
 Ende si sanck:
 „Rijc God, here vanden hemel,
 „Waer den nacht noch eens so lanck!”

¹⁾ Zachtjes. ²⁾ Kousen.

62. RIJC GOD WIE SAL IC CLAGEN.

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Langzaam.

1. Rijc God wie sal ic cla - gen Dat hey - me - lij - den mijn! Mijn

f *espressivo.*

boel is mi ver - - ja - ghet, Schey - den is mi ge - wor - den pijn; Mijn

boel is mi ver - - ja - ghet, Sceyden is mi ge - wor - den cont, Dus

dra - ve ic o - ver gheen - hey - de, Mijn her - te is mi seer ge - wont.

2.

Moet ic nu van haer sceyden,
 Dat doet mijnder herten so wee,
 Dus vaertse over gheen heyde,
 Tot dat icse wederomme sie.
 Adieu, mijn alderliefste,
 Mijn herte blijft mi doorwont,
 Ic en mach altyt bi u niet wesen,
 Blijft ghi nu doch altyt ghesont!

3.

Een bitter cruyt is scheyden,
 Dat proeve ic wel nu ter tijt,
 Wie noyt van zijn liefken en scheyde,
 Hi en weet van geender pyn.
 Mijn liefken vaert over gheen heyde,
 Ic en mach bi haer niet zijn,
 Adieu, mijn alderliefste,
 Het moet nu gesceyden zijn!

63. VERLANGHEN GHI DOET MIJNDER HERTE PIJN.

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Bevallig voor te dragen.

1. Ver - - lan - ghen ghi doet mijn-der her- te pijn Al om te we-ten,
 2. Ghe - - lijk die roo- se wast op den do - - - ren, Heb ick met

boel-ken, oft ick u ba - - de Om troost, om voet-sel, om me - - - de
 vreuch - den mijnen tijt ghe-leyt; Daer ic voor- maels was ut-ver-co - - -

cijn; U lief - - de, lie - ve-ken, gaet mi te na-de. Ey - laes, ey-laes, ey-laes!
 ren, Certeyn, daer ist mi nu ont-seyt. Ey - laes, ey-laes, ey-laes! mijn

boelken, ay mi! Ey - laes het moet ge - schey - den zijn!
 her-te dat screyt! O doot, comt voor, rasch! niet en beyt!

64. IC HADDE EEN GESTADICH MINNEKEN.

89

(ANTWERPSCH LIEDBOEK).

Niet snel.

1. Ic had-de een ge-sta-dich min-ne-ken—Geen schoon-der die daer
 2. Hoe sou-de ic haer ver-ge-ten! Ic lig-ghe in swaer ver-
 3. O bit-ter-lij-cke schey-den, Waer toe si-dy ghe-

leeft—Ver-co-ren in mijn sin-ne-ken, Van rouwe mijn her-te beeft; Want¹⁾
 driet, Van drin-cken noch van e-ten Can ic ghe-voe-den niet. Ic
 maect! Die doot wil mi ver-bey-den Die al-soo bit-ter smaect. Het

si mi nu be-gheeft, Daer—om mach ic wel scri-ven Wan-
 weet wel hoe si hiet Die myn her-te-ken heeft be-van-ghen; Naer
 moet ghe-scey-den zijn! Schoon lief, staet mi te spra-ken, Ic

trou-we van al-le wi-ven, Want si een an-der heeft.
 haer staet al-le mijn ver-lan-ghen, Ic leve in swaer ver-driet.
 val-le in des-pe-ra-ten, Ic blive al in die pijn.

¹⁾ Omdat.

65. GHEPEYS, GHEPEYS, VOL VAN ENVIJEN.

(DE CASTELEIN).

Gedragen.

1. Ghe-peys, ghe-peys, ————— vol van en-vij--en Dwelc
 2. Ghe-peys, hoe sou ————— ick dy niet ge-hin--gen! ³⁾ Ic

oorspronc zyt dat — me-nich treurt, Hoe quel-di mi ———
 moet, ey-laes, 'tis — groo-te noot, Dat doen thien duy ———

— met fan-ta--sij--en, Mi dunct dat mi mijn — her--te scheurt!
 — sent vreemde din-ghen, Ons bey-den ghe-beurt, si weet al bloot. ⁴⁾

God gheve haer vreucht deur wient ghe-beurt, Al doet-se mi dees
 Wi drin-cken vreucht en droef-heyte groot, Bey-de ut for-tuy-nen

qua - - le, Haer we - sen fier heeft mi be - coort ----- Midts ¹⁾
 scha - - le; Door tswaer ghe-peyns van dit ex - ploot ----- Therte

tco - leur van co - - ra - - le. { Rascht u, ²⁾ ghi nach - te - - ga - le, Vliecht
 sterft, al waert van sta - - le.

ut dat wil - - - - - de wout, Segt haer dit al - te - - ma - le En - de

groet-se mi duy - - - - - sent fout fout.

1) Door middel van.

2) Haast u.

3) Dulden.

4) Geheel en al.

66. DIE WINTER IS VERGANGHEN.

(HORAE BELGICAE PARS II).

Liefelijk.

1. Die win - ter is ver - gan - ghen, Ic sie des mei - en schijn, Ic
2. Ic wil den mei gaen hou - wen Al in dat groe - ne gras En - de

sie die bloem - kens han - ghen, Des is mijn hert ver - blijt. So
schen - ken mijn boel die trou - we, Die mi die lieve - ste was, En - de

ver aen ghe - nen da - - le Daer ist ghe - noech - lic sijn, Daer
bid - den dat si wil co - - men Al voor haer ven - ster - ken staen Ende - ont -

sin - ghet die nach - te - - ga - le Al - so me - nich wout - vo - gel - kij. n.
fan - ghen den mei met bloe - men, Hi is so wel - ghe - - - daen.

67. DE MINNE DIE IN MIJN HARTJE LEYT.

BREEROO.

Matig.

1. De Min-ne die in mijn hart-je leyt, Die sal niet eyn-den noch ster-ven, Al

d. = d

schijntet dat ick door te-ghen-heyte Mijn Lief sal moe-ten der - - ven.

2.

Al reys ick te Landt en over Zee
 En swerf in vreemde steden
 Mijns liefs Beeltenis draech ick mee.
 In mijn gheneegentheden.

3.

Al ben ick daer my veel jonst gheschiet,
 Het buycht gheen van mijn crachten,
 Maar als 't hart op mijn Lief eens siet,
 Soo juyghen mijn ghedachten.

STARTER.

68. O ANGENIETJE.

Wiegelend.

1. O An - - ge - niet - je, Mijn ho - - nigh - biet - je, Mijn vro - lijkheid, mijn

vreughd, Fon - teyn van mijn ge - - neughd, Mijn soet - - ste sus - je, Mijn

hoogh - ste lus - je, Mijn al - - der - waert - ste goed, O Vrouw van mijn ge - -

moed, Hoe langh sult ghy U veyn - - sen noch voor my, — Daer

ick niet meer Soeck. of be-geer Als uw ver-maeck of eer! —

2.

Ghy schijnt te schuwen
't Geneuchelijck huwen,
't Welck sulcken soeten saeck
Is en soo schoon vermaeck,
Dat alle de Geesten
Van menschen en beesten,
Jae, wat de son beschijnt,
Sich daer met vlijt toe pijnt. ¹⁾
Vliedt ghy hetgeen
Tot lust streckt yder een?
Daer al wat leeft
Sich toe begeeft
En zijn vermaeck in heeft?

3.

Denckt, dat de jaren
Dees geestige hayren,
Die ghy nu krult soo gaeu,
Haest sullen maecken graeu,
En dat dese leden
Soo geestigh besneden,
Dit bol, ²⁾ swack, ³⁾ jeughdigh lijf,
Sal worden krom en stijf;
En ghy sult dan
Alheel niet weten van
De soetigheyd
Daer elck van seyt,
Daer men u nu toe vleyt.

4.

Och, wilt u besinnen
En wederom minnen
Die u soo troulijck mient, ⁴⁾
Soo vierigh bidt en dient;
Soo sul-je, met kusjes
In vrolijke lusjes,
U dagen brengen deur
Niet wetend van getreur;
En word-je weêr
In 't end oud, sieck of teer,
Met alle vlijt
In uwe strijd
Worden gediend altijd.

1) Zich inspant.

2) Poezelig.

3) Tenger.

4) Liefheeft.

69. EEN RONDEN-DANS OM DE BRUYDT TE BEDDE TE DANSEN.

STARTER.

Rustig.

JONGMANS. Luch - ti - - ghe Maegh - - den! dat men u vraegh - - den,

The first system consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in 3/4 time and features a melody with eighth and quarter notes. The piano accompaniment is in 3/4 time and includes a bass line with quarter notes and chords in the right hand. A piano dynamic marking 'p' is present.

Wat dat dit droe - - vigh treu - ren be - duidt, Ghy kondt wel

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a similar melodic structure. The piano accompaniment maintains the same rhythmic pattern with some harmonic changes.

veyn - - sen, maer u ge - - peyn - - sen Sijn: wy wa - ren soo

The third system concludes the vocal line and piano accompaniment. The vocal line ends with a final note. The piano accompaniment also concludes with a final chord.

ga - - ren de Bruydt! 't Sal noch wel ko - - - men, Sit niet te

dro - - men, 't Sal noch wel ko - - men In 't leste be - sluyt.

2.

DOCHTERS.

Dit is wat bijsters! Scheldt ghy de Vrysters,
 Die doch de meeste vreughde broên?
 Twee van ons spelen, singen en quelen
 Soeter als twintigh Jongmans doen.
 Wat, dese vryers
 Sitten als snyers,
 Wat, dese vryers
 Die sijn niet groen! ¹⁾

3.

JONGMANS.

Dit doet de donder! Is dit geen wonder
 Dat ons de meysjes quellen so?
 Laet ons eens singen, dansen en springen,
 Hippelen rondom als een vloo;
 Laet u geleyen,
 Meysjes! aen 't reyen, ²⁾
 Laet u geleyen,
 Of doet gy 't noô?

4.

DOCHTERS.

Weest niet verlegen van onsentwegen,
 Maer de Bruydt most met ons gaen.
 Bruydt, weest wat soetjes! rept doch u voetjes,
 Stelt u mee vroolijck op de baen.
 Nu Jongelingen dan,
 Wilt ge er wat singen van,
 Nu Jongelingen dan,
 Vangt het an.

5.

JONGMANS.

Nu dan eens rustigh, toont u wat lustigh,
 Vrolycke Bruydt, springht lustigh om,
 't Veynsen wild staken en u vermaken
 Met ons en uwen Bruydegom,
 Die u met kusjes
 Die u met lusjes,
 Die u met kusjes
 Heet wellekom.

1) Dartel, verliefd.

2) Dansen.

70. 'S NACHTS, DOEN EEN BLAUW GESTARDE KLEED.

STARTER.

Matig.

1. 's Nachts doen een blauw ge-star-de kleed Bedeckten 't blauw ge-welf, Docht my, ick sagh een

kind dat kreet, En 't was Cu-pi-do self: Die sloegh vast sijn ghesicht omhoogh, En klaptten in sijn

handen: „Ach! (seyd hy) ick wil mijn pijlen en mijn boogh Van stonden aen verbran - den.”

2. 't Wicht klaegden noch hoe langs hoe meer,
De tranen borsten uyt,
En rolden by sijn wangen neêr;
Het maeckten een geluydt,
Dat het alderhardste hart van steen
Sou tranen moeten braken:
„Ach! (seyd hy) wanneer sal ick het yeder een
Te passe kunnen maken?”
3. „Want, g'lijck die aen den wegh yet boud,
Veel aenstoets lyden moet,
Soo oock den selfden regel houd
't Geen men in 't vrijen doet:
Als d'een seyt jae, seydt d'ander neen,
Elck pooght mijn lof t'ontschaken;
Maer ick denck: hoe soud' ick het yeder een
Te passe kunnen maken?”

4. Ut was 't; midts schoot hy my een pijl,
En hy teegh voort op reys,
Hy lachten, dies ick inder ijl
Hem peurden naer sijn vleys, ¹⁾
Maer hy vloogh voor Sint Felten heen, ²⁾
En liet mijn hart staen blaken.
„Komt het dus (docht ick) dat ghy het yeder een
Niet kont te passe maken?”

1) Hem te lijf ging.

2) Pakte zich weg.

71. 'K HEB VEEL NACHTEN LANG GHEWAECKT.

STARTER.

Niet snel.

1. 'k Heb veel nach-ten lang ghe-waeckt, Als een an-der hiel sijn rust,

mf

Naer u soe-te gonst ge-haeckt, Dien ick hiel voor al mijn lust, Lief! ick was u

Die-naer immer, Mind my nu, o mind my nu, o mind my nu, Of mind my nimmer!

p *mp* *mf*

2.

Sterf ick door dees koorts der min,
 Daer uw hulp my mach genesen,
 Waer 't geen schand', dat ghy, Godin!
 D'oorsaek van mijn dood soudt wesen?
 Weest geen moorderesse immer,
 Mind my nu, o mind my nu, o mind my nu,
 Of mind my nimmer.

72. GESANGH.

STARTER.

Gaande.

1. Prin-ces-se die mijn siel ge-biedt, O, Vrou van mijn hart! Merckt op 't on-
 2. 't Sy wat ick doe, ick drinck, ick eet, Ick slaep of ick waeck, Ick denck niet
 3. Bij de-se ga-ven sijt ghy noch Heel braef ge-ma-nierd, Maer ach! uw

ly-de-lijk ver-driet En d'he-vi-ge smart Die ick om dy
 an-ders als met leet, Op u, o mijn ver-maeck! Uw fris-sche jeughd
 wree-de straf-heyd doch Dit al weer ont - - ciert! Ach, lief! be-raedt

Ge-sta-digh ly, Erbarmt u doch eens o-ver my! Met such-ten en
 Uw wij-se deughd, Uw om-me-gang vol van ge-neughd, Uw tref-lij-cke
 U met-ter-daedt, Of seght my selfs wat my mis-staet; Waer-om, o Go-

kla-gen Ver-slijt ick mijn da-gen, 't Is swaer te ver-dra-gen, Ge-looft het vry.
 ze-den, Uw vloei-en-de re-den,¹⁾ Uw aer-dig-he-den En soe-te vreughd.
 din-ne, Vooghdes van mijn sin-nen, Ghy dus — mijn min-ne Ge-heel ver-smaedt?

1) Woorden, taal.

73. MIJN LIEF IS AL MIJN VREUGD.

101

LUYKEN.

Een weinig snel.

1. Och Le - lia - na! och al mijn goet, Die mijn hart - jen
2. Schoo - ne, waar schuyl - je hier in 't groen? 'k Moet my la - ven

bran - den doet, Door uw lonk - jens Vol van vonkjens, Vonk - jens die van 't
met een zoen Voor de tip - jens Van uw lip - jens, Lip - jens die als

lod - der - - oog ¹⁾ Quet - zen als pijl - tjens van een boog.
ro - ze - - blaân Zijn met een zoe - te dauw be - - laân.

3.

't Rijzend zonnetjen gaat my voor,
Wenkt mijn lusjens op zijn spoor
Na te reppen
En te leppen
't Vochtjen van uw montjen zoet
Als hij 't van zijn Laura doet.

4.

Nu dan, mijn waarde, sla geluit!
Steek uw hoofd ten groenten uit; ²⁾
Met dit wachten
Mijn gedachten
Raken in een diep gepeins;
Lelienhalsjen, dat 's niet reins! ³⁾

1) Halfgesloten oog.

2) Uit het groen.

3) Dat is niet eerlijk, niet behoortlijk.

74. 'T HAESKEN.

Vlug.

1. Wil-len wij, wil-len wij 't Haesken ja-gen door de hei? Ja het haesken, gy en
3. Haesken bly, haesken vry Wil maar spe-len door de hei! 't Ja-ger-ken dat is ge-

ik-ke, Deur den din - ne, deur den dik-ke, 't Haesken wil-len wij ja - gen
vangen Deur heur schoone roo - de wangen; 't Meisken wil-de hem ja - gen

gaen, 't Haesken wil-len wij ja-gen gaen. Deur haesken, doo-de-lik haesken Deur
gaen, 't Meisken wil-de hem ja-gen gaen. Deur haesken, doo-de-lik haesken Deur

haesken door de hei. Deur haesken, doo-de-lik haes-ken Deur haesken door de
haesken door de hei. Deur haesken, doo-de-lik haes-ken Deur haesken door de

Fine.

hei. Wil-len wij, wil-len wij 't Haes-ken ja - gen door de hei.
 hei. Haes-ken bly, haes-ken vry, Wil maar spe - len door de hei.

2. 't Haesken bly, 't Haesken bly Kwam ge - loo-pen door de hei; On-der 't groen ge-boomt ge-

ze-ten Wa-ren zij ge-heel ver - - ge-ten, Wat ze wil - den ja - gen gaen.

D. S. al fine.

Wat ze wil-den ja - gen gaen. Haesken vry haesken bly!

75. A F Z I J N.

J. P. HELJE.

Frisch.

JOH. J. H. VERHULST.

1. Een scheepje zag ik va-ren, Het voer al naar den Oost... Och Liefste, weest ge-
 2. Een scheepje zag ik va-ren, Het voer al naar den Oost... Och Liefste, weest ge-

troost! Och liefste, weest ge-troost! Al zijn er zil-te ba-ren En he-mel-hoo-ge
 troost! Och liefste, weest ge-troost! Al zijn er hoo-ge ba-ren En klippen, scherp van

vloed En win-den niet te sus-sen... Geen zee de vlam kan blusschen Door
 kant En on-be-dwon-gen win-den... Daar is geen klip te vin-den Waar

trouwe min ge-voed, Geen zee de vlam kan blusschen Door trouwe min ge-voed.
 trouwe liefd' op strandt, Daar is geen klip te vin-den Waar trouwe liefd' op strandt.

76. TE KIELDRECHT.

105

Zeer opgewekt.

1. Te Kiel - drecht, te Kiel - drecht, Daer zyn de meis-kens koe - ne, Zy

vry - en tot den mid - der-nacht En sla - pen tot den noe - ne. Ik

maei, is dat niet fraei? En sla - pen tot den noe - - ne.

2. Als ze op staen, als ze op staen,
Dan kyken ze in de wolken;
Zy zeggen: wel hoe laet is 't al?
Myn koe staet ongemolken.
Ik maei, is dat niet fraei?
Myn koe staet ongemolken.

3. Als ze uitgaen, als ze uitgaen,
Komt haer de koster tegen:
„Wel koster, zeg hoe laet is 't al,
„Wat uer is 't daer geslegen?“
Ik maei, is dat niet fraei?
Wat uer is 't daer geslegen?

4. — „Het uer dat daer geslegen is,
„Dat kunt gy wel bemerken:
„De hoogmis is al lang gedaen
„En 't volk komt van der kerken.“ —
Ik maei, is dat niet fraei?
En 't volk komt van der kerken.

5. En als zy komen in de wei,
Zy zeggen: „koeiken blare! ¹⁾
„Ik ben hier met myn lieveken,
„En zal u dat niet varen?“ ²⁾
Ik maei, is dat niet fraei?
En zal u dat niet varen?

¹⁾ Koe met een witte vlek op het voorhoofd.

²⁾ Verschrikken.

77. HET KWEZELKEN.

Een weinig vlug.

1. „Zeg,

kwe-zel-ken, wil-de-gy dan-sen? Ik zal u ge-ven een ei." „Wel

neen ik," zei dat kwe-zel-ken, „Van dan-sen ben ik vry; 'k En

kan niet dan - sen 'k En mag niet dan - sen, Dansen is in onze

re - gel niet; Ba - gynt-jes en kwe - zel-kens dan - sen niet." —

2.

„Zeg, kwezelken, wildegy dansen?
 „Ik zal u geven een koe.”
 — „Wel neen ik,” zei dat kwezelken,
 „Van dansen word ik te moe;
 „'k En kan niet dansen
 „'k En mag niet dansen,
 „Dansen is in onze regel niet;
 „Bagyntjes en kwezelkens dansen niet.” —

3.

„Zeg, kwezelken, wildegy dansen?
 „Ik zal u geven een peerd.”
 — „Wel neen ik,” zei dat kwezelken,
 „'t En is my 't dansen niet weerd;
 „'k En kan niet dansen
 „'k En mag niet dansen,
 „Dansen is in onze regel niet;
 „Bagyntjes en kwezelkens dansen niet.” —

4.

„Zeg, kwezelken, wildegy dansen?
 „Ik zal u geven een man.”
 — „Wel ja ik,” zei dat kwezelken,
 „'k Zal dansen al wat ik kan;
 „Ik kan wel dansen,
 „Ik mag wel dansen,
 „Dansen is in onze regel wel;
 „Bagyntjes en kwezelkens dansen wel.” —

78. DES WINTERS ALS HET REGHENT.

Luimig.

1. Des win- ters als het

The first system of the musical score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line begins with a whole rest for three measures, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, and a quarter note C5. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line in the left hand and chords in the right hand.

re - ghent, Dan zijn de paet - jes diep, ja diep, Dan comt dat loo - ze

The second system continues the vocal line with the lyrics 're - ghent, Dan zijn de paet - jes diep, ja diep, Dan comt dat loo - ze'. The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns.

vis-scher-tjen Vis-schen al in - ne dat riet. Met si - ne rijf-stoc, met si - ne

The third system concludes the vocal line with the lyrics 'vis-scher-tjen Vis-schen al in - ne dat riet. Met si - ne rijf-stoc, met si - ne'. The piano accompaniment concludes with a final cadence.

strijc-stoc, Met si - ne lap-sac, met si - ne cnap - - - sac, Met si - ne

lee-re, van dir-re dom dee - - - re, Met si-ne lee - re leers-jes aen.

2.

Dat looze molenarinnetje
 Ghinc in haer deurtjen staen, ja staen,
 Omdat dat aerdich visschertje
 Voor bi haer henen sou gaen.
 Met sine rijfstoc, met sine strijstoc,
 Met sine lapsac, met sine cnapsac,
 Met sine leere, van dirre dom deere,
 Met sine leere leersjes aen.

3.

„Wat heb ic jou misdreven,
 „Wat heb ic jou misdaen, ja daen,
 „En dat ic niet met vreden
 „Voor bi jouw deurtje mach gaen
 „Met mine rijfstoc, met mine strijstoc,
 „Met mine lapsac, met mine cnapsac,
 „Met mine leere, van dirre dom deere,
 „Met mine leere leersjes aen.”

4.

— „Ghi hebt mi niet misdreven,
 „Ghi hebt mi niet misdaen, ja daen,
 „Maer ghi moet mi driemaal soenen,
 „Eer ghi van hier meucht gaen
 „Met uwe rijfstoc, met uwe strijstoc,
 „Met uwe lapsac, met uwe cnapsac,
 „Met uwe leere, van dirre dom deere,
 „Met uwe leere leersjes aen.” —

79. MOETJE VAREN.

J. P. HEIJE.

JOH. J. H. VERHULST

Matig.

1. Daer ging er een meis - - je langs den kant. Kan - ter - de,

Fine. Iets sneller.

kan-ter-de, Bui - ten - kant, Zoo aar-dig en naar de trant! — Moet-je

va - ren, moet - je va - ren? Rie - pen al - len lui - der - keels, Die er

bij mal-kan-der wa-ren, En zij fluis-ter-den: „wat èels!” Jol-man
 schip-per, va-rens-gast Hiel-den 't jen-tig meis-je vast ----- Daar

2.

Daar ging er een meisje langs den kant,
 Kanterde, kanterde, Buitenkant,
 Zoo aardig en naar de trant!
 Janmaat zei: „mooi meisje! trek je
 Met me naar Oostinje meê?
 In mijn hangmat, snoepig bekje,
 Is er licht wel plaats voor twee!”
 't Meisje, kleurtjes op haar wang:
 Zei: „die reis is me te lang!”
 REFREIN: Daar ging er een meisje, enz.

3.

Daar ging er een meisje langs den kant,
 Kanterde, kanterde, Buitenkant,
 Zoo aardig en naar de trant!
 „Zeg'reis, trantje, wil je varen?”
 Riep een jolman blij te moe:
 „Wees niet bang voor wind of baren,
 „'k Ga maar naar het Tolhuis toe!”
 't Meisje, plukkend aan haar schort,
 Zei: „die reis is me te kort!”
 REFREIN: Daar ging er een meisje, enz.

4.

Daar ging er een meisje langs den kant,
 Kanterde, kanterde, Buitenkant,
 Zoo aardig en naar de trant!
 Maar een schipper op Enkhuizen
 Sprak: „mijn allerliefste meid!
 Zie je wel, hoe bij de sluizen
 Ginds mijn scheepje zeilreê leit?
 'k Wacht alleen een schippersvrouw!”
 En ze zei: „ik vaar met jou!”
 REFREIN: Daar ging er een meisje, enz.

80. DEJANIRA, ICK KENT, U WESEN.

P. C. HOOFT.

Een weinig statig.

1. Deja - ni - - ra, ick kent, ¹⁾ u we - - - sen Trost des

mf

he - - - mels go - - den hooch En u oo - - gen hooch ge -

pre - - sen Trost - - sen 't eeu - - - wich we - reld - - - ooch.

2.

Leliën en rosen tsamen
Op u wangen sijn gemengt
En u vlechten 't gout beschamen
Dat men uut Milanen brengt.

3.

Ick beken, 't sijn groote crachten,
Doch geen wonder dunckt het mijn,
Dat se niemant 't onder brachten,
Want se niet gewapent sijn.

4.

Ghij versuurt uwe manieren
Met u trots en hovaerdij,
Hoeveel d'ander gaven cieren,
Alsoo veel ontciere sij.

¹⁾ Ik beken het.

81. ELCK PRIJS SIJN LIEF.

P. C. HOOFT.

Liefelijk.

1. Elck prijs sijn lief, nae hij se gis, Sijn luck ick niet be - -
 nij - - - - e, Die ick be - min, ge - - bo - ren is Tot
 's we - relts heer - schap - - pij - - - - e.

2.

Mijn geest van een gemeen ¹⁾ verstant
 Hem niet en laet becoren,
 De gene die mijn harte brant,
 't Is een princes geboren.

3.

Haer edel en haer hooch gemoet
 Vertoont hem in haer wesen,
 't Geen haer ontsachlijck ²⁾ minnen doet,
 Dat doet haer lieflijck ³⁾ vresen.

4.

In heusheit isse nemmermeer
 Van ymant t' overwinnen,
 Geen dinck en achtse boven eer,
 't Sijn princelijcke sinnen.

¹⁾ Gewoon. ²⁾ Met ontzag. ³⁾ Met liefde.

82. EEN NIEUW LIED VAN EEN MEISJEN EN EEN SCHIPPER.

STARING.

M. A. BRANDTS BUYS.

Luimig.

1. 't Was och-tend; een meis-je ging wand-len aan strand; Een boot-je dat

mp

vlag-de lei reë En straks was de vriend-lij - ke schipper ter hand, Die

sprak: „schoon kind wilt gij meê? — 't Is het reg-te ge - tij om te va - -

mf

ren, Nu de mor-gen-zon glanst op de ba - - - ren. Grijp moed, schoon

kind, en vaar meê! ——— Grijp moed, schoon kind, en vaar meê! ———

2.

Het meisje, met blosjes op voorhoofd en wang,
 Stond peinzend aan 't ruim van de zee;
 Daar klonk uit den hoogen een toovergezang,
 Daar murmelde 't zacht langs de reê:
 „Ga varen, lief kind, ga varen!
 „De morgenzon glanst op de baren;
 „Gij voert het geluk met u meê!" (*bis*)

3.

Maar tranen bedauwden een moederlijk oog:
 Het scheiden, het missen doet wee!
 En troostend begon weer de zang van omhoog,
 En blijder herhaalde de reê:
 „Laat varen 't jong paar! laat varen!
 „Gelijk van gemoed en van jaren,
 „Doorkruist het een veilige zee!" (*bis*)

4.

Wat deed nu het meisje? Het waagde de kans;
 En luid riep de schipper „hoezee!"
 En de golfjes droegen met vrolijken dans
 Hun bootje van de effene reê.
 Blijf varen, jong paartje, blijf varen,
 Gewiegd op de hupplende baren,
 In 't zonlicht van voorspoed en vreê! (*bis*)

83. NAER OOSTLAND WILLEN WY RYDEN.

Een weinig vlug.

1. Naer Oost-land wil-len wy ry - - den, Naer Oost-land wil-len wy

meê, Al o - ver die groe - ne hei - den, Frisch o - ver die

hei - - den, Daer is - ser een be - te - re steê.

2. Als wy binnen Oostland komen,
Al onder dat hooge huis fijn,
Daer worden wy binnen gelaten,
Frisch over die heiden,
Zy heeten ons willekom zyn.

3. Ja, willekom moeten wy wezen,
Zeer willekom moeten wy zyn,
Daer zullen wy t'avond en morgen,
Frisch over die heiden,
Nog drinken den koelen wyn.

4. Wy drinken den wyn er uit schalen
En 't bier ook zoo veel ons belieft;
Daer is het zoo vrolyk te leven,
Frisch over die heiden,
Daer woont er myn zoete lief.

84. DRINCK-LIEDEKEN.

STARTER.

Frisch.

1. Dat men eens van drin - - - cken spraeck', Sou dat

sijn soo vreem - - den saeck? Ick denck wel neen, of

't soo ge - - vil, Want al de gla - - sen staen hier stil.

2.

Dit sijn de tranen die Bacchus schreyt,
Als hy (door het persen) scheydt
Van de druyf, syn bolle moêr,
Die in vaten herwaerts voer.

3.

Als dese traen ¹⁾ leyt daer sy hoort,
Soo brengtse vreemde kluchten voort:
Den een die praet, den ander springht,
De derde soete deuntjes singht.

4.

Men sal noch t' avond een van driên,
(Acht ick) van my sien gheschiên;
Dus wysheyd! duyckt, ick ben u moê,
Adieu! tot morgen ochtend toe.

¹⁾ Dit vocht.

85. DRINKLIED.

(HAERLEMSCHE SOMER-BLOEMPJES).

Zeer opgewekt.

1. Sa, sa, weest wac-ker, ghy vro-lijk-ke Luy! Schreumt niet voor kan-nen en

mf

gla-sen; Sta vast in de-se voch-ti-ge buy, Ick moet u al't sa-men gaen a-sen.¹⁾ Eerst

met de-se fluyt Heel suy-vertjes uyt,²⁾ Tot wel-le-komst van de Ba-sen.

2.

Komt, schenckt eens, schencker, dit wederom vol,
 Soo mach het dees Droogh-hart ontfanghen,
 Sijn lijf dat is noch vreeselijck hol,
 Ay, laet hem niet langher verlanghen!
 Een ander die wacht
 En haect nae dees vracht,
 De buyck meent dat de keel is gehanghen.

3.

In sulcken storm verliest men geen hoofd,
 Ho! soo ist lustigh te vechten;
 Men wert wel van sijn sinnen berooft,
 Maer komen noch weder ten rechten;
 Al rolt men eens heen,
 Wy raecken beneen
 En blijven noch vrome krijghs-knechten.

1) Voorzien van, laven.

2) Schoontjes leeg.

86. O NOACH, GOEDEN OUDEN HEER.

Luwige voordracht.

1. O No-ach, goe-den ou-den Heer, Die bey de We-relds sach, Ghy zijt ghe-gaen en

komt niet weer, 't Is noch al-soo het plach; Tot heuch-ge-nis van u, goet man, Soo

drinc-ken wy dat Nat Met fris-sche glaesjes uyt de kan, Wel vrolijk maer niet sat.

2. O edele goe Bacherach!
 O soete Pergemijn!
 O Avignack, o Frontignack!
 O soet Muskatenvijn!
 Den Rijnsch' die wint het boven al,
 Mijn vrient, ick secht recht uyt,
 Soo ick dan vrolijk wesen sal,
 Soo langht my eens een Fluyt. ¹⁾

3. O Wijn! du bist mijn troetelkint,
 Du bist mijn rechterhandt,
 Maer die dit al te veel bemint,
 Raeckt lichtelick in schandt.
 O Noach, goeden ouden Man,
 U wonderbaerlijck Nat,
 Veel wondere rancken ²⁾ rechtet an,
 Als men drinckt al te sat.

1) Hoog nauw glas.

2) Streken.

87. WEL IN DE PLANTAGIE.

J. P. HEIJE.

E. D. PIJZEL.

Zeer opgewekt.

The piano introduction is in 6/8 time and begins with a treble clef staff containing a whole rest. The right hand of the piano part starts with a melody in the treble clef, marked *mf*. The left hand provides a harmonic accompaniment in the bass clef, consisting of chords and moving lines.

mf

1. Wel in de Plan - ta - gie daar is er een kroeg Al
 2. Ik ben er te vo - ren zoo dik - wijls ge - gaan, Bij

Fine.

The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The music includes a repeat sign and a *Fine.* marking.

on - der de groe - ne boo - men, Daar drin - ken ze laat en daar drin - ken ze vroeg, Daar
 zon - ne - schijn en bij re - gen; Ik dronk er bij zit - ten, ik dronk er bij staen, Ik

The vocal line continues in the treble clef, and the piano accompaniment continues in the bass clef.

dim. e poco rit. - - - - - *p a tempo*

drin-ken ze nooit haast je - ne-ver ge-noeg — Mijn lief zeit, ik mag er niet
kwam er wel som-tijds wat buis-jes¹⁾ van-daan... Mijn lief zeit, ze kan er niet

ko-men, Mijn lief zeit, ik mag er niet ko - men!
te-gen, Mijn lief zeit, ze kan er niet te - gen!

2. Ik
3. Ze

heeft mij een zoen van haar mond-je ver-zeid, (Haar wan-get-jes raak-ten aan't

¹⁾ Aangeschoten.

kleu - ren!) „Maar - mits je me niet in dat kroeg - je weër leit!” „Maar —

poco rit. — — — — — *a tempo*

mits je me niet in dat kroeg - je weër leit!” Waar - ach - tig, je kunt er op

an, lie - ve meid, Nu zal het mij nooit weer ge - - beu - ren! — „Waar -

D. C. al fine.

ach - tig, je kunt er op an, lie - ve meid, Nu zal het mij nooit weer ge - beu - ren!” —

88. DRINKLIED.

PELS.

Los en vrij.

1. 'k Laat Lou - is zijn Fran-schen wijn, Laat hij ons dien van den Rijn;

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in G major and common time, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The piano accompaniment is in the same key and time, with a bass clef. The piano part features a strong dynamic of *f* (forte) in the first few measures.

't Oks - hoofd met zijn nat Staat te kij - ken En moet wij - ken,

The second system continues the vocal and piano parts. The piano accompaniment shows a dynamic shift from *f* to *mf* (mezzo-forte) in the middle of the system.

't Oks - hoofd met zijn nat Staat en kijkt voor 't voe - der - vat. ¹⁾

The third system concludes the first part of the song. The piano accompaniment features a crescendo leading to the final measure.

2. Wie dan d' een of d' ander plug ²⁾
Vindt er smaak in 't Fransche juch!
Een braaf Batavier
Zal 't eer houwen
Met het brouwen,
Een braaf Batavier
Houdt 'et met goed Hollands Bier.

3. Weg van hier dan, Fransman weg!
Wijl ik u mijn buik ontzeg,
Voort, voort, weg van hier!
Want jouw teugen
Niet en deugen.
Voort, voort, weg van hier
'k Hou 't met Rijnsen wijn en bier.

¹⁾ Groot wijnvat.

²⁾ Floert.

89. DRINKLIED.

(HAARLEMSCHE MEY-BLOEMKENS.)

Frisch.

1. Stap an, stap, an, stap an, recht na de kroeg, recht na de kroeg, den dorst zal ons ge-
2. Schenck in, schenck in, schenck in de koe-le wijn, De koe-le wijn, tot elck van ons be-

ley - en! Lac - key - en, vlieght voor uyt en doet ons tap - pen wijn! Son-
schon-cken Wort van de gla - sen leegh te drin-cken tot den grondt, O

der 't be-koor-lijck soet van sul - cke Me - de - cijn, Soo is den mensch En al - soo
Heer-lijck le - vens - sap, soo smaecklijck, soo ge - sondt! Wy drincken ons met vreught Wy

is den mensch Van al - le vro - lijck - heydt ge - schey - - - - en.
drinc - ken ons met vreught, Van daegh be - scheyd - lijck dron - - - - cken.

90. DRINKLIED.

125

(HAARLEMSCHE MEY-BLOEMKENS.)

Zeer opgewekt.

1. Als ick krijgh mijn be - min - de glaes - je, Toon ick my een
 2. Niet soo soet, noch niet aen - ge - na - mer, Ju - pi - ter heeft

gees - tigh baes - je, Vrien - den doet ghe - - lijck als ick, Siet hoe ick my
 geen be - qua - mer Go - den-dranck noch He - mel - spijs In zijn heer - lijck

aer - digh schick: Want ick lick 't schoon - tjes in een oo - - gen - blick.
 Pa - ra - dijs; tot be - wijs — — Om te sterc - ken mijn ad - vijs —

Schencker, schenckt den wijn voor dor - stigh Klaes - je, Want hy set me voet by 't stick.
 Tart ick al de goên in on - se Ka - mer ¹⁾ Eens te drinc - ken om den prijs.

¹⁾ N.l. rederijderskamer.

91. IO VIVAT.

1. I - - o vi - vat, I - - o vi - vat! Nos - - - tro - rum sa - ni -

mf

tas! Hoc est a - mo - ris po - - cu - lum, Do - lo - ris est anti -

do - - - tum! I - - o vi - vat, I - - o vi - vat! Nos - tro - rum sa - ni - tas!

2.

Io vivat! Io vivat!
 Nostrorum sanitas!
 Dum nihil est in poculo,
 Jam repleatur denuo,
 Io vivat! Io vivat!
 Nostrorum sanitas!

3.

Io vivat, Io vivat!
 Nostrorum sanitas!
 Nos jungit amicitia
 Et vinum praebet gaudia
 Io vivat, Io vivat!
 Nostrorum sanitas!

92. JUBELZANG.

127

C. R. LELYVELD.

M. W. PETRI.

Opgewekt.

1. Wien lief - de voor ons corps bezielt, En wie zijn eer be - - doelt, In 't
 2. Het le - ve lang, het bloei - e voort, Het blij' een vrienden - - band; Dan

trou - we hart een gloed be - hielt, Dien gee - ne tij - - den koelt Die
 blijft de vreugd er aan het woord, Dan houdt er d' een - dracht stand. Lang

ju - belt lus - tig, ju - - belt luid Voor 't corps een vreug - de - zang, En
 le - ven Rec - tor en Se - naat! Dat niets hun eer ver - stoor', En

zingt met blij - de to - - nen uit: Ons Corps, het le - - ve lang!
 leev' zoo lang het Sticht be - staat, Ook zijn Stu - den - ten - corps!

Corpslied van het Utrechtsche Studentencorps.

93. GAUDEAMUS IGITUR.

Een weinig breed.

1. Gau-de - a - mus i - - gi - tur, Ju - ve - nes dum su - - - - mus;

Post ju - cun - dam ju - ven - tu - tem, Post mo - les - tam se - nec - tu - tem

Nos ha - be - bit hu - - - - mus. Nos ha - be - bit hu - - - - mus.

2.

Vivat Academia!
 Vivant professores!
 Vivat membrum quodlibet!
 Vivant membra quaelibet!
 Vivant senatores!

3.

Vivant omnes virgines,
 Faciles, formosae!
 Vivant et mulieres,
 Studiosorum nutrices,
 Bonae, laboriosae!

4.

Pereat tristitia!
 Pereant osores!
 Pereat diabolus!
 Quivis anti-burschicus,
 Nec non irrisores!

94. REVEILLE.

Op de hei daar zal ik je don-dren, Op de hei daar don-der ik jou,

The first system of the musical score for '94. REVEILLE.' consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a single treble clef with a 6/8 time signature. It contains four measures of music, each with a corresponding Dutch lyric underneath. The piano accompaniment is written in two staves, treble and bass clef, also in 6/8 time. It features a steady eighth-note accompaniment in the bass and chords in the treble.

Als je niet op-staat blijf je maar lig-gen, Maar de ge-vol-gen zijn dan voor jou.

The second system of the musical score continues the piece. The vocal line and piano accompaniment follow the same format as the first system. The vocal line has four measures with lyrics: 'Als je niet op-staat blijf je maar lig-gen, Maar de ge-vol-gen zijn dan voor jou.' The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

95. S I G N A L E N.

I. (*Attaqueeren.*)

Voor-waarts nu, voor-waarts nu, Voor-waarts en flink op den vij-and los!

The musical score for 'Attaqueeren' is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line features a rhythmic melody with eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment includes chords and moving lines in both the right and left hands.

II. (*Retireeren.*)

Gaat zoet-jes aan te-rug zoet-jes aan te-rug, Maar daarom toch nog niet ge-vlucht.

The musical score for 'Retireeren' is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It features a vocal line with a slower, more melodic feel and a piano accompaniment with sustained chords and moving lines.

III. (*Rechts, links uit de flank.*)

Rechts uit de flank, flan-keur-tjes! Links uit de flank, flan-keur-tjes!

The musical score for 'Rechts, links uit de flank' is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It has a vocal line with a rhythmic melody and a piano accompaniment with chords and moving lines.

96. 1^e KOMPAGNIE.

Wat vol - gen zal, gaat d' eer - ste kom - pag - nie maar aan;

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is a vocal line in treble clef with a common time signature (C). The lyrics are written below the notes. The middle and bottom staves are a piano accompaniment in grand staff (treble and bass clefs), also in common time. The music is in a minor key, indicated by one flat in the key signature.

Die kom - pag - nie houdt zich dus nu ge - reed.

The second system of the musical score consists of three staves. The top staff is a vocal line in treble clef with a common time signature (C). The lyrics are written below the notes. The middle and bottom staves are a piano accompaniment in grand staff (treble and bass clefs), also in common time. The music continues in the same minor key.

The third system of the musical score consists of three staves. The top staff is a vocal line in treble clef with a common time signature (C). The middle and bottom staves are a piano accompaniment in grand staff (treble and bass clefs), also in common time. The music continues in the same minor key.

97. 2^e KOMPAGNIE.

Musical score for the first system. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The lyrics are: "Pas op, twee-de kom-pag-nie! U roept dit sig-naal, dus luis-tert goed!". The piano accompaniment is in grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It features a simple harmonic accompaniment with chords and single notes.

Pas op, twee-de kom-pag-nie! U roept dit sig-naal, dus luis-tert goed!

Musical score for the second system. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The lyrics are: "Twee - de kom - pag - nie, weest vaar - dig op deez' roep!". The piano accompaniment is in grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature. It features a simple harmonic accompaniment with chords and single notes.

Twee - de kom - pag - nie, weest vaar - dig op deez' roep!

98. 3^e KOMPAGNIE.

Een, twee, drie! Dat is de naam van die kom - pag - nie, Die

op het sig - naal dat al - les is ge - reed... Drie is de naam van

die kom - pag - nie ge - - - roe - pen op dit sig - naal.

99. 4^e KOMPAGNIE.

Dit bla - zen gaat die kom - pag - - nie maar aan Die

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 6/8 time signature. It contains three measures of music with lyrics underneath. The piano accompaniment is in grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature, providing harmonic support for the vocal line.

vier tot cij - fer of num - mer heeft, De bra - ven van die kom-pag -

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has three measures with lyrics. The piano accompaniment continues with chords and a simple bass line.

nie zijn hier, Ge - - roe - pen op: een, twee, drie, vier.

The third system concludes the piece. The vocal line has three measures with lyrics. The piano accompaniment features a final cadence with sustained chords in both the treble and bass staves.

100. 5^e K O M P A G N I E.

De af-dee-ling die ge-roe-pen wordt, Is die der ti-rail-leurs ge-naamd; Die

The first system of the musical score consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is written in a single treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The piano accompaniment is written in grand staff notation, with a treble clef for the right hand and a bass clef for the left hand, both with a key signature of one sharp and a common time signature. The lyrics are written below the vocal line.

af - dee - ling schiet op dui - zend pas En al - tijd is het raak.

The second system of the musical score continues the vocal line and piano accompaniment from the first system. It maintains the same key signature and time signature. The lyrics are written below the vocal line.

101. VELDZANG.

JAN VAN ELSLAND.

Vlug marschtempo.

1. In 't ge - weer! ie - der toont zich als een dap - pe - ren sol - daat! Sa,

sa, mar - cheer, de trom des oor - - - logs slaat.

Rouw douw douw douw douw douw Rouw douw douw douw douw douw!

Steek nu har-pau-ken en veld-trom-pet-ten Ie-der wil zich in slag-

or-der zet-ten! Tran, tan-te-ran, tan, tran-tan-te-ran! Piek en

roer op de schoer, ¹⁾ Keer u slegts links en regts Tree in 't veld, als een moe-dig held!

2.

't Sa! aan 't slaan! lustig als getrouwe helden in 't gevegt,
 Sa! sa! val aan, stryd voor Vorst Karels regt!
 Sa, sa, sa, sa, sa, sa, tha, tha, tha, tha, tha, tha!
 Laat uw musket en granaten kraaken,
 Schut en mortier vuur en vlammen braaken
 Taf, taf, taf, taf, taf, paf, paf, paf, paf, paf!
 Hak al dood, klein en groot!
 Plonder uit, om den buit!
 Prins Eugeen is voorheen getreên.

¹⁾ Schouder.

102. TE LAND EN TER ZEE.

J. P. HELJE.

J. J. VIOTTA.

Krijghaftig.

1. Van Man - - nen in oor - log, van Man - nen in vreë, Oud-

The first system of music features a vocal line in G minor, 3/4 time, with lyrics "1. Van Man - - nen in oor - log, van Man - nen in vreë, Oud-". Below it is a piano accompaniment starting with a forte (f) dynamic. The piano part consists of a right-hand melody with chords and a left-hand bass line.

Hol - land, daar mogt je van spre - ken; En riep je te Land of

The second system continues the vocal line with lyrics "Hol - land, daar mogt je van spre - ken; En riep je te Land of". The piano accompaniment continues with similar harmonic support.

riep je ter Zee, Ze ble - ven niet in ge - - bre - - - ke! Ze

The third system continues the vocal line with lyrics "riep je ter Zee, Ze ble - ven niet in ge - - bre - - - ke! Ze". The piano accompaniment continues with similar harmonic support.

Kloek.
ble - ven niet in ge - - - bre - - - ke! De - - zelf - de hand Greep

The fourth system concludes the piece with the lyrics "ble - ven niet in ge - - - bre - - - ke! De - - zelf - de hand Greep". The tempo marking *Kloek.* (Moderato) is indicated above the vocal line. The piano accompaniment continues with similar harmonic support.

fksch ge - - noeg Het zwaard, den roer - stok en den ploeg, Tot

heil van 't lie - ve Va - der - land, van 't lie - ve Va - der - land, Tot

Zeer sterk.

heil van 't lie - ve Va - der - land, Van 't lie - ve Va - der - land.

2.

Wat suf je, jong-Neêrland, wat sluimer je dan?

Waarachtig, 't is zonde, 't is schande: —

Net of je geen tien haast meer tellen kan

Te water en ook te lande! (*bis*)

Kom sla uw hand,

En frisch genoeg,

Om zwaard, om roerstok en om ploeg,

Tot heil van 't lieve Vaderland, } (*bis*)

Van 't lieve Vaderland.

103. LUITFELD.

Marsch.

1. 's Zon-dags hoe-ven wij niet te wer-ken, Dan gaan wij te za-men al

The first system consists of a vocal line in treble clef and a piano accompaniment in grand staff (treble and bass clefs). The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The vocal line begins with a quarter rest followed by a series of eighth and quarter notes. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and a treble line with chords and moving lines.

na de ker-ken, Ko - - men der uit met groo-te pracht...

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a quarter rest before the lyrics. The piano accompaniment maintains the same rhythmic pattern as the first system.

Maak je dan maar klaar al voor de wacht... Gooit ze maar op de wa-gen Zoo-

The third system concludes the vocal line and piano accompaniment. The vocal line ends with a quarter rest. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

als het be - hoort Luit-feld die rijdt er al lus-tig mee voort. En

gooit ze maar op de wa-gen Zoo-als het be-hoort Luit-feld die rijdt er al lus-tig mee voort.

2.

Vrijdags moeten wij schrobben en schuren,
 Die arme soldaatjes die moeten het bezuren;
 Dan komt luitenant Van der Smit:
 „De tafels en de banken die zijn niet wit!”
 Gooit ze maar, enz.

3.

's Zaterdags komen die groote heeren,
 Dan is er inspectie over de geweren;
 Is er dan geen olie in het slot.....
 „Veertien dagen provoost of cachot!”
 Gooit ze maar, enz.

104. N A A R Z E E.

J. P. HEIJE.

J. J. VIOTTA.

Flink uit de borst en niet te gauw.

1. Fer-me jongens, stoe-re kna-pen, Foei! hoe suffend staat gij daar! Zijt ge dan niet wel-ge-

scha-pen, Zijt ge niet van zes-sen klaar? Schaam je jongens en ga mee Naar de

zee, naar de zee! Schaam je jongens en ga mee Naar de zee, naar de zee!

2.

Dat 's een leven van plezieren,
 Dat 's een leven van stavast,
 Zoo de wereld rond te zwieren
 In het topje van de mast;
 Thuis te zijn op iedre reë....
 Kom, ga meê naar de zee.

3.

Laat ze pruilen, laat ze druilen,
 Laat ze schuilen aan het strand;
 Loop Jan Salie op zijn muilen,
 Jan Couragie kiest het want —
 Holla Bootsman! alles reë?
 Wij gaan mee naar de zee!

105. SCHIPPERSDEUN.

J. P. HEIJE.

J. J. VIOTTA.

*Sprekenderwijze en langzaam.**Iets gauwer.*

1. De wind waait uit den Oos - ten: Ten Oos - ten moet ik va - ren; En

die mij an - ders dra - gen, De wit - be - schuimde ba - ren Doen nu mijn schip ver -

tra - gen: Ik zal me moe - ten troos - ten, Ik zal me moe - - ten troos - ten.

2.

Voor anker wil ik draaien
Goedsmoeds en zonder klagen:
Wie 't anders niet kan maken,
Die moet geduldig dragen,
Wil hij aan lij niet raken....
't Zal eens wel westlijk waaien!

3.

Contrarie in de stroomen,
Contrarie in de winden,
Zoo is, bij nacht en dagen,
Ons lieve leven, Vrinden!
Maar.... wachten en verdragen
Dàt doet ons 't overkòmen.

106. DE KABELS LOS.

J. P. HELJE.

J. J. VIOTTA.

Zeer onbezorgd.

1. De kabels los, de zeilen op, Dat gaat er op een varen; Al waren wij Sin-

jeurs aan wal, Ons hart lei in de baren: Een Hollandsch kind, dat is bekend, Die

vindt in Zee zijn element, Jo-ho, jo-ho, jo-ho, jo-ho! Die vindt in Zee zijn element!

2. En zijn we zoo geen banjers meer
 Als in verleden dagen,
 Toen ieder voor Jan Compagnie
 Een flikker had geslagen;
 Toch zeilen wij op iedere Zee
 Zoo goed nog als de beste mee,
 Joho, joho, joho, joho!
 Zoo goed nog als de beste mee!

3. Hoezee dan, Jongens, in het want!
 De handen uit de mouwen,
 Laat Duitscher, Noor, of Engelschman
 Niet klimmen in je touwen,
 Dan kan je varen zonder peil
 Al blies de Nikker in het zeil,
 Joho, joho, joho, joho!
 Al blies de Nikker in het zeil!

107. DAAR WAS LAATST EEN MEISJE LOOS.

Aardig voor te dragen, niet te snel.

1. Daar was laatst een meis - - - je loos, Die wou gaan

va - - ren, die wou gaan va - - ren, Daar was laatst een

meis - - je loos, Die wou gaan va - ren als licht ma - troos.

2.

Zij moest klimmen in de mast,
Maken de zeilen, maken de zeilen,
Zij moest klimmen in de mast,
Maken de zeilen met touwtjes vast.

3.

Maar door storm en tegenweer,
Sloegen de zeilen, sloegen de zeilen,
Maar door storm en tegenweer,
Sloegen de zeilen van boven neer.

4.

„Och, kapteintje, sla me niet,
„Ik ben uw liefje, ik ben uw liefje,
„Och, kapteintje, sla me niet:
„Ik ben uw liefje, gelijk gij ziet!”

108. MATROZEN-AFSCHIED.

J. P. HEIJE.

(UIT DE OUDE DOOS).

J. WORP.

Vivace.

1. Waar - om, mijn lie - ve
2. Al zit ik van den
3. A - dieu dan, lie - ve

f *p* *f* *p*

8va

Seo.

Griet - je, Uw Kees toch zoo ge - bruid? Je zingt weer 't ou - we lied - je En
win - ter Niet bij u aan den haard, En zwerf ik hier en gin - ter, 'k Ben
Griet - je! Zoen nog eens dat het klappt Voor mij ons lie - ve Piet - je, Dat

'k moet toch 't zee-gat uit. Waar - toe die wa - ter - lan - ders? Al huil - de jij een
e - ven goed be-waard, Een zee-bonk kan niet du - ren Op 't muf - fe vas - te -
al zoo aar - dig snapt; Houd ka - pers van de kus - ten, Zoo - als ik op de

zee, Het wordt daar - om niet an - ders, Uw Kees moet naar de reë.
land; De zee met al haar ku - ren Is be - ter voor zoo'n klant.
vloot, Want eer zal Kees niet rus - ten—Vaarwel, daar is de boot!

f *p*

109. EEN LIEDJE VAN DE ZEE.

147

Zeer opgewekt.

1. Wie gaat meê, gaat meê o - ver zee? Houd het roer recht!
 2. Bij de hand, bij de hand voor het land! Houd het roer recht!
 3. Een hoe - - zee, hoe - - - zee voor de zee! Houd het roer recht!

Frisch blaast de wind langs de reê, Blijft ge in 't nest in 't nest met de
 Zoo klinkt het luid aan al - len kant, Houdt het oog, het oog naar om -
 Jon - gens van Hol-land, roept het meê! Hier is 't veld, is 't veld voor den

rest! Houd het roer recht! Ons lijkt de zee 't al-ler best! Wie wat wor-den wil, Wel die
 hoog, Houd het roer recht! Dat u geen storm ver-ras-sen moog. Met het oog in 't zeil En voor
 held, Houd het roer recht! Hier toont de man wat hij geldt. On-der 't zee-mans buis Daar is

zit niet stil; Neen, hij trek - ke 't zee - gat uit, Zie, hem wacht rij - ke buit.
 nie-mand veil, Stuur de zee - man 't zwem-mend paard, Voor geen dui - vel ver - vaard.
 moed nog thuis, In zijn vuist ligt heel zijn lot, Nie-mand vreest hij dan God.

110. P I E R L A L A.

(HARAE BELGICAE. PARS II.)

Verhalend.

1. Komt hier al by en hoort een klucht! Ik zing van Pier-la-
 2. Hoe-zeer werd Pier-la-la be-mind Van va-der moe-der
 3. Pa-pa-ken, maekt u maer van kant, Dat ik uw schij-ven

la, Een drol-lig ven-tje vol ge-nucht, De vreugd van zyn pa-pa. Wat
 saëm! Zy zei-den hem: hoort toe, lief kind! Gij zyt ons erf-ge-naem, Gy
 heb, Ik zal my dra-gen zeer ga-lant, Ge-lyk een wa-ter-snep, 'k Wil

in zyn le-ven is ge-schied, Dat zult gy hoo-ren in dit lied, 't Is
 wordt haest mees-ter van ons goed, Daer-om ziet toe wat dat gy doet! C'est
 met den bek in't nat-te zyn, Ver-heu-gen my in bier en wyn. Al-

al van Pier-la-la-la, sa sa! 't Is al van Pier-la-la-la.
 bon! zei Pier-la-la-la, sa sa! C'est bon! zei Pier-la-la-la.
 lons! zei Pier-la-la-la, sa sa! Al-lons zei Pier-la-la-la.

4. Als Pierlala nu was alleen,
Wou hy uit vryen gaen,
Hy dacht, ik heb genoeg voor tweek,
'k Kan met een vrouw bestaen,
En ziende een meisken naer den zwier
Zei: „wilde trouwen, loddelyk dier?
„Zegt ja!” zei Pierlala, sa sa!
„Zegt ja!” zei Pierlala.
5. „Ik hebbe geld en goed genoeg
Voor u” zei Pierlala;
Waerop dat aerdig meisken loeg
En zei al spoedig „ja;
„k Wil dat gy blyk van liefde doet,
„k Wil hebben uw oprecht gemoed!”
— „Mon coeur!” zei Pierlala, sa sa!
„Mon coeur!” zei Pierlala.
6. Hy trouwde met een zotten kop,
En heeft zyn geld verteerd,
En toen zyn schyven waren op,
Sprak hy: „ik heb geleerd,
„Hoe dat van trouwen komt profyt;
„Ziet daer, — ik ben myn schyven kwyt,
„t Is op!” zei Pierlala, sa sa!
„t Is op!” zei Pierlala.
7. Als hy zyn geld nu had verbruid,
Toen wist hy geen raed;
Waer hy om troest ging, elk was uit:
Door nood werd hy soldaet.
En als hy exerceerde dan
En aenlei op den halven man:
„Dat 's raek!” zei Pierlala, sa sa!
„Dat 's raek!” zei Pierlala.
8. Ziet, Pierlala stond eens op wacht
Met zijn geladen roer,
Hy zag in 't duister van den nacht
Den duivel of zyn moer.
Hy riep al bevend: „qui va là?”
Maer 't spook en vraegden daer niet na.
„Mon Dieu!” zei Pierlala, sa sa!
„Mon Dieu!” zei Pierlala.
9. Hy klom van angst op eenen boom,
Maer viel weer op den grond
En liep van daer in zynen schroom
Zoo veel hy loopen kond';
Zag een weerdinneken in haer deur
Met eenen witten voorschoot veur:
„Hier in!” zei Pierlala, sa sa!
„Hier in!” zei Pierlala.
10. „Sa, tapt al gauw een kanne bier
„Of wel een pintje wijn!
„Daer greep my zoo een leelyk dier
„k Bezwyk van angst en pyn!”
't Weerdinneken zette hem by 't vier
En kookte een zuipen ¹⁾ met plezier:
„C'est bon!” zei Pierlala, sa sa!
„C'est bon!” zei Pierlala.
11. Want Pierlala had nu weer geld,
Zyn moeiken die was dood,
Hy dacht: kon ik nu zyn hersteld
En raken uit den nood;
Ware ik uit de soldatery!
Wat middel om te worden vry?
„Voyons!” zei Pierlala, sa sa!
„Voyons!” zei Pierlala.
12. Toen hy het zuipen g'eten had,
Sprak hy: „wat ben ik krank!
„k Heb aen myn hart 'k en weet niet wat,
„k En leef geen ure lang!”
Hy maekte dan zyn testament
Voor vriend en magen hem bekend.
„Ik sterf!” zei Pierlala, sa sa!
„Ik sterf!” zei Pierlala.
13. En Pierlala lag in de kist
Al met zyn billekens bloot,
Want niemand anders dacht of wist
Of Pierlala was dood.
Hy werd begraven met de trom,
De klokken luidden: bom, bom, bom!
„t Gaet fraei!” zei Pierlala, sa sa!
„t Gaet fraei!” zei Pierlala.
14. Veel volk er naer de kerke kwam,
Men riep: „t Is Pierlala!”
Zyn lyk men van de bare nam
En legde 't by papa.
De vrienden zeiden toen: „kom kom!
„De dooden keeren niet weerom!”
— „Ik wel!” zei Pierlala, sa sa!
„Ik wel!” zei Pierlala.
15. Als hy nu was in 't graf, den tyd
Van nog geen halve uer,
En hoorde dat men ging verblyd
En dat men sloot de deur,
Hy schopte 't deksel van de kist
En kroop er uit dat niemand 't wist.
„k Herleef!” zei Pierlala, sa sa!
„k Herleef!” zei Pierlala.
16. En Pierlala ging recht naer huis
En vond zyn naeste bloed,
Zyn vrienden die met groot gedruis
Daer twisten om zyn goed
Elk die hem zag die stond verbaesd,
Hy greep den besem met der haest:
„Hier uit!” zei Pierlala, sa sa!
„Hier uit!” zei Pierlala.
17. Als Pierlala nu was hersteld,
Verzoend' hy met zyn vrouw,
Hy kwistte voorts niet meer zyn geld,
Maer leefde stil en trouw.
En als men somtyds by hem kwam
En sprak: „zyt toch op ons niet gram!”
— „t Is uit!” zei Pierlala, sa sa!
„t Is uit!” zei Pierlala.

1) Soep.

111. WEL MAN, GIJ MOET NAAR HUIS TOE GAAN.

Vlug.

1. Wel man, gij moet naar huis toe gaan: U - we vrouw die is ziek!

mf

Is zij ziek, dan blijft ze ziek Dan maakt zij mij geen ver - driet, En

ik ga nim-mer-meer naar huis! En ik ga nim-mer-meer naar huis!

2. Wel man, gij moet naar huis toe gaan:

Uwe vrouw die is berecht!
 „Is ze berecht, laat ze berecht
 „Zij is buiten alle berecht,
 „En ik ga nimmermeer naar huis!”

3. Wel man, gij moet naar huis toe gaan:

Uwe vrouw die is dood!
 „Is zij dood, laat ze dood,
 „Zij is buiten alle nood,
 „En ik ga nimmermeer naar huis!”

4. Wel man, gij moet naar huis toe gaan:

Uwe vrouw is in het graf!
 „Is z' in het graf, laat ze in het graf,
 „Dan ben ik buiten alle straf,
 „En nu ga ik terstond naar huis!”

112. 'K HEB MIJN WAGEN VOLGELADEN.

Opgewekt.

1. 'k Heb mijn wa - gen vol ge - - la - den Vol met ou - - de wij - ven, Toen ze

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in 3/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one flat. The piano accompaniment is in the same time and key signature, starting with a bass clef and a dynamic marking of *f* (forte). The lyrics are: "1. 'k Heb mijn wa - gen vol ge - - la - den Vol met ou - - de wij - ven, Toen ze".

op de mar(re)kt kwa-men Be-gon-nen zij te kij - ven; Nu neem ik van mijn

The second system of music continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "op de mar(re)kt kwa-men Be-gon-nen zij te kij - ven; Nu neem ik van mijn".

le - vens - da - gen Geen ou - de wij - ven op mijn wa - gen, Hop, paard - je hop!

The third system of music concludes the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are: "le - vens - da - gen Geen ou - de wij - ven op mijn wa - gen, Hop, paard - je hop!".

2.

Ik heb mijn wagen volgeladen
 Vol met oude mannen
 Toen ze op de mar(re)kt kwamen,
 Gingen zij samenspannen;
 Nu neem ik van mijn levensdagen,
 Geen oude mannen op mijn wagen,
 Hop, paardje, hop!

3.

Ik heb mijn wagen volgeladen
 Vol met jonge meisjes,
 Toen ze op de mar(re)kt kwamen,
 Zongen zij als sijsjes;
 Nu neem ik van mijn levensdagen
 Steeds jonge meisjes op mijn wagen,
 Hop, paardje, hop!

113. NU TREKT DEN BOER EEN PAAR KLOMPJES AAN.

Opgewekt maar niet te vlug.

1. Nu trekt den boer een paar klompjes aan, dan is de boer con - tent! Een paar klompjes met wat stroo daar - in, Al - les naar die boer zijn zin, Boer, boer, boer! — En valt er niets te scha - che - len? Neen, neen, neen! Te scha - che - len valt er niet.

The musical score is written in G major and 6/8 time. It consists of three systems of music. Each system includes a vocal line and a piano accompaniment. The piano part is marked *mf*. The lyrics are written below the vocal line.

2.

Nu trekt den boer een paar kousjes aan

Dan is de boer content!

Een paar kousjes met een paar klompjes,

Een paar klompjes met wat stroo daarin

Alles naar die boer zijn zin,

Boer, boer, boer!

En valt er niets te schachelen?

Neen, neen, neen!

Te schachelen valt er niet.

3.

Nu trekt den boer een broekje aan,
 Dan is de boer content!
Een broekje met een paar kousjes,
Een paar kousjes met een paar klompjes,
 Een paar klompjes met wat stroo daarin,
 Alles naar die boer zijn zin,
 Boer, boer, boer!
 En valt er niets te schachelen?
 Neen, neen, neen!
 Te schachelen valt er niet.

4.

Nu trekt den boer een vestje aan,
 Dan is de boer content!
Een vestje met een broekje,
Een broekje met een paar kousjes,
Een paar kousjes met een paar klompjes,
 Een paar klompjes met wat stroo daarin,
 Alles naar die boer zijn zin,
 Boer, boer, boer!
 En valt er niets te schachelen?
 Neen, neen, neen!
 Te schachelen valt er niet.

5.

Nu trekt den boer een jasje aan,
 Dan is de boer content!
Een jasje met een vestje,
Een vestje met een broekje,
Een broekje met een paar kousjes,
Een paar kousjes met een paar klompjes,
 Een paar klompjes met wat stroo daarin,
 Alles naar die boer zijn zin,
 Boer, boer, boer!
 En valt er niets te schachelen?
 Neen, neen, neen!
 Te schachelen valt er niet.

6.

Nu zet den boer een petje op,
 Dan is de boer content!
Een petje met een jasje,
Een jasje met een vestje,
Een vestje met een broekje,
Een broekje met een paar kousjes,
Een paar kousjes met een paar klompjes,
 Een paar klompjes met wat stroo daarin,
 Alles naar die boer zijn zin,
 Boer, boer, boer!
 En valt er niets te schachelen?
 Neen, neen, neen!
 Te schachelen valt er niet.

114. LIEDJE VAN DEN MOLENAAR.

G. W. LOVENDAAL.

J. WORP.

Niet te snel.

1. Mijn mo - len - tje draait er lus - tig en wel, Mijn schoor - steen rookt er

ne - ven, Maar 'kben nog al - tijd een vrij - - ge - zel, Wat heb ik al - leen aan zoo'n

le - ven! Och trad er Ma - rie - ke mijn mo - len - tjen in, Dan wist ik waar - voor ik mijn

brood - je win, Dan wist ik waar - voor ik mijn brood - je win.

2

De hemel bezorgt mij gunstigen wind,
 Het boertje geld en koren.
 De steenen ronken en 't werkend bint
 Laat vroolijk zijn krikkakken hooren.
 Doch klonk door den molen Marieke heur taal,
 Dan wist ik, waarvoor ik mijn koren maal,
 Dan wist ik, waarvoor ik mijn koren maal.

3.

De disch is bereid, de pot hangt te vuur,
 Gevuld zijn kist en kasten,
 Maar 't is geen leven zoo op den duur,
 Al heb ik meer lusten dan lasten.
 Och trouwde er het blonde Marieke met mij,
 Dan wist ik, waarvoor ik den disch berei,
 Dan wist ik, waarvoor ik den disch berei.

4.

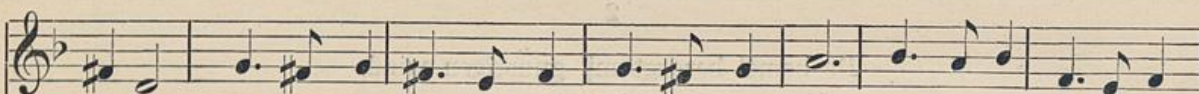
Blaas, windeke, blaas, en molentje draai!
 Vivat het mulders leven!
 Maar ziet mijn molen nooit kind of kraai,
 Dan is het mij net om het even.
 Och kwam op den molen Marieke mijn schat,
 Ik denk, dat ik spoedig zoo'n dreumes had,
 Ik denk, dat ik spoedig zoo'n dreumes had.

115. JEUGHDIGE NIMPHEN DIE 'T BOERTEN BEMINT.

STARTER.

Mätige beweging.

1. Jeugh-di-ge nim-phen, die 't boer-ten be-mint, Vro-li-ke her-ten hoe mach het doch
 2. d' Ou-der-dom komt ons doch op de hand En ons ont-slip-pen de jeugh-di-ge
 3. Sult ghy dan niet be-gin-nen een reys? Waer-na be-geert ghy doch lan-ger te

ko-men, Dat men in plaat-se van 't sin-gen be-gint Stil en hoe lan-ger hoe
 ja-ren, 't Wel-lick de vreugh-den dan stelt aen een kant, Voorts soo be gin-nen wy
 bey-en? Naes-te ge-buur-tje, vol-doet ghy mijn eys: Heft op een lied-je, men

meer-der te droo-men? Is de ge-nuch-te dan so be-snoeyd
 dan te be-da-ren. Dus wild doch, in u luch-ti-ge jeughd,
 sal u ge-ley-en. Zijt ghy be-schaemd? ey, houd doch u kleur;

En uyt u jeugh-di-ge har-ten ge-roeyd, Dat die niet we-der en bloeyd?
 Niet la-ten te bruy-ken in eer en deughd De blye be-qua-me ge-neughd.
 Meught ghy wat wach-ten; ick sing u wel veur, Soo niet, ick geef u de keur.

116. TWEE VOERLUI.

J. P. HELJE.

J. J. VIOTTA.

Vrolijk vertellend.

1. Een kar - re - tjen op een zand-weg reed; De maan scheen hel - der, de
 2. Een kar - re - tjen reed langs Berg en Dal; De nacht was don - ker, de
 3. Eén kar - re - tjen keert be - hou - den weér; Het an - der heeft er geen

Iets langzamer.

weg was breed, Het paard-je liep met lus - - - - ten ('k Wed, dat het zelf zijn
 weg was smal, Het paard liep als met vleu - - - - gels (De sneeuwjagt zweept zijn
 voerman meer; — Waar mag hij zijn ge - ble - - - - ven? 'k Wed — dat je' em op den

Nog langzamer. *Heel gaanc.*

weg wel vindt); De voer - man lei te rus - - - - ten..... Ik
 oo - gen blind); De voer - man houdt de teu - - - - gels..... Ik
 zand - weg vindt Of moog - lijk wel daar - né - - - - ven..... Hij

wensch je wèl thuis, mē-vrind, mē-vrind! Ik wensch je wèl thuis, mē - vrind!
 wensch je wèl thuis, mē-vrind, mē-vrind! Ik wensch je wèl thuis, mē - vrind!
 komt niet weér thuis, die vrind, die vrind! Hij komt niet weér thuis, die vrind!

117. STUURLUI.

J. P. HEIJE.

J. J. VIOTTA.

Klaar en krachtig.

1. De bes - te stuur-lui staan aan wal, En tu - ren door hun vuis - ten; Zij

we - ten 't nòg — zij wis - ten 't al — Ze zijn van en - kle wijsheid, mal, Maar

roe - ren vin noch knuis - ten, Maar roe - - ren vin noch knuis - ten.

2.

Ik ken er één; ik ken er twéé,
 Ze staan op alle kaaijen;
 Ze sturen ieder scheepje meê....
 't Is of de winden van de zee
 Op hun kommando waaijen.

3.

Hoort Mannen! als ik steek van wal
 Tot zeilen of tot roeijen,
 'k Geef om die praatjes niemendal; —
 De beste Stuurlui staan aan wal.....
 Ik vaar maar met..... de goëijen.

118. ONPARTIJDIG.

J. P. HEIJE.

JOH. J. H. VERHULST.

Rond uit de borst en duidelijk.

1. Braaf is braaf en slecht is slecht: Of het vrind of vij - and
Vertragend.

doet; Daar - om jon - gens, hou je goed, Dat gij trouw uw mee - ning zegt;
Flink en levendig.

Snel en stellig.
Dat ge spre - - ken durft in 't regt: „Dat is braaf en dat is slecht!”
Vertragend.

2. Heb je een goeden kameraad,
Daar ge machtig veel van houdt,
En hij is soms boos of stout,
Zeg hem dan: „Mijn beste maat,
„Dat is slecht” — of, „dat is kwaad!”
'k Wed, dat hij het verder laat.

3. Vond je er één een raren kwant,
Maar ge zaagt er nu of dan,
Eens wat braafs of nobels van —
Geef hem dan uw rechterhand;
En vertel aan allen kant:
„Hij is toch een ferme klant!”

4. Maar bedenk u eigen goed,
Eer ge tot een ander spreekt,
Of je zelv' ook wat ontbreekt,
Dat je nog verhelpen moet: —
Zeg dan eerlijk, wát ge ook doet:
„Dát was kwaad, en dát was goed!”

119. HONGER.

J. P. HEIJE.

JOH. J. H. VERHULST.

Lustig.

1. Hon - ger is de bes - te saus! Dra - ven, sla - ven,
zwoe - gen, zwee - ten, Geeft den rech - ten trek tot e ten;
Wie ge - werkt heeft flink en goed, Sma - ken rau - we boo - nen zoet.

2.

Honger is de beste saus!
Had-je taarten en pasteien,
Had-je 's werelds lekkernijen,
Och, wat hielp het u, mijn Schat!
Als ge toch geen honger hadt?

3.

Honger is de beste saus!
Loopt het somtijds op een schraaltje,
Denk — wát baat het beste maaltje
Aan een luien lekkerbek.....
Groote schotels, kleine trek!

120. HAND EN HOOFD.

J. P. HELJE.

J. J. VIOTTA.

Flink en breed te zingen.

1. Een kloe-ke hand, een rap-pe hand, Die acht ik waar-lijk niet ge-ring; Maar 'k
 2. Dus wel de han - den uit de mouw; En d'ar-beid krachtig aan - ge - vat, Maar

weet toch nog een be - ter ding: Een hel - der, rijk en rijp verstand; Een
 eerst be-dacht, hoe dit of dat Het best te zet - ten is op touw: En

hoofd dat door - denkt en be-vroedt, Eer dat de hand wat poegt of doet: Een
 ie - dren dag vier „Jufvrouw Hand” Haar trouwfeest... met „Mijn-heer Ver-stand”: En

hoofd dat doordenkt en be - vroedt, Eer dat de hand wat poegt of doet.
 ie - dren dag vier „Jufvrouw Hand” Haar trouwfeest... met „Mijn-heer Verstand.”

121. HOUW EN TROUW.

J. P. HEIJE.

R. HOL.

Krachtig en in flinke beweging.

1. Een man, een Man— een woord, een Woord! O fik-sche leus van vroe-ger

da - gen: Nog klopt mijn hart met snel-ler sla - gen, Wan-neer mijn oor u

klin - ken hoort: Een man, een Man— een woord, een Woord!

2.

Dat was een zegel zonder breuk!
 Een handschrift, nooit nog valsch bevonden,
 Een vaste borgtogt, nooit geschonden,
 Een perkament in goeden reuk,
 Dat nooit een barst had of een kreuk!

3.

In Oost en West, in Zuid en Noord
 Werd Holland om die leus geprezen...
 Och 'k bid-je laat het nòg zoo wezen:
 't Zij steeds, als men van Neerland hoort —
 Een man, een Man, een woord, een Woord!

122. JAN MIJNE MAN.

Zeer vlug, met aardige voordracht.

1. Jan mij-ne man zou rui-ter wor-den, Jan mij-ne man die had geen paard; Toen

nam hij de kat en trok 'm bij zijn staart, Toen had Jan mij-ne man een paard.

2.

Jan mijne man zou ruiter worden,
 Jan mijne man die had geen zaál;
 Toen nam hij een ei en brak de schaal,
 Toen had Jan mijne man een zaál.

3.

Jan mijne man zou ruiter worden,
 Jan mijne man die had geen toom;
 Toen nam hij zijn jas en scheurde een zoom,
 Toen had Jan mijne man een toom.

4.

Jan mijne man zou ruiter worden,
 Jan mijne man die had geen zweep;
 Toen nam hij zijn hemd en scheurde een reep,
 Toen had Jan mijne man een zweep.

123. BOTERBLOMMETJE.

J. P. HELJE.

J. J. H. VERHULST.

Matig snel.

1. Ik moet u toch reis roemen, Mijn klei - ne bo - ter - blôm! Al
ke - - ken de an - dre bloe - - men Daar nog zoo knor - rig om;
Gij staat zoo glinstrend in het hout, Als -
of ge waart van klink - klaar goud.

2. De bloempjes in de potten,
De bloempjes in de kast,
Die hebben maklijk spotten,
Zij worden opgepast;
Gij staat in alle wind en weër
En groeit en bloeit toch evenzeer.

3. Ik kon wel van u leeren,
Heeft vader mij gezeid:
Meer dan de mooiste kleëren
Siert ons tevredenheid;
Zoo dat een arm en dankbaar kind
Verdient dat men het dubbel mint.

124. VIOOLTJE, ZACHT VAN KLEUREN.

165

J. P. HEIJE.

J. J. H. VERHULST.

Matig en eenvoudig.

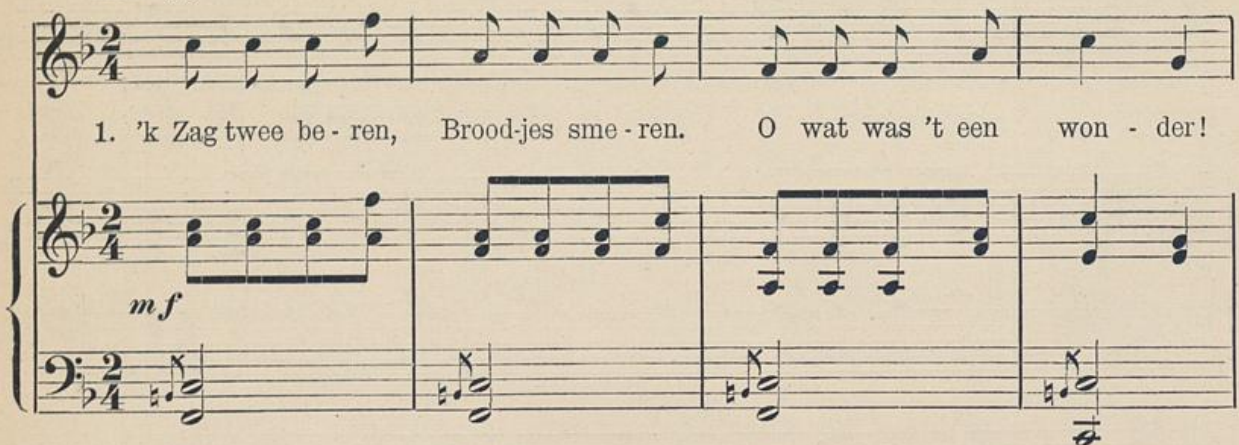
1. Vi - - ool - tje, zacht van kleu - ren! Gij siert mijn' klei - nen hof; Vi -
 2. En daar-om steek uw kop - je Ge - - rust maar uit het gras, Zoo
 3. Wie lief - lijk is van we - zen En nee - drig van ge - moed - Dat

ool - tje, zoet van geu - ren! Ik zing' reis tot uw lof; Als al - le bloempjes
 goed als - of je een knop - je Van roos of le - lie was. Ei, waar-om weg te
 heb ik laatst ge - le - zen - Is dub - bel schoon en goed: En daar-om, ze - dig

rus - ten En sluimren in heur knop, Dan snuif ik nog met lus - ten Uw lekkere geurtjes
 schuilen, Mijn klei - ne har - te - dief? Zeg waar-om zou je pruilen? Ik heb u net zoo
 bloempje! Zing ik' reis tot uw lof, En prijs u als het roempje, Het roempje van mijn'

op.
 lief!
 hof.

125. 'K ZAG TWEE BEREN.

Zeer opgewekt.

1. 'k Zag twee be-ren, Brood-jes sme-ren. O wat was 't een won-der!

't Was een won-der bo-ven won-der, Dat die be-ren sme-ren kon-den.

Hi, hi, hi! Ha, ha, ha! 'k Stond er bij en ik keek er na.

Ad libitum laat men alle dieren in dit vers optreden b. v.

- 'k Zag twee vlooien: mutsen plooiën.
- 'k Zag twee spreeuwen: schuiten breeuwen,
- 'k Zag twee apen: wortelen schrapen.
- 'k Zag twee muizen: touw uitpluizen.

enz.

(Medegedeeld door G. J. BOEKENOOGEN).

126. ER WAS EEN OORLOGSSCHIP.

Opgewekt.

1. Er was een oorlogs-schip, Er was een oorlogs-schip, Dat

was al op een duimp-je na ge-zon-ken op een klip, Dat

was al op een duimp-je na ge-zon-ken op een klip.

2. En er was een oude vrouw, (*bis*)
Die nam het heele oorlogsschip en stak het in haar mouw. (*bis*)
3. En 't vleesch was daar goedkoop, (*bis*)
Men kocht er vijftwintig pond voor een gladhouten knoop. (*bis*)
4. En dan nog vrij tehuis, (*bis*)
Van dragers die niet grooter zijn dan een verdroogde luis. (*bis*)
5. En die dragers waren zoo, (*bis*)
Zij hadden een porseleinen hoofd en ook een been van stroo. (*bis*)
6. Het ovrig was van glas, (*bis*)
Nu vraag ik aan een iedereen of dat geen wonder was. (*bis*)

(Aldus medegedeeld aan G. J. BOEKENOOGEN door den Heer H. C. KLINKERT Sr., te Leiden, die het in zijn jeugd te Amsterdam leerde).

127. IK VOER LAATST OVER ZEE.¹⁾*Flink en krachtig.*

1. Ik voer laatst o - ver zee, Ga je meê? En ik voer laatst o - ver zee, Al

met een hou - ten le - pel - tje, Le - pel - tje, le - pel - tje, le - pel - tje, Het

steel - tje brak aan twee. Het steel - tje brak aan twee.

2. Toen ik daarover kwam,
Ja kwam,
Toen ik daarover kwam,
Toen kraaiden al de hanen
Van snel rebel en rompom,
En den dageraad ik vernam. (*bis*)

3. De meid die veegde 't huis
Lariduis!
En de meid die veegde 't huis,
Wat vond zij in haar bezempje,
Bezempje, bezempje, bezempje,
Een penning met een kruis. (*bis*)

¹⁾ Dit lied is bestemd om gezongen te worden bij het pandspel. Een van het gezelschap is voorzanger; hij heft aan en zingt voor terwijl de overigen volgen; gedurig houdt de voorzanger plotseling op; wie dan betrapt wordt op voortzingen, verbeurt een pand.

128. 'S AVONDS ALS IK SLAPEN GA.

J. P. HEIJE

J. J. H. VERHULST

Gedragen.

's A-vonds als ik sla-pen ga, Vol-gen mij veer-tien en-gel-tjes na:

p

Twee aan mijn hoofdeind, Twee aan mijn voe-ten-eind, Twee aan mijn rech-ter-zij,

Twee aan mijn lin-ker-zij, Twee die mij dek-ken, Twee die mij wek-ken,

Twee die mij wij-zen Naar 's he-mels pa-ra - - - dij - - - zen.

129. SLAAP, KINDJE, SLAAP!

Wiegelend.

Musical notation for the first system, featuring a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in 6/8 time and begins with a treble clef. The piano accompaniment consists of two staves, with a piano (p) dynamic marking.

Slaap, kind - je, slaap! Daar bui - ten loopt een schaap,

Musical notation for the second system, continuing the vocal line and piano accompaniment. The vocal line continues with the same treble clef and 6/8 time signature.

Schaap - je met wit - - te voet - jes, Drinkt er de melk zoo zoet - jes,

Musical notation for the third system, concluding the vocal line and piano accompaniment. The vocal line ends with a double bar line. The piano accompaniment also concludes with a double bar line.

Schaap - je met zijn wit - te wol, Kind - je drinkt zijn buik - je vol.

130. HET PATERTJE.

Luimig.

1. Daar ging een pa-ter-tje langs de kant, Hei, 't was in de mei! Hij

vat-te zijn zoe-te-lief bij de hand, Hei 't was in de mei zoo blij, Hei, 't was in de

mei, En zoo blij wa-ren zij, En zoo blij wa-ren zij.

2. Kom, pater, gij moet knielen gaan
Hei, 't is in de mei!
En nonnetje, gij moet blijven staan
Hei 't is, enz.

3. Kom pater, spreid uw zwarte kap,
Hei, 't is in de mei!
Daar uw heilige non op stap'
Hei 't is, enz.

4. Kom pater, geef je non een zoen
Hei, 't is in de mei!
Dat mag je nog wel zesmaal doen.
Hei 't is, enz.

5. Kom pater, gij moet scheiden gaan
Hei 't is in de mei!
Gij moet uw nonnetje laten staan.
Hei 't is, enz.

6. Nonnetje, gij moet kiezen gaan
Hei, 't is in de mei!
Neem nu een anderen pater aan,
Hei 't is, enz.

131. IN HOLLAND STAAT EEN HUIS. ¹⁾*Zeer opgewekt.*

1. In Hol-land staat een huis, (Ja huis) En in Hol-land staat een

lin-de-laan, Fal-de - rie, fal-de-ra, fal-de - rop-sa-sa, In Hol-land staat een huis.

2.

Wie woont daar in dat huis, (ja huis?)
En wie woont daar in die lindelaan?
Falderie, faldera, falderopsasa,
Wie woont daar in dat huis?

3.

Daar woont een rijke heer, (ja heer,)
Al in die rijke lindelaan,
Falderie, faldera, falderopsasa,
Daar woont een rijke heer.

4.

Nu krijgt die heer een vrouw, (ja vrouw,)
Al in die rijke lindelaan,
Falderie, faldera, falderopsasa,
Nu krijgt die heer een vrouw.

5.

Nu krijgt die vrouw een kind, (ja kind)
Al in die rijke lindelaan,
Falderie, faldera, falderopsasa,
Nu krijgt die vrouw een kind.

6.

Nu gaat die heer in 't bosch, (ja bosch)
Al bij die rijke lindelaan,
Falderie, faldera, falderopsasa,
Nu gaat die heer in 't bosch.

7.

Nu gaat die vrouw van huis, (ja huis)
Al in die rijke lindelaan,
Falderie, faldera, falderopsasa,
Nu gaat die vrouw van huis.

8.

Nu is dat kind alleen, (alleen)
Al in die rijke lindelaan,
Falderie, faldera, falderopsasa,
Nu is dat kind alleen.

¹⁾ Dit lied is bestemd om gezongen te worden bij een rei (rondedans) van kinderen.

132. DE ZEVENSPRONG.¹⁾*Opgewekt.*

1. Heb je wel gehoord van de ze-ven-, de ze-ven- Heb je wel gehoord van de

ze-ven-sprong? Ze zeg-gen, dat ik niet dan-sen en kan, Ik kan

dan-sen als een e-del-man, Dat is één!

2. Heb je wel gehoord, enz.

Dat is één!

Dat is twee!

3. Heb je wel gehoord, enz.

Dat is één!

Dat is twee!

Dat is drie!

enz.

¹⁾ Dit lied wordt gezongen door een aantal kinderen die hand aan hand in een kring staan en, al zingend, op de maat van het lied in een steeds zich versnellend tempo rondstappen of rondansen; bij „één!” zetten allen een voet vooruit, bij „twee!” beide voeten achtereenvolgens; bij „drie!” herhaalt men de twee vorige bewegingen en buigt daarna een knie en zoo gaat men voort (bij „vier!” de twee knieën; bij „vijf!” legt men, geknield zijnde, eene hand op den grond; bij „zes!” de twee handen; bij „zeven” buigt men ook het hoofd.

133. DAAR VLOOG EEN SCHELVISCH. ¹⁾*Zeer opgewekt.*

Daar vloog een schel-le-visch Al door het woud! Daar vloog een

schel-le-visch Al door het woud! En al-le zij-ne ve-de-ren, ja

ve-de-ren, Die wa-ren van goud! Die wa-ren van goud! Daar vloog een

¹⁾ Dit lied wordt gezongen door een aantal kinderen die elkander aan het rokje of kieltje vasthouden en op de maat van het lied voortloopen.

134. TUSSCHEN KEULEN EN PARIJS. ¹⁾*Tamelijk vlug.*

Tus - schen Keu - len en Pa - rijs Leit de weg naar Ro - me.

mf

Al wie met ons meê wil gaan, Die moet on - ze ma - nie - ren ver - staan.

Zóó zijn on - ze ma - nie - ren, Zóó zijn on - ze ma - nie - ren,

Zóó zijn on - ze ma - nie - ren, ma - nie - ren, Zóó zijn on - ze ma - nie - ren!

¹⁾ Men zingt dit lied met een aantal kinderen, hand aan hand in een kring op het rythme der melodie loopend; de voorzanger moet telkens eene nieuwe dansfiguur voordoen (met de handen in de zijden geplaatst, buigen en dergel.).

Op deze Melodie wordt ook de tekst van het Kinderlied „Draai het wielje nog eens om,” gezongen.

Uitgaven van de Maatschappij tot nut van 't algemeen, bij den uitgever
S. L. VAN LOOY te Amsterdam en bij elken boekhandelaar te bekomen.

WERKEN.

- De Arbeiderswoningen in Nederland. Bewerkt door J. VAN HASSELT en Mr. L. VERSCHOOR. *f* 1.—
- De Begrafnisfondsen in Nederland. Bewerkt door Prof. W. L. P. A. MOLENGRAAFF, Prof. Dr. G. J. LEGEBEKE en J. L. HUISINGA..... *f* 1.50
- Leidraad voor de oprichting van Volksbanken. Bewerkt door A. C. WERTHEIM, Mr. H. GOEMAN BORGESIUS en C. J. M. DIKMANS..... *f* 1.—
- Het onderwijs in Handenarbeid in Nederland. Bewerkt door Dr. W. PLEYTE, Dr. J. ZAAVER Az. en J. BRUINWOLD RIEDEL..... *f* 0.50
- Rapport Werkloosheid 1894. Bewerkt door W. J. BLIJDENSTEIN, Mr. H. L. DRUCKER, Mr. H. SMEENGE en J. BRUINWOLD RIEDEL..... *f* 0.25
- Persoonlijke bemoeiingen van meer ontwikkelden in 't belang van minder ontwikkelden (Toynbeewerk). Bewerkt door Mr. A. BLOEMBERGEN Ez., W. J. BLIJDENSTEIN, Mr. F. N. SICKINGA, Dr. W. PLEYTE en Mr. A. VAN GIJN..... *f* 0.50
- Lijst van Boeken geschikt om opgenomen te worden in de Volksbibliotheken. Bewerkt door S. L. VAN LOOY, J. A. JUNGSMANN en R. VAN DER MEULEN..... *f* 0.20
- Lijst van Boeken geschikt om opgenomen te worden in de Bibliotheken voor Jongelieden. Bewerkt door R. VAN DER MEULEN, S. L. VAN LOOY en J. A. JUNGSMANN..... *f* 0.10
- De Ziekenfondsen in Nederland. Bewerkt door Prof. W. STOEDER, Dr. C. J. SNIJDERS, Dr. G. P. VAN TIENHOVEN en Mr. D. A. RIBBE..... *f* 1.—
- Het Vraagstuk der Armverzorging. Bewerkt door Mr. H. GOEMAN BORGESIUS, Mr. A. F. K. HARTOGH, J. F. L. BLANKENBERG, Dr. H. J. DE DOMPIERRE DE CHAUFÉPIÉ en Mr. R. J. H. PATIJN. *f* 2.— Voor Vereenigingen van armenzorg *f* 1.—
- Het Vraagstuk der Volkshuisvesting. Bewerkt door Mr. H. L. DRUCKER, Mr. B. H. GREVEN en Mr. J. KRUSEMAN..... *f* 0.50

KLEINE GESCHRIFTEN.

5 Cent per Nummer.

1. A. WERUMÉUS BUNING, Een kijkje in Java.
2. Dr. B. STEPHAN, Kindervoeding, kinderverzorging en kindersterfte in het eerste levensjaar. *Tweede druk.*
3. Dr. B. VAN DER MEULEN, Het water uit het oogpunt van gezondheid. *Tweede druk.*
4. Dr. P. F. VAN HAMEL ROOS, Een en ander over sommige voedingsmiddelen en hunne vervalsingen.

5. Mr. J. D. VEEGENS, De Fransche omwenteling.
6. J. FRANZEN, Handenarbeid als opvoedingsmiddel.
7. Dr. H. U. MEYBOOM, Het verzekeringswezen. *Tweede druk.*
8. Dr. C. A. PEKELHARING, De strijd tegen smetstoffen.
9. D. STIGTER, Waar de dubbeltjes vandaan komen.
10. G. A. M. GROENEVELDT, Arbeidswetgeving.
11. A. L. W. SEYFFARDT, Onze nationale weerkrachten.
12. Dr. J. E. ENKLAAR, Het bijgeloof in vroegeren en lateren tijd en de middelen om het te bestrijden.
13. Dr. W. KOSTER, De staat en de koepokinenting.
14. J. W. VAN DER LINDEN, Fierheid.
15. Dr. A. J. C. SNIJDERS, De invloed van alcoholische dranken op het menschelijk lichaam.
16. Dr. H. U. MEYBOOM, Armenzorg.
17. Dr. B. VAN DER MEULEN, Uw huis en uwe woning. *Tweede druk.*
18. J. BRUINWOLD RIEDEL, De kunst om rijk te worden.
19. Mr. PH. FALKENBURG, De werkloosheid als maatschappelijk verschijnsel.
20. W. F. ANDRIESSEN, Een en ander over landverhuizing.
21. F. W. HUDIG, Onze marine.
22. J. BRUINWOLD RIEDEL, Waar blijft het geld?
23. A. J. VAN SCHERMBEEK, Een woord over het boschbouwwak en de opleiding daarvoor.
24. C. B. E. ENKLAAR, De midden-europeesche handelstractaten.
25. Dr. W. KOSTER, Hoe oud is de wereld?
26. J. BRUINWOLD RIEDEL, De kleine huishouding en de groote huishouding des volks.
27. MARTINE WITTOP KONING, Huisonderwijs.
28. Dr. B. VAN DER MEULEN, Onze kleeding.
29. Mr. S. J. M. VAN GEUNS, Onze staatsinstellingen in vogelvlicht.
30. J. W. VAN DER LINDEN, Waarheidsliefde.
31. SPROKKELAAR, H.A.Zn., Een handvol spreuken.
32. Mr. W. REILINGH, De regeeringsvorm van onze O. I. bezittingen.
33. Dr. J. E. ENKLAAR, De strijd tegen de koude.
34. Mr. E. FOKKER, De maatschappelijke en rechtstoestand der vrouw in Nederland in 1896.

1 ex. 5 cent; 50 ex. *f* 1.60; voor departementen en leden der Maatschappij *f* 1.25, plus 20 cent voor frankeerkosten; No. 31 dat 71 blz. groot is kost 10 cent.